

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

.....

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

89/685/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για την έγκριση της ετήσιας έκθεσης 1989/90 επί της οικονομικής κατάστασης της Κοινότητας και για τη θέσπιση των κατευθύνσεων της ακολουθητέας στην Κοινότητα οικονομικής πολιτικής για το 1990 .. 1

89/686/ΕΟΚ:

- ★ Οδηγία του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας 18

89/687/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1989 για τη θέσπιση προγράμματος ειδικών μέτρων λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα των γαλλικών υπερποντίων διαμερισμάτων (POSEIDOM) 39

89/688/ΕΟΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με το καθεστώς που διέπει την εισφορά θαλάσσης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα 46

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΑΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Δεκεμβρίου 1989

για την έγκριση της ετήσιας έκθεσης 1989/90 επί της οικονομικής κατάστασης της Κοινότητας και για τη θέσπιση των κατευθύνσεων της ακολουθητέας στην Κοινότητα οικονομικής πολιτικής για το 1990

(89/685/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Έχοντας υπόψη:

Άρθρο 1

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

Εγκρίνεται η ετήσια οικονομική έκθεση 1989/90, που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση και θεσπίζονται οι κατευθύνσεις της ακολουθητέας στην Κοινότητα οικονομικής πολιτικής για το 1990, οι οποίες περιέχονται στην έκθεση αυτή.

την απόφαση 74/120/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 1974 για την πραγματοποίηση υψηλού βαθμού σύγκλισης των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τις αποφάσεις 75/787/ΕΟΚ ⁽²⁾ και 79/136/ΕΟΚ ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

την πρόταση της Επιτροπής,

Βρυξέλλες, 21 Δεκεμβρίου 1989.

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽⁴⁾,

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽⁵⁾,

E. CRESSON

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 63 της 15. 3. 1974, σ. 16.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 330 της 24. 12. 1975, σ. 52.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 35 της 9. 2. 1979, σ. 8.⁽⁴⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1988 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁵⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1988 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '90

ΕΤΗΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ 1989/90

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
Εισαγωγή	4
I. Οι βραχυπρόθεσμες προοπτικές	5
II. Μια σαφώς βελτιωμένη οικονομία	6
III. Βελτίωση της σύγκλισης προς τη σταθερότητα	8
IV. Εξασφάλιση ευνοϊκών προοπτικών για τη δεκαετία του '90	12
IV.1: Κοινές πολιτικές	12
IV.2. Συντονισμός των εθνικών μακροοικονομικών πολιτικών	14

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '90**ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Η οικονομική κατάσταση της Κοινότητας, λίγο πριν την έλευση της νέας δεκαετίας, είναι αρκετά ενθαρρυντική. Έχουν γίνει σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση της οικονομικής, χρηματοπιστωτικής, νομισματικής και κοινωνικής της ολοκλήρωσης. Οι σημαντικές βελτιώσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80 είχαν ως αποτέλεσμα να προοδεύσει αισθητά η ανάπτυξη και η απασχόληση.

Το ποσοστό της ανεργίας, ωστόσο, παραμένει ακόμα ιδιαίτερα υψηλό και τα επίπεδα του κατά κεφαλήν ΑΕΠ στις χώρες μέλη της Κοινότητας εμφανίζουν σημαντικές διαφορές. Επιπλέον, εάν συνεχιστούν ενδεχομένως και επιδεινωθούν ορισμένα αρνητικά στοιχεία που παρουσίασε η κοινοτική οικονομία τα τελευταία χρόνια — πληθωρισμός, ανισορροπίες των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών και των δημοσιονομικών υπολοίπων — ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο η συνέχιση της σημερινής ανάπτυξης και η επίτευξη περαιτέρω προόδου προς τη νομισματική σταθερότητα στην Κοινότητα.

Η οικονομική πολιτική της Κοινότητας αντιμετωπίζει δύο μείζονες προκλήσεις:

- i) *περαιτέρω ενδυνάμωση των προσδιοριστικών παραγόντων της ανάπτυξης,*
- ii) *βελτίωση της σύγκλισης προς τη σταθερότητα.*

Η πρώτη απορρέει από την ανάγκη να μειωθεί περαιτέρω η ανεργία και να συνεχισθεί η διαδικασία κάλυψης των καθυστερήσεων στις λιγότερο ευημερούσες περιοχές.

Η δεύτερη υπαγορεύεται από δύο ανάγκες: από τη μια να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ανακοπής της αναπτυξιακής διαδικασίας λόγω αναζωπύρωσης των πληθωριστικών προσδοκιών και από την άλλη η ανάγκη βελτίωσης των συνθηκών για τη συναλλαγματική σταθερότητα — και, κατά συνέπεια, την επιτυχία του πρώτου σταδίου της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ONE) — με τη μείωση των αποκλίσεων στα ποσοστά πληθωρισμού, τα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών και τη δημοσιονομική θέση των κρατών μελών.

I. ΟΙ ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Η οικονομική ανάπτυξη συνεχίζεται στη Κοινότητα με υψηλούς ρυθμούς και στις περισσότερες χώρες εμφανίζει τα ίδια υγιή χαρακτηριστικά των τελευταίων δύο ετών. Δυναμικότερες συνιστώσες της ζήτησης παραμένουν οι επενδύσεις και οι εξαγωγές, ενώ εξακολουθούν να βελτιώνονται οι προσδιοριστικοί παράγοντες της ανάπτυξης, αν και με ρυθμό βραδύτερο από αυτόν του 1988. Σε ορισμένες χώρες, πάντως, τα μέτρα που λαμβάνονται για να αποφευχθεί υπερθέρμανση της οικονομίας ή να συγκρατηθούν υψηλά ελλείμματα στα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών ανακάμπτουν κάπως την αύξηση της ζήτησης και της παραγωγής.

ΠΙΝΑΚΑΣ I

Η οικονομία της Κοινότητας — Χρήση και προσφορά αγαθών και υπηρεσιών

Ετήσια ποσοστιαία μεταβολή

	Μέσος όρος 1982-1984	Μέσος όρος 1985-1987	1988	1989 (**)	1990 (**)
Ιδιωτική κατανάλωση	1,2	3,4	3,8	3	3
Δημόσια κατανάλωση	1,6	2,2	2,0	1½	1¾
Ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου	-0,1	3,6	8,4	7	4¾
Εγχώρια ζήτηση (συμπεριλαμβανομένων των αποθεμάτων)	1,3	3,4	4,8	3¾	3
Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (*)	2,6	1,8	4,9	7¼	6
Συνολική ζήτηση	1,4	3,2	4,8	4¼	3¼
Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (*)	0,4	7,9	11,9	9½	5¼
ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΓΧΩΡΙΟ ΠΡΟΪΟΝ	1,6	2,6	3,8	3½	3

(*) Εξωκοινοτικό εμπόριο μόνο.

(**) Προβλέψεις.

Η πραγματική παραγωγή αναμένεται ότι θα σημειώσει το 1990 αύξηση της τάξης του 3 %. Το ποσοστό αυτό είναι χαμηλότερο από το ποσοστό του 1988 (3,8 %) και του προβλεπόμενου για το 1989 (3,5 %) εξακολουθεί όμως να είναι υψηλότερο από το ποσοστό των πρώτων έξι ετών της παρούσας περιόδου μεγέθυνσης. Οι επενδύσεις δεν αναμένεται να αυξηθούν με τους ταχείς ρυθμούς των ετών 1988 και 1989 λόγω αποεπιτάχυνσης της ζήτησης, άσκησης περιοριστικών οικονομικών πολιτικών και απορρόφησης των νέων δυνατοτήτων που δημιουργήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Υπολογίζεται πάντως ότι θα αυξηθούν κατά 5 % περίπου. Οι εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών στον υπόλοιπο κόσμο αναμένεται ότι θα συνεχίσουν να αυξάνονται σημαντικά (περισσότερο από 6 % σε πραγματικούς όρους) και θα ακολουθήσουν παράλληλη πορεία με την αναμενόμενη άνοδο του παγκόσμιου εμπορίου.

Από τα μέσα του 1988 μέχρι τα μέσα του 1989 ο πληθωρισμός (αποπληθωριστής ιδιωτικής κατανάλωσης) επιταχύνθηκε λόγω της συνδυασμένης επίδρασης της αύξησης των τιμών των εισαγωγών και των μισθών σε ορισμένες χώρες και της υψηλότερης φορολογίας και των τιμολογίων των δημοσίων υπηρεσιών σε άλλες. Η τάση αυτή θεωρείται πλέον ότι έχει συγκρατηθεί χάρη στην άμεση αντίδραση της νομισματικής πολιτικής και τη βελτίωση των τιμών των εισαγωγών κατά τη διάρκεια του 1989. Το 1990 το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Κοινότητα ενδέχεται από 5 % το 1989, να μειωθεί σε 4,5 % περίπου, έναντι μόλις 3,6 % το 1988. Το μέσο κοινοτικό ποσοστό συγκαλύπτει τις σημαντικές διαφορές που παρουσιάζουν ορισμένα κράτη μέλη, των οποίων τα ποσοστά εξακολουθούν να είναι διψήφια.

Ορισμένα από τα ενθαρρυντικότερα μηνύματα φθάνουν από την αγορά εργασίας. Μετά τις αυξήσεις ρεκόρ του 1988 και 1989 υπολογίζεται ότι το 1990 θα δημιουργηθούν 1,5 εκατομμύρια θέσεις απασχόλησης ακόμα (1). Η ανεργία υπολογίζεται, συνεπώς, ότι θα συνεχίσει να μειώνεται στην Κοινότητα και ενδέχεται να πέσει σε επίπεδα χαμηλότερα του 9 %, σαφώς υψηλότερα πάντως από τα αντίστοιχα των αρχών της δεκαετίας του '80 (2).

(1) Η έκθεση που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 1989 με τίτλο «Η απασχόληση στην Ευρώπη» παρέχει συμπληρωματικές πληροφορίες για τις εξελίξεις που σημειώθηκαν στην Κοινότητα στον εν λόγω τομέα.

(2) Ανεργία σύμφωνα με τις έρευνες που διεξάγει η Κοινότητα για το εργατικό δυναμικό, με τις οποίες παρέχονται συγκρίσιμα ποσοστά ανεργίας των κρατών μελών. Το αντίστοιχο ποσοστό, με βάση τον ορισμό που χρησιμοποιούνταν στο παρελθόν στην ετήσια οικονομική έκθεση, το οποίο βασιζόταν στον αριθμό των εγγεγραμμένων ανέργων, υπολογίζεται σε 10 %.

Καθυσχυαστικά είναι επίσης τα μηνύματα όσον αφορά τα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών της Κοινότητας, τα οποία υπολογίζεται ότι θα διατηρήσουν την ισορροπία τους σε γενικές γραμμές. Ωστόσο, οι αποκλίσεις όσον αφορά την εξωτερική θέση των κρατών μελών αναμένεται ότι θα εξακολουθήσουν να αυξάνονται.

Εξίσου θετικές είναι οι προοπτικές και για τις *υπόλοιπες χώρες του ΟΟΣΑ* και, σε γενικές γραμμές, παρόμοιες με αυτές της Κοινότητας. Η επιβράδυνση της ανάπτυξης υπολογίζεται, πάντως, στην περίπτωση αυτή ότι θα είναι μεγαλύτερη. Προβλέπεται ότι η παραγωγή θα υπερβεί μόλις το 2,5 % τον επόμενο χρόνο έναντι 3,5 % το 1989 και 4,6 % το 1988. Το γεγονός αυτό αντανακλά, κατά κύριο λόγο, τη σημαντική επιβράδυνση που σημειώθηκε στις ΗΠΑ και τον Καναδά (2 % περίπου το 1990 και στις δύο χώρες, έναντι 4,4 και 5 % το 1988 αντίστοιχα).

Στον υπόλοιπο κόσμο αναμένεται ότι η ανάπτυξη θα συνεχιστεί με τους ίδιους περίπου ρυθμούς του 1989 και τις ίδιες διαφορές κατά περιφέρειες. Ο ρυθμός ανάπτυξης των οικονομιών των νέων βιομηχανικών χωρών της Ασίας υπολογίζεται ότι θα κυμανθεί στο 6 % περίπου, δηλαδή σε επίπεδα αισθητά υψηλότερα από αυτά των χωρών του ΟΠΕΠ και της Ανατολικής Ευρώπης. Στις υπερχρεωμένες αναπτυσσόμενες χώρες η ανάπτυξη περιορίζεται σημαντικά λόγω της εξυπηρέτησης του χρέους. Όσον αφορά τις ανισορροπίες των ισοζυγίων πληρωμών των μεγαλύτερων οικονομιών του κόσμου, το 1989 μειώθηκε κάπως το έλλειμμα των ΗΠΑ και το πλεόνασμα της Ιαπωνίας, προβλέπεται όμως ότι θα αυξηθούν και πάλι το 1990.

II. ΜΙΑ ΣΑΦΩΣ ΒΕΛΤΙΩΜΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Οι επιδόσεις του 1989 επιβεβαιώνουν ότι η οικονομία της Κοινότητας λειτουργεί σαφώς καλύτερα από τις δύο προηγούμενες δεκαετίες. Θα ήταν χρήσιμο να εξεταστούν οι εξελίξεις σε δύο αλληλοσυνδεόμενους τομείς: αύξηση των επενδύσεων και δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Τα αποτελέσματα στους τομείς αυτούς είναι εντυπωσιακά, δεν αρκούν όμως για να εξασφαλίσουν μείωση της ανεργίας σε περισσότερο αποδεκτά επίπεδα.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Η βελτίωση της οικονομίας της Κοινότητας στη δεκαετία του '80

Ετήσια ποσοστιαία μεταβολή, εκτός αντιθέτου ενδείξεως

	Μέσος όρος 1982-1984	Μέσος όρος 1985-1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
Αύξηση του ΑΕΠ	1,6	2,6	3,6	3½	3
Απασχόληση	-0,5	0,8	1,6	1½	1
Πληθωρισμός (αποπληθωριστής ιδιωτικής κατανάλωσης)	8,7	4,4	3,6	4¾	4½
Επενδύσεις	-0,1	3,6	8,4	7	4¾
— εκ των οποίων: σε εξοπλισμό	1,1	6,9	10,6	9¼	6
Απόθεμα κεφαλαίου	2,3	2,3	2,6	2¾	3
Πραγματικό μοναδιαίο κόστος εργασίας (1961-1973 = 100)	101,7	98,3	96,8	96,1	95,7
Αποδοτικότητα (1961-1973 = 100)	68,0	78,0	84,1	86,2	87,6

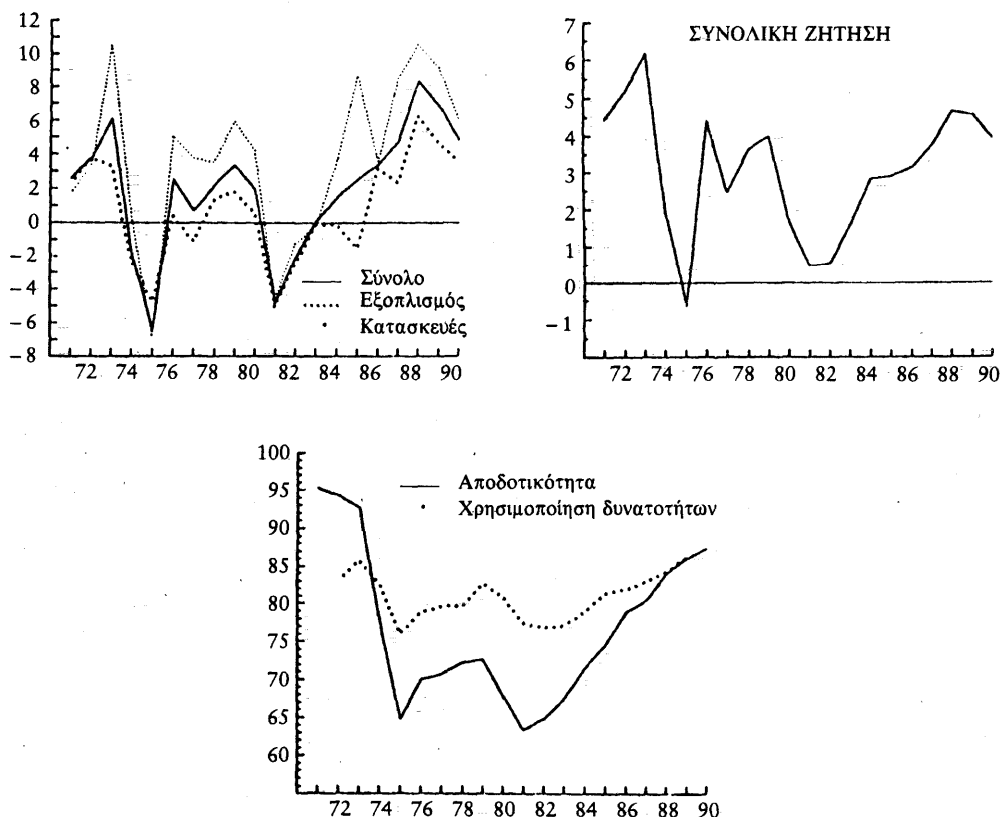
(*) Προβλέψεις.

Μοχλός της ανάπτυξης η απασχόληση . . .

Το δεύτερο εξάμηνο του 1980 κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης στην Κοινότητα ήταν οι επενδύσεις. Υπολογίζεται ότι τα ποσά που διέθεσαν οι κοινοτικές επιχειρήσεις για επενδύσεις σε εξοπλισμό το 1989 υπερέβησαν κατά το ένα τρίτο τα αντίστοιχα του 1986. Η εντυπωσιακή αυτή επίδοση κατέστη δυνατή λόγω της διαρκούς, από το 1981, βελτίωσης της αποδοτικότητας του κεφαλαιακού αποθέματος στην Κοινότητα συνολικά. Ο κυριότερος λόγος για τη βελτίωση του ποσοστού απόδοσης του παραγωγικού κεφαλαίου ήταν οι συγκρατημένες αυξήσεις των πραγματικών μισθών σε σχέση με την αύξηση της παραγωγικότητας, ενώ σημαντικό ρόλο διαδραμάτισαν επίσης οι χαμηλές ενεργειακές τιμές και η βελτίωση της παραγωγικότητας του κεφαλαίου. Όταν κατά το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του 1980 η τελική ζήτηση άρχισε να αυξάνεται και οι πολιτικές της Κοινότητας —το πρόγραμμα της εσωτερικής αγοράς— άρχισαν να δίνουν νέα ώθηση, οι επιχειρήσεις ήταν σε θέση να εκμεταλλευθούν πλήρως τις προσφερόμενες ευκαιρίες.

Διάγραμμα 1

Επενδύσεις και ορισμένοι προσδιοριστικοί παράγοντες

Από τις λιγότερο ευημερούσες χώρες η Ισπανία, η Πορτογαλία και τελευταία η Ιρλανδία παρουσίασαν ταχύρρυθμη άνοδο των επενδύσεων, λόγω σημαντικής προσαρμογής των μισθών και συνακόλουθης βελτίωσης της αποδοτικότητας. Η αξιοσημείωτη αύξηση του μεριδίου των επενδύσεων στο ΑΕΠ (που στην Ισπανία και την Πορτογαλία χρηματοδοτήθηκε, κατά μεγάλο μέρος, από εισροές κεφαλαίων) συνέβαλαν στην ταχύτερη άνοδο του κατά κεφαλήν ΑΕΠ απ' ό,τι στην υπόλοιπη Κοινότητα. Στην περίπτωση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, η ένταξη στην Κοινότητα υπήρξε ένας πρόσθετος παράγοντας. Στην Ελλάδα απαιτούνται ουσιαστικές διαρθρωτικές προσαρμογές προκειμένου να πλησιάσει το επίπεδο των υπολοίπων χωρών της Κοινότητας.

Η αναγκαία αύξηση των επενδύσεων, ιδιαίτερα, προϋποθέτει ουσιαστική προσαρμογή του πραγματικού ανά μονάδα κόστους εργασίας.

Η σταθερή άνοδος των επενδύσεων στην Κοινότητα κατέστη δυνατή λόγω της ταυτόχρονης αύξησης του συντελεστή της εθνικής αποταμίευσης. Το γεγονός αυτό επέτρεψε την επιτάχυνση του ρυθμού των επενδύσεων χωρίς να διαταραχθεί η συνολική εξωτερική ισορροπία. Η αύξηση του ποσοστού της εθνικής αποταμίευσης οφείλεται, κατά μεγάλο μέρος, στη βελτίωση της δημόσιας αποταμίευσης: μετά την πτώση της σε 1,3% του ΑΕΠ το 1981 — από 5% το 1970 — το 1989 η δημόσια αποταμίευση υπήρξε και πάλι θετική.

Παρά τη σημαντική βελτίωση, πάντως, που σημειώθηκε στη δεκαετία του 1980 η αποδοτικότητα του παγίου κεφαλαίου και το μερίδιο των επενδύσεων στο ΑΕΠ εξακολουθούν να βρίσκονται σε επίπεδα χαμηλότερα από το επίπεδο της οιονεί πλήρους απασχόλησης της δεκαετίας του 1960.

... και στόχος η δημιουργία θέσεων απασχόλησης

Παράλληλα με τη βελτίωση της οικονομικής ανάπτυξης επιταχύνθηκε ο ρυθμός δημιουργίας θέσεων απασχόλησης. Σημαντική βελτίωση σημειώθηκε συγχρόνως στη σχέση ανάπτυξης-απασχόλησης. Στη δεκαετία του 1960, με ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ της τάξης του 4,8% ετησίως δημιουργήθηκαν μόλις 0,3% νέες θέσεις απασχόλησης. Σήμερα, με ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ μόλις μεγαλύτερο του 3%, η καθαρή αύξηση της απασχόλησης υπερβαίνει το 1% το χρόνο. Το αποτέλεσμα αυτό οφείλεται σε πολλούς παράγοντες: μεταστροφή της τάσης των σχετικών συντελεστών κόστους,

μεγαλύτερη ευελιξία στις εργασιακές πρακτικές, μείωση του χρόνου εργασίας ανά απασχολούμενο, αύξηση της εργασίας κατά μερική απασχόληση, σταθερή άνοδο του τομέα των υπηρεσιών και μέτρα για τη βελτίωση της προσαρμοστικότητας της αγοράς εργασίας.

Παρά την ευνοϊκή τάση που παρατηρείται στην απασχόληση, το ποσοστό μείωσης της ανεργίας υπήρξε μικρό. Υπολογίζεται ότι το 1990 ο μέσος όρος της Κοινότητας θα εξακολουθήσει να κυμαίνεται στο 9% με σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών. Η ανεργία των νέων παραμένει σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα, παρά το γεγονός ότι βελτιώθηκε σημαντικά τα τελευταία χρόνια. Η αύξηση της μακρόχρονης ανεργίας έχει, κατά τα φαινόμενα, ανακοπεί. Δεδομένου ότι η απασχόληση αυξάνεται πλέον με ταχύ ρυθμό, η συστηματικότερη προσφυγή σε ειδικά μέτρα (επαγγελματική επιμόρφωση και κατάρτιση) θεωρείται ως ιδιαίτερα αποτελεσματική για τη μείωση αυτής της μορφής ανεργίας.

... αλλ' απαιτούνται ταχύτεροι ρυθμοί

Για τη σημαντική μείωση της ανεργίας μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα απαιτείται αύξηση της απασχόλησης της τάξης του 1,5% τουλάχιστον το χρόνο. Με τις υφιστάμενες τάσεις, αύξηση αυτού του μεγέθους μπορεί να επιτευχθεί με ποσοστά ανάπτυξης 3,5% περίπου, δηλαδή όπως προέβλεπε η «στρατηγική συνεργασίας για την ανάπτυξη και την απασχόληση». Οι εξελίξεις των ετών 1988 και 1989 αντιστοιχούσαν με ακρίβεια σχεδόν σ' αυτά τα ποσοστά. Η επανάληψη των εξαιρετικών αυτών επιδόσεων θα είναι δυσχερής όμως στο άμεσο μέλλον, λόγω της ανάγκης να συγκρατηθούν οι μακροοικονομικές ανισορροπίες, πριν αρχίσουν να επηρεάζουν αρνητικά τους συντελεστές της ανάπτυξης.

Είναι, συνεπώς, απαραίτητο να βελτιωθούν περαιτέρω οι προσδιοριστικοί παράγοντες της ανάπτυξης και η λειτουργία της οικονομίας ώστε η οικονομία της Κοινότητας να τεθεί σε μια μεσοπρόθεσμα σταθερή αναπτυξιακή πορεία που θα οδηγήσει στην απαιτούμενη αύξηση της απασχόλησης και θα επιτρέψει στις λιγότερο ευημερούσες χώρες να ακολουθήσουν μια διαρκή διαδικασία κάλυψης των καθυστερήσεων. Για το σκοπό αυτό η Κοινότητα έχει από το 1985 αναπτύξει μια συνολική πολιτική θεώρηση.

Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, προσδίδοντας ένα νέο δυναμισμό, καθίσταται σημαντικός μοχλός της ανάπτυξης πολλαπλασιάζοντας τις δυνατότητες. Για να χρησιμοποιηθούν πλήρως οι δυνατότητες αυτές, οι πολιτικές ανάπτυξης και απασχόλησης βάσει των κατευθύνσεων που έχουν χαραχθεί στις ετήσιες οικονομικές εκθέσεις των τελευταίων ετών πρέπει να συνεχίσουν να εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, και ιδιαίτερα σ' αυτά των οποίων το κατά κεφαλήν ΑΕΠ είναι χαμηλότερο και οι μακροπρόθεσμες αναπτυξιακές δυνατότητες μεγαλύτερες.

Στις χώρες αυτές η διαδικασία κάλυψης των καθυστερήσεων θα ενισχυθεί με κοινοτική βοήθεια καθώς και με τις περιφερειακές και κοινωνικές πολιτικές. Παράλληλα, η πλήρης υλοποίηση σε όλη την Κοινότητα των αρχών της κοινωνικής διάστασης θα ενισχύσει σημαντικά την οικονομική και κοινωνική συνοχή της. Μια συνολική θεώρηση οικονομικής πολιτικής αυτής της μορφής θα διευκολύνει επίσης την πρόοδο προς την ΟΝΕ.

Η εντονότερη και καλύτερα ισορροπημένη ανάπτυξη που είναι δυνατό να επιτευχθεί την επόμενη δεκαετία πρέπει να συμβαδίζει με υψηλό βαθμό προστασίας του περιβάλλοντος. Οι πρόσθετοι πόροι που θα προέλθουν από την υψηλότερη ανάπτυξη θα παράσχουν, εξάλλου, τα μέσα για την άσκηση ενεργού πολιτικής με στόχο την επίλυση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

III. ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ

Οι σημερινές ευνοϊκές τάσεις (ταχύτερη ανάπτυξη, υψηλότερο επίπεδο απασχόλησης και πραγματική σύγκλιση ως αποτέλεσμα της διαδικασίας κάλυψης των καθυστερήσεων) δεν θα είναι δυνατόν να διατηρηθούν παρά μόνον εάν ελεγχθούν οι πληθωριστικές προσδοκίες και μειωθούν οι αποκλίσεις όσον αφορά τους προϋπολογισμούς και τα ισοζύγια πληρωμών. Εκτός αυτού, το πρώτο στάδιο της ΟΝΕ, που θα αρχίσει να υλοποιείται τον επόμενο χρόνο, προϋποθέτει μεγαλύτερη ονομαστική σύγκλιση. Τούτο σημαίνει σύγκλιση προς τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα ως προς την εξέλιξη τιμών και κόστους, πράγμα που θα είναι δυνατόν μόνο στο μέτρο που τα υπόλοιπα τόσο των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών όσο και των προϋπολογισμών είναι συμβατά με την εσωτερική και την εξωτερική σταθερότητα.

Είναι αναγκαίο να υπάρξει ουσιαστικότερη βελτίωση της σύγκλισης των οικονομικών επιδόσεων στην Κοινότητα, έστω και αν την εποχή αυτή βρίσκεται σε πολύ καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Οι χώρες των οποίων τα νομίσματα έχουν χαμηλό περιθώριο απόκλισης στο πλαίσιο του ΕΝΣ (!) αποτελούν μια ομάδα στην οποία ο σημερινός βαθμός σύγκλισης τιμών και

(!) Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο και Κάτω Χώρες.

νομισματικής συνοχής είναι συνολικά ικανοποιητικός, παρά την πρόσφατη επιτάχυνση του πληθωρισμού. Η προτεραιότητα των χωρών αυτών κατά το πρώτο στάδιο της ΟΝΕ πρέπει να είναι να ξανακερδίσουν το χαμένο έδαφος και, στη συνέχεια, να διατηρήσουν το αποτέλεσμα. Στις άλλες χώρες, η οικονομική σύγκλιση με τα κράτη μέλη που επιτυγχάνουν τις καλύτερες επιδόσεις αποτελεί ακόμα ένα μακρινό στόχο και θα απαιτηθούν σημαντικές προσπάθειες. Στις χώρες αυτές τα ποσοστά πληθωρισμού είναι ακόμα πολύ υψηλά, ενώ τα μεγάλα δημοσιονομικά ελλείμματα ή/και οι υψηλές αυξήσεις των ονομαστικών μισθών παρακωλύουν την άσκηση νομισματικών πολιτικών προσανατολισμένων στη σταθερότητα.

Επιστροφή στην πρόοδο προς τη σταθερότητα τιμών

Από τα μέσα του 1988 μέχρι τα μέσα του 1989 η Κοινότητα είχε κάποιες απώλειες ως προς την καταπολέμηση του πληθωρισμού, σε σχέση με όσα είχε κερδίσει στη δεκαετία του 1980. Οι απώλειες αυτές πρέπει να καλυφθούν πριν αρχίσουν να αναζωπυρώνονται οι πληθωριστικές προσδοκίες.

Όσο συντομότερα γίνει αυτό τόσο χαμηλότερο θα είναι το κόστος για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Η Κοινότητα έχει δείξει ότι μπορεί να επιτύχει κάμψη του πληθωρισμού, ακόμα και όταν το εξωτερικό περιβάλλον θεωρείται δυσμενές: ο πληθωρισμός μειώθηκε στο μισό στο διάστημα μεταξύ 1980 (13%) και 1985 (6%) παρά την υποτίμηση των ευρωπαϊκών νομισμάτων και, κατά συνέπεια, την άνοδο των τιμών εισαγωγής.

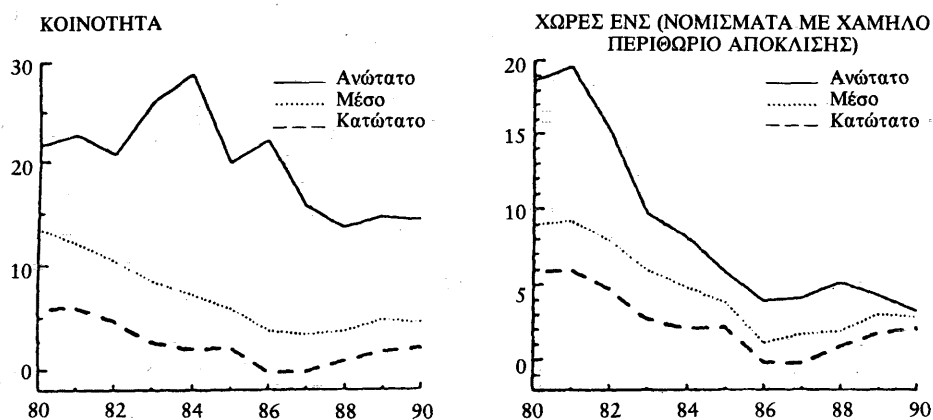
Επείγει, ιδιαίτερα, να μειωθούν τα ποσοστά πληθωρισμού στις χώρες στις οποίες παρουσιάζουν σημαντικές αποκλίσεις σε σχέση με την υπόλοιπη Κοινότητα. Στην Πορτογαλία, την Ελλάδα και, σε μικρότερο ποσοστό, στο Ηνωμένο Βασίλειο, την Ισπανία και την Ιταλία ο πληθωρισμός τρέχει με ρυθμούς πολύ υψηλούς σε σχέση με το μακροπρόθεσμο στόχο της σταθερότητας των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Οι νομισματικές πολιτικές ανταποκρίνονται θετικά, οι άλλες πολιτικές όμως δεν συμβάλλουν ανάλογα. Η αύξηση των επιτοκίων δανεισμού που αποφασίστηκε τον Οκτώβριο του 1989 σε πολλές κοινοτικές χώρες μαρτυρεί το δίλημμα που αντιμετωπίζουν οι νομισματικές πολιτικές, σε μια κατάσταση στην οποία η εξέλιξη των άλλων πολιτικών δεν είναι η ενδεδειγμένη.

Διάγραμμα 2:

Σύγκλιση ποσοστών πληθωρισμού στην Κοινότητα

(Αποπληθωριστής ιδιωτικής καταναλώσης)

Εάν η σύγκλιση τιμών και κόστους προς τη σταθερότητα δεν επιτευχθεί αρκετά σύντομα, οι σωρευτικές απώλειες ανταγωνιστικότητας και οι επακόλουθες ανισορροπίες στα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών θα συνεχίσουν να αυξάνονται, με αποτέλεσμα είτε να αυξηθούν οι διαφορές επιτοκίων είτε να ασκηθούν πιέσεις στις τιμές συναλλάγματος. Η πρώτη συνέπεια θα έχει μεγάλο κόστος για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη, ενώ η δεύτερη συνεπάγεται κινδύνους για τη σταθερότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο γίνονται προσαρμογές της οικονομίας με στόχο την κάμψη του πληθωρισμού και την επακόλουθη μείωση του εξωτερικού ελλείμματος της χώρας. Στην Ισπανία και την Ιταλία οι αντικρουόμενες τάσεις συγκράτησης του πληθωρισμού, μέσω της νομισματικής πολιτικής από την μια και μεγάλων αυξήσεων των μισθών από την άλλη, έχουν ήδη αρχίσει να επιβαρύνουν το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Καλύτερη ισορροπία στα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών

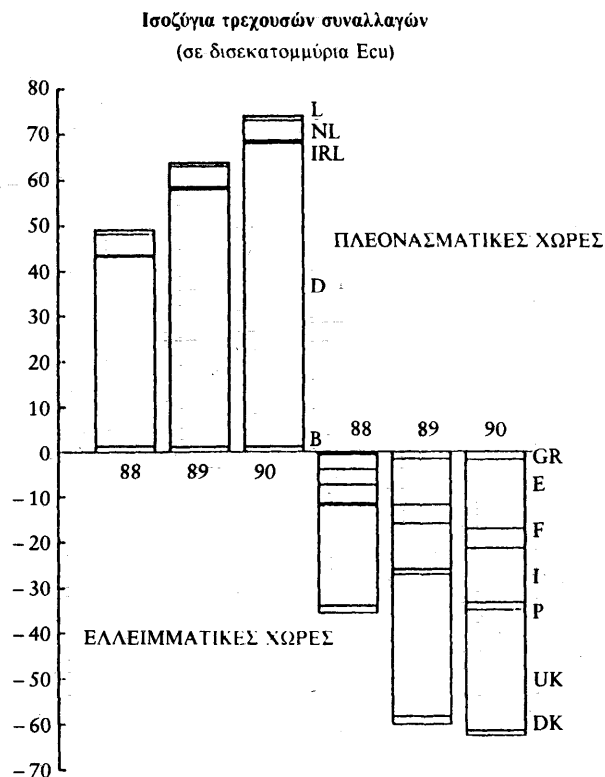
Η αυξανόμενη νομισματική και χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση της Κοινότητας καθιστά δυνατή τη χρηματοδότηση μεγαλύτερων ανισορροπιών στα ισοζύγια πληρωμών απ'ό,τι στο παρελθόν. Συγκεκριμένα, θα ανέμενε κανείς ότι η ροή κεφαλαίων σε παραγωγικότερους τομείς θα οδηγούσε σε σημαντικές ανισορροπίες στα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών. Στο μέτρο που τα πλεονάσματα αντισταθμίζονται με τα ελλείμματα των λιγότερο ευημερουσών χωρών, οι ανισορροπίες αυτές μπορεί να θεωρηθούν ότι συμβάλλουν στη διαδικασία κάλυψης των καθυστερήσεων, λαμβανομένων υπόψη των αυξημένων επενδυτικών αναγκών στις χώρες αυτές.

Το σύνολο των ελλειμμάτων που παρουσίασαν το 1989 τα ισοζύγια τρεχουσών συναλλαγών της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Ελλάδας (η Ιρλανδία εμφανίζει πλεονάσμα) ισοδυναμεί πάντως με το 1¼% του ΑΕΠ της Γερμανίας, δηλαδή το σύνολο των ελλειμμάτων των χωρών αυτών «αντισταθμίζουν» λιγότερο από το ένα τέταρτο του γερμανικού πλεονάσματος. Συνεπώς, το σημερινό επίπεδο ανισορροπιών υπερβαίνει το επίπεδο που δικαιολογείται από τους παραπάνω συλλογισμούς. Οι μεγάλες ανισορροπίες ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τη συνέχιση της ανάπτυξης, των επενδύσεων και της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης, δεδομένου ότι θα καταστήσουν αναπόφευκτες τις πραγματικές προσαρμογές.

Το εξαιρετικά υψηλό επίπεδο του γερμανικού πλεονάσματος, το οποίο ενδέχεται να φθάσει το 1990 το 6% του ΑΕΠ είναι επικίνδυνο για τη συναλλαγματική σταθερότητα στην Κοινότητα.

Επιπλέον, δημιουργεί ανεπιθύμητες διαρθρωτικές στρεβλώσεις και απειλεί την οικονομική σταθερότητα στην ίδια τη χώρα. Το πλεονάσμα αυτό αντισταθμιζόταν εύκολα με τις ροές μακροπρόθεσμων κεφαλαίων μέχρι πρόσφατα, αλλά η κατάσταση έχει πλέον καταστεί πιο εύθραυστη...

Διάγραμμα 3:

Το αντίβαρο του γερμανικού πλεονάσματος βρίσκεται, κατά κύριο λόγο, στο εσωτερικό της Κοινότητας: στο Ηνωμένο Βασίλειο, την Ιταλία, την Ελλάδα, την Ισπανία και την Πορτογαλία, όπου η εγχώρια ζήτηση αυξήθηκε ταχύτερα απ'ό,τι η προσφορά για ορισμένο χρονικό διάστημα. Η αναμενόμενη τον επόμενο χρόνο οικονομική ανάπτυξη στο Ηνωμένο Βασίλειο, χαμηλότερη πάντως από τις υπάρχουσες δυνατότητες, υπολογίζεται ότι θα επιτρέψει κάποια μείωση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών σε σχέση με το 1989. Ένα σημαντικό αρνητικό στοιχείο για την συνολική ανταγωνιστικότητα της βρετανικής οικονομίας οφείλεται στην ιδιαίτερα ταχεία άνοδο — 8% περίπου — του ανά μονάδα κόστους εργασίας, το οποίο αυξάνεται σε όλη την οικονομία με ρυθμό διπλάσιο από το μέσο όρο της Κοινότητας. Εξάλλου, όσο περισσότερος χρόνος χρειαστεί για να συγκρατηθεί η άνοδος των μισθών, τόσο μεγαλύτερες θα είναι οι επιπτώσεις στα κέρδη και υψηλότερος ο κίνδυνος υποθήκευσης των μελλοντικών επενδύσεων, της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Το έλλειμμα στην Ελλάδα εμβάλλει σε ανησυχίες, τόσο λόγω της ταχύτητας με την οποία επιδεινώνεται όσο και λόγω της προέλευσής του, η οποία, κατά κύριο λόγο, εντοπίζεται στην έλλειψη ανταγωνιστικότητας των εξαγωγικών κλάδων. Τούτο οφείλεται στις εξαιρετικά υψηλές αυξήσεις των μισθών σε σχέση με την παραγωγικότητα και στα μεγάλα δημοσιονομικά ελλείμματα. Τα ελλείμματα της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, στο μέτρο που οφείλονται στην ταχεία αύξηση των εισαγωγών επενδυτικών αγαθών τα οποία χρηματοδοτούνται με μακροπρόθεσμα κεφάλαια, ανταποκρίνονται στο μοντέλο ανάπτυξης που αναμένεται για τις χώρες που βρίσκονται στη διαδικασία κάλυψης των καθυστερήσεων. Ωστόσο, τα ελλείμματα αυτά έχουν φτάσει σε τόσο υψηλά επίπεδα ώστε μια πρόσθετη επιδείνωση ενδέχεται να υποχρεώσει τις αρχές να λάβουν συμπληρωματικά διορθωτικά μέτρα. Αν δεν καταστεί δυνατόν να μειωθούν, είτε με αύξηση των εξαγωγών είτε με μείωση των εισαγωγών καταναλωτικών αγαθών, θα παρεμποδισθεί η αναγκαία για τις χώρες αυτές περαιτέρω άνοδος των επενδύσεων.

Η Δανία βρίσκεται ήδη σε μια περίοδο βραδύρρυθμης ανάπτυξης, αναγκαίας για την αποκατάσταση του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, προκειμένου να ελεγχθεί το σημαντικό εξωτερικό χρέος που έχει σωρευθεί από πολλά χρόνια. Η συγκρατημένη μισθολογική πολιτική που εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια είναι απαραίτητη για να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα των τιμών των δανικών εξαγωγών.

Οι δημοσιονομικές πολιτικές πρέπει να συμβάλλουν περισσότερο στην ανάπτυξη και τη σταθερότητα

Σε πολλές χώρες οι δημοσιονομικές πολιτικές δεν συμβάλλουν επαρκώς στη δημιουργία συνθηκών ευνοϊκών για την οικονομική ανάπτυξη. Τα δημοσιονομικά ελλείμματα και το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ παραμένουν υψηλά και ακολουθούν ανοδική πορεία στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Πορτογαλία. Στο Βέλγιο και, σε μικρότερο βαθμό, στις Κάτω Χώρες πρέπει να συνεχιστεί η δημοσιονομική σταθεροποίηση. Οι χώρες αυτές πρέπει να εκμεταλλευθούν καλύτερα τη σημερινή έντονη οικονομική ανάπτυξη για να μειώσουν τις δημοσιονομικές ανισορροπίες τους.

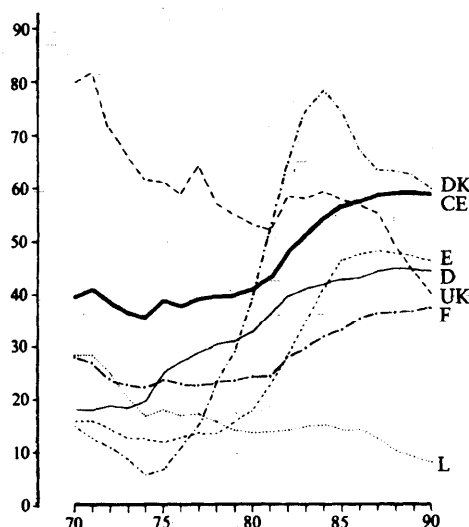
Η κατάσταση είναι ιδιαίτερα σοβαρή στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Πορτογαλία. Στις χώρες αυτές το άνοιγμα των δημοσίων δαπανών είναι μια από τις κυριότερες αιτίες για τα εξαιρετικά υψηλά ακόμα επίπεδα πληθωρισμού και τα προβλήματα των ισοζυγίων πληρωμών.

Ο στενότερος συντονισμός που θα απαιτηθεί για το πρώτο στάδιο της ONE στην Κοινότητα θα συμβάλει στον επαναπροσανατολισμό των δημοσιονομικών πολιτικών προς τη στήριξη της ανάπτυξης και προς μεγαλύτερη ονομαστική σύγκλιση. Ο συντονισμός αυτός είναι επίσης απαραίτητος προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι συνέπειες των πολιτικών που χαράσσονται σε κοινοτικό επίπεδο. Η ανάγκη συμπλήρωσης της κοινοτικής χρηματοδότησης προϋποθέτει ότι οι δικαιούχοι χώρες θα ελευθερώσουν τους πόρους που απαιτούνται ώστε να ευθυγραμμιστούν με τους ταχείς ρυθμούς μεταβίβασης πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία. Ο στενότερος συντονισμός μπορεί να προέλθει από δύο αλληλοσυμπληρούμενες θεωρήσεις.

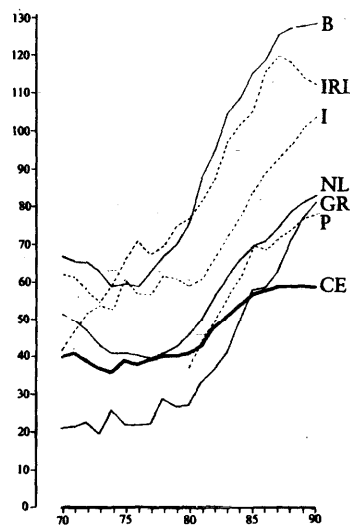
Διάγραμμα 4

Εξέλιξη του ακαθάριστου δημοσίου χρέους ως ποσοστού του ΑΕΠ

α) Χώρες με δημόσιο χρέος χαμηλότερο ή ίσο περίπου με τον κοινοτικό μέσο όρο (1988)

β) Χώρες με υψηλό δημόσιο χρέος (1988)

Καταρχήν, η δημοσιονομική πολιτική πρέπει να ασκηθεί σε μεσοπρόθεσμο πλαίσιο και να δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη, συνδράμοντας παράλληλα μια νομισματική πολιτική προσανατολισμένη προς τη σταθερότητα. Τούτο προϋποθέτει την εφαρμογή τεσσάρων μεσοπρόθεσμων κανόνων που οδηγούν σε υγιή δημόσια οικονομικά, για τους οποίους έχει υπάρξει κάποια ομοφωνία στην Κοινότητα:

- η χρηματοδότηση των δημοσίων ελλειμμάτων με μη νομισματικά μέσα,
- η σταθεροποίηση και μείωση του δημόσιου χρέους,
- η σταθερή βούληση αποφυγής των αρνητικών επιπτώσεων από την αύξηση των δημοσίων δαπανών στις οικονομικές συνθήκες,
- η επιδίωξη ευνοϊκότερης για τους όρους της προσφοράς διάρθρωσης δαπανών και εσόδων.

Κατά δεύτερον, στο γενικότερο πλαίσιο του συνδυασμού των οικονομικών πολιτικών, η δημοσιονομική πολιτική πρέπει να συμβάλει, στο μέτρο του δυνατού, στη μείωση ή την πρόληψη υφιστάμενων ή μελλοντικών σημαντικών ανισορροπιών που, σε τελική ανάλυση, είναι πιθανόν να οδηγήσουν σε μεταβολές των συναλλαγματικών ισοτιμιών και να δημιουργήσουν δυσχέρειες στη διαδικασία που οδηγεί στην ΟΝΕ.

IV. ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΥΝΟΪΚΩΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '90

Οι δύο προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Κοινότητα στον τομέα της οικονομικής πολιτικής — *ενδυνάμωση των προσδιοριστικών παραγόντων της οικονομικής ανάπτυξης και βελτίωση της σύγκλισης προς τη σταθερότητα* — απαιτούν αποφασιστική προσπάθεια.

Η ενίσχυση των προσδιοριστικών παραγόντων της οικονομικής ανάπτυξης προϋποθέτει, καταρχήν, τη διατήρηση των διαρθρωτικών πολιτικών της τελευταίας δεκαετίας. Σ' αυτόν τον τομέα υπάρχει μια αξιοσημείωτη συμπληρωματικότητα μεταξύ των εθνικών και των κοινοτικών πολιτικών. Οι προσπάθειες που καταβάλλονται σε εθνικό επίπεδο ενισχύονται και θα εξακολουθήσουν να ενισχύονται, σε μεγάλο βαθμό, από την ταχεία εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών.

Ο έλεγχος των αυξανόμενων μακροοικονομικών ανισορροπιών θα εξαρτηθεί κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, από τις μακροοικονομικές πολιτικές κάθε κράτους μέλους. Η ενίσχυση του συντονισμού στο κοινοτικό επίπεδο θα συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην αύξηση της αποτελεσματικότητας αυτών των πολιτικών.

IV.1. ΟΙ ΚΟΙΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Η κατάργηση, σύμφωνα με το στόχο που έχει καθοριστεί στο Λευκό Βιβλίο, όλων των συνόρων για τα προϊόντα και τους συντελεστές της παραγωγής και, γενικότερα, οι πολιτικές της Κοινότητας εντάσσονται όλο και περισσότερο σε ένα σύνολο διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στο επίπεδο των κρατών μελών. Το άνοιγμα των συνόρων θα αυξήσει τον ανταγωνισμό και τα οικονομικά οφέλη χάρη στη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και εξειδίκευση στον τομέα της παραγωγής και στη διεύρυνση των δυνατοτήτων επιλογής των καταναλωτών. Αυτή η διαδικασία θα οδηγήσει στη βελτίωση της παραγωγικότητας, πράγμα που θα επιτρέψει την ταχύρρυθμη αύξηση των επενδύσεων, της παραγωγής και της απασχόλησης χωρίς να δημιουργηθούν πληθωριστικές πιέσεις.

Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη περιλαμβάνει τις πολιτικές αποφάσεις που είναι αναγκαίες για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη των πολιτικών στους επί μέρους τομείς (εσωτερική αγορά, πολιτική ανταγωνισμού, έρευνα και ανάπτυξη και τεχνολογία, κοινωνική πολιτική, διαρθρωτικά ταμεία και συνοχή, πολιτική περιβάλλοντος, κ.λπ.). Το άθροισμα αυτών των εθνικών και κοινοτικών ενεργειών θα εξασφαλίσει μια διαρκή βελτίωση των μακροοικονομικών επιδόσεων.

Η ολοκλήρωση της *εσωτερικής αγοράς* συνεχίζεται με γρήγορο ρυθμό. Οι μεγάλες προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί δεν πρέπει να διαψευστούν. Η Επιτροπή έχει ήδη καταρτίσει πάνω από το 90 % των προβλεπόμενων προτάσεων και μέχρι το τέλος του 1989 θα έχουν υποβληθεί στο Συμβούλιο σχεδόν όλες αυτές οι προτάσεις. Μετά την έγκριση περίπου 130 οδηγιών και κανονισμών και τη διαμόρφωση κοινών θέσεων ή την επίτευξη μερικής συμφωνίας σε 15 άλλες περιπτώσεις, το Συμβούλιο έχει υλοποιήσει πάνω από το 50 % του προγράμματος. Για να μην αποδυναμωθεί η διαδικασία λήψης αποφάσεων, οι κυβερνήσεις πρέπει να ενσωματώσουν αυτές τις αποφάσεις στην εθνική τους νομοθεσία. Αν δεν γίνει αυτό, οι προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί θα διαψευστούν και αυτό θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στις επενδύσεις, στην οικονομική ανάπτυξη και στην απασχόληση.

Τα μέτρα που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο ενισχύουν και, σε ορισμένες περιπτώσεις, επισπεύδουν την υλοποίηση του προγράμματος για το 1992 (βλέπε το κείμενο εντός πλαισίου). Αυτό συνδυάζεται με τα μέτρα διαρθρωτικής προσαρμογής που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη εδώ και πολλά χρόνια. Αυτή η διαδικασία περίπλοκων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων ενισχύεται από μόνη της, δεδομένου ότι ο ανταγωνισμός δεν περιορίζεται μόνο στην αγορά αλλά επεκτείνεται και στις υπηρεσίες που παρέχονται από τις διοικήσεις και στο περιβάλλον που προσφέρεται στις επιχειρήσεις.

Υπάρχουν όλο και περισσότερες ενδείξεις (οι πιο πρόσφατες προέρχονται από μια ad hoc έρευνα που πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή) σύμφωνα με τις οποίες οι επιχειρήσεις αναμένουν ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς θα έχει βαθύτατες συνέπειες στη δραστηριότητα τους τόσο κατά τη διάρκεια της πορείας προς το 1992 όσο και μετά.

Οι επιχειρήσεις ενσωματώνουν ήδη στις επιχειρηματικές τους στρατηγικές τις νέες διευρυμένες προοπτικές που διανοίγονται στην αγορά και η επιτάχυνση του ρυθμού αύξησης των επενδύσεων μπορεί να αποδοθεί, σε μεγάλο βαθμό, στις προσπάθειές τους να προσαρμοστούν σε ένα όλα και πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Όλα τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ή εξαγγείλει φορολογικές μεταρρυθμίσεις που, στο σύνολο τους, συνεπάγονται απλούστευση του υφιστάμενου συστήματος και στην πλειοψηφία τους προβλέπουν μείωση της φορολογίας τόσο των φυσικών όσο και των νομικών προσώπων.

Πολλά κράτη μέλη έχουν θεσπίσει μέτρα προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης. Η Γαλλία μειώνει προοδευτικά το ΦΠΑ, η Ιταλία αύξησε τους χαμηλότερους συντελεστές του ΦΠΑ και οι Κάτω Χώρες έχουν μειώσει τους υψηλότερους συντελεστές και εγκαταλείπει το σχέδιό τους να αυξήσουν τους χαμηλότερους. Στο Βέλγιο, την Ιρλανδία και την Ιταλία πραγματοποιήθηκαν ή έχουν προγραμματιστεί αυξήσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης ενώ στη Δανία μελετάται η δυνατότητα μείωσης των φόρων αυτών. Ο γαλλικός προϋπολογισμός για το 1990 περιλαμβάνει μέτρα που αποσκοπούν στον περιορισμό της επίπτωσης των φόρων στα εισοδήματα που προέρχονται από την αποταμίευση, με τη θέσπιση συντελεστών που βρίσκονται πιο κοντά προς τον κοινοτικό μέσο όρο.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Αγαθά και υπηρεσίες: Ο έλεγχος των τιμών καταργήθηκε στη Γαλλία και πρόκειται να καταργηθεί στις χώρες στις οποίες εξακολουθεί να υφίσταται (Ελλάδα, Ισπανία και Πορτογαλία). Στη Γερμανία, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θεσπίσε νόμο για την αναδιάρθρωση των ταχυδρομείων με τον οποίο θα καταργηθεί για τους τελικούς χρήστες το μονοπώλιο των ομοσπονδιακών ταχυδρομείων στην αγορά τηλεπικοινωνιακού υλικού.

Κεφαλαιαγορές: Στην Ελλάδα και την Πορτογαλία προχωρεί η διαδικασία μετάβασης από την πολιτική καθορισμού των επιτοκίων από την Κεντρική Τράπεζα προς μια χρηματαγορά. Η Ισπανία εκσυγχρονίζει τις χρηματαγορές της. Στο Βέλγιο και την Ιρλανδία μελετώνται μεταβολές με τις οποίες το κανονιστικό πλαίσιο και η διάρθρωση των αγορών και ιδρυμάτων θα ευθυγραμμιστούν περισσότερο με τις αντίστοιχες διαρθρώσεις και κανονιστικά πλαίσια των άλλων ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών κέντρων.

Συναλλαγματικοί έλεγχοι: Στη Γαλλία και την Ιταλία, το τελικό στάδιο της κατάργησης των ελέγχων θα ολοκληρωθεί τον Ιούνιο του 1990. Στο τέλος του 1988 είχαν περιοριστεί σε μεγάλο βαθμό αυτοί οι έλεγχοι στην Ιρλανδία. Η Ελλάδα, η Ισπανία και η Πορτογαλία, για τις οποίες προβλέπονται μεγαλύτερες προθεσμίες για την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων σε σχέση με τις άλλες χώρες της Κοινότητας, κινούνται προς την κατεύθυνση της κατάργησης των συναλλαγματικών ελέγχων.

Ο δυναμισμός που απορρέει από το προοδευτικό άνοιγμα της εσωτερικής αγοράς συνεπάγεται μια επιτάχυνση της συνήθους διαδικασίας οικονομικής προσαρμογής. Διάφορα μέτρα ή πρακτικές που αποσκοπούν είτε στον άμεσο περιορισμό του ανταγωνισμού είτε στην αποτροπή των συνεπειών του (συμφωνίες για το μοίρασμα της αγοράς μεταξύ επιχειρήσεων, αυξημένες κρατικές επιδοτήσεις, κ.λπ) θα μπορούσαν να επιβραδύνουν αυτή την τάση και μάλιστα να την εμποδίσουν να εκδηλωθεί. Για την υλοποίηση των στόχων του προγράμματος για την εσωτερική αγορά, είναι σημαντικό να συνοδεύεται η προοδευτική κατάργηση των φραγμών από μια αποτελεσματική πολιτική ανταγωνισμού.

Εντούτοις, η επιτάχυνση του ρυθμού οικονομικής προσαρμογής ενδέχεται να έχει ιδιαίτερα οδυνηρές συνέπειες και να οδηγήσει σε απώλειες θέσεων απασχόλησης σε ορισμένους ευαίσθητους τομείς. Στο μακροοικονομικό επίπεδο, αυτό σημαίνει ότι οι θετικές επιδράσεις της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς στην απασχόληση θα εκδηλωθούν με κάποια καθυστέρηση. Πάντως, όσο εντονότερος είναι ο ρυθμός της οικονομικής ανάπτυξης, τόσες μεγαλύτερες πιθανότητες υπάρχουν να υπερκαλυφθεί ο αριθμός θέσεων απασχόλησης που θα χαθούν σε ορισμένους τομείς από την ταυτόχρονη δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε άλλους. Οι διαρθρωτικές προσαρμογές θα πρέπει, ωστόσο, να παρακολουθούνται στενά και, αν χρειαστεί, να ληφθούν μέτρα για να αμβλυνθούν οι κοινωνικές επιπτώσεις τους.

IV.2. Ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς αυξάνει την οικονομική αλληλεξάρτηση μεταξύ των κρατών μελών και μειώνει προοδευτικά τα περιθώρια ελιγμών να την άσκηση αυτόνομων πολιτικών. Η ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων και η προσέγγιση των συντελεστών έμμεσης φορολογίας, για να αναφερθούν μόνο δύο από τα μέτρα της εσωτερικής αγοράς, θα ασκήσουν βαθύτατη επιρροή στη διαμόρφωση των πολιτικών σε εθνικό επίπεδο.

Ο μεγαλύτερος βαθμός σύγκλισης προς τη σταθερότητα που απαιτείται για να συνεχιστεί η οικονομική ανάπτυξη και η πρόοδος προς την κατεύθυνση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης προϋποθέτει την ανάληψη αποφασιστικής δράσης εκ μέρους των κρατών καθώς και έναν αποτελεσματικότερο συντονισμό. Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών στην Κοινότητα δεν ήταν ποτέ κάτι εύκολο. Από τις αρχές της τελευταίας δεκαετίας σημειώθηκε όμως πρόοδος σ' αυτόν τον τομέα και ο συντονισμός έγινε πολύ πιο αποτελεσματικός.

Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με επιτυχία μέσω μιας συγκεντρωτικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων που να επιβάλλει υποχρεώσεις στα κράτη μέλη. Πρέπει, αντίθετα, να αναπτυχθεί ένα σύστημα πολυμερούς εποπτείας, στο πλαίσιο του οποίου οι στόχοι θα καθορίζονται προοδευτικά από κοινού και τα κράτη μέλη θα αναλαμβάνουν αμοιβαίες δεσμεύσεις με όλες τις συνέπειες που θα έχει αυτό στη διαμόρφωση των εθνικών τους πολιτικών.

Η πρόσφατη άνοδος των βασικών επιτοκίων στις περισσότερες χώρες της Κοινότητας δείχνει σαφώς το επίπεδο οικονομικής και νομισματικής αλληλεξάρτησης που έχει επιτευχθεί, όχι μόνο μεταξύ των κρατών μελών των οποίων τα νομίσματα περιλαμβάνονται στο χαμηλό περιθώριο απόκλισης του ΕΝΣ, αλλά στο σύνολο της Κοινότητας. Αξιοποιώντας την αποκτώμενη πείρα, τα κράτη μέλη πρέπει να καταλήξουν σε μια ευρεία συναίνεση σχετικά με τις βασικές συνιστώσες της οικονομικής πολιτικής που πρέπει να εφαρμοστεί για την επίτευξη των κυριότερων οικονομικών και νομισματικών στόχων που αναφέρονται στη συνθήκη, όπως η οικονομική ανάπτυξη, η σταθερότητα και το υψηλό επίπεδο απασχόλησης.

ΚΥΡΙΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ 1986/90

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, ΗΠΑ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑ

α) Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε σταθερές τιμές

(ποσοστιαία μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο έτος ⁽¹⁾)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	1,9	2,0	4,0	4¼	3¼
DK	3,3	-1,0	-0,4	1¾	2
D	2,3	1,9	3,7	3¾	3½
GR	1,2	-0,4	4,0	2½	2¼
E	3,3	5,5	5,0	4¾	4
F	2,1	2,2	3,4	3¼	3¼
IRL	-0,4	4,1	3,7	5	4½
I	2,9	3,1	3,9	3½	3
L	4,7	2,5	5,2	3¾	3¼
NL	2,1	1,3	2,8	3¾	3
P	4,3	4,7	3,9	4¾	4½
UK	3,1	3,8	4,2	2¼	2
EC	2,6	2,8	3,8	3½	3
USA	3,0	3,6	4,4	2¾	2
JAP	2,4	4,3	5,8	4¾	4¼

β) Εσωτερική ζήτηση σε σταθερές τιμές

(ποσοστιαία μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο έτος)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	3,0	3,4	4,0	4½	3¼
DK	5,4	-3,2	-2,2	¾	1
D	3,5	3,2	3,8	2¾	3
GR	-1,8	-1,8	3,5	3½	2¾
E	6,1	8,5	6,7	6¾	5¼
F	3,9	3,3	3,8	3¼	3¼
IRL	1,4	-1,5	0,2	5	4¼
I	3,6	4,8	4,3	4	3¾
L	2,3	2,5	4,6	3¼	3
NL	3,5	2,1	2,3	4¼	2¾
P	8,4	10,6	8,3	5½	5
UK	3,8	4,3	7,3	3¾	¾
EC	3,9	4,0	4,8	3¾	3
USA	3,7	3,0	3,3	2¼	1¾
JAP	4,0	5,1	7,8	5½	4¼

γ) Αποπληθωριστής ιδιωτικής κατανάλωσης

(ποσοστιαία μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο έτος)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	0,4	2,2	1,2	3¼	3½
DK	3,4	4,1	4,9	4¾	3
D	-0,2	0,7	1,1	3	2¾
GR	22,0	15,7	13,9	14¼	15
E	8,7	5,4	5,1	6¾	6¼
F	2,7	3,1	2,7	3½	2¾
IRL	3,9	3,1	2,5	4¼	4
I	5,8	4,8	4,9	6¼	6
L	0,8	2,9	1,5	3¼	3
NL	0,6	-0,3	0,8	1½	2¼
P	13,5	10,2	9,6	13	11¼
UK	4,4	3,9	5,0	5¼	5½
EC	3,8	3,4	3,6	4¾	4½
USA	2,2	4,2	4,0	4¾	4¾
JAP	0,5	-0,1	0	2	2¾

δ) Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών

[ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος ⁽¹⁾]

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	2,0	1,2	1,0	¾	¾
DK	-5,2	-3,0	-1,8	-2	-1
D	4,4	3,9	4,1	5¼	5¾
GR	-5,2	-2,5	-1,5	-3½	-3½
E	1,7	0,1	-1,1	-3	-4
F	0,5	-0,4	-0,4	-½	-½
IRL	-2,9	1,4	2,0	2	1¾
I	0,5	-0,1	-0,6	-1¼	-1½
L	39,4	33,0	16,4	15	14½
NL	2,8	1,6	2,4	2¼	2
P	3,9	1,8	-1,4	-2¾	-3¾
UK	-0,9	-1,6	-3,2	-4	-3¾
EC	1,4	0,8	0,3	0	¼
USA	-3,4	-3,6	-2,4	-1¾	-1¾
JAP	4,3	3,7	2,8	2¼	2½

(*) Εκτιμήσεις Σεπτεμβρίου/Οκτωβρίου 1989.

(1) Ακαθάριστο εθνικό προϊόν για τις ΗΠΑ και Ιαπωνία από το 1987 και μετά.

ε) Αριθμός ανέργων ως ποσοστό του εργατικού δυναμικού εκτός του στρατιωτικού τομέα

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	11,9	11,5	10,4	9¼	8¾
DK	5,8	5,8	6,4	7½	7½
D	6,5	6,4	6,4	5½	5¼
GR	8,2	8,0	8,5	8½	8½
E	21,2	20,5	19,6	17½	16½
F	10,4	10,5	10,2	9½	9
IRL	18,3	18,0	17,8	16¾	16¼
I	10,6	10,1	10,6	10½	10½
L	2,7	2,7	2,2	1¾	1¾
NL	10,3	10,2	10,3	10	9½
P	8,3	6,8	5,6	5¼	5¼
UK	11,5	10,6	8,7	6¾	6½
EC	10,8	10,4	10,0	9	8¾
USA	6,9	6,1	5,4	5	5¼
JAP	2,8	2,8	2,5	2½	2½

στ) Δανειακές ανάγκες ή ικανότητα χρηματοδότησης του δημοσίου τομέα

(ως ποσοστό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	-8,8	-7,0	-6,5	-6	-5¾
DK	3,5	1,8	0,2	¼	¾
D	-1,3	-1,8	-2,1	0	-¼
GR	-11,6	-9,9	-14,9	-20	-20
E	-6,1	-3,6	-3,2	-2½	-2½
F	-2,9	-2,5	-1,4	-1¼	-1
IRL	-11,0	-8,9	-3,7	-3¾	-1½
I	-11,7	-11,2	-10,6	-10¼	-9¾
L	2,5	2,7	2,5	2½	2¾
NL	-5,9	-6,2	-4,9	-4½	-4¼
P	-7,8	-7,0	-6,5	-6	-6
UK	-2,4	-1,5	0,8	1½	1
EC	-4,8	-4,3	-3,6	-3	-3
USA	-4,4	-2,3	-2,0	-1¾	-1½
JAP	-1,1	-0,3	1,2	1¾	2

ζ) Συνολική απασχόληση
(ετήσια ποσοστιαία μεταβολή)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	1,0	0,4	1,4	1	½
DK	2,3	1,1	-0,3	-½	½
D	1,0	0,7	0,6	1½	1¼
GR	0,3	-0,1	1,1	¾	¾
E	2,3	5,4	2,9	3½	2½
F	0,2	0,1	0,6	1½	1¼
IRL	0,2	0	1,0	1¼	1¼
I	0,9	0,2	1,3	1	½
L	2,6	2,7	2,9	1¾	1¼
NL	1,9	1,2	1,3	1½	1
P	-2,7	2,7	2,6	1½	¾
UK	0,4	1,9	3,1	1¾	¾
EC	0,8	1,2	1,6	1½	1
USA	1,7	2,9	2,2	2¼	1½
JAP	0,9	1,0	1,7	1½	1¼

η) Πραγματική κατά κεφαλή αμοιβή μισθωτών
(ετήσια ποσοστιαία μεταβολή (%))

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	3,7	-1,3	1,2	2	2¼
DK	1,2	4,0	-0,6	-1	¼
D	4,1	2,2	2,0	0	¾
GR	-7,2	-3,4	4,0	5½	1
E	0,7	0,9	1,2	¾	¾
F	1,4	0,6	1,1	½	1¼
IRL	1,1	2,8	-0,2	½	1
I	1,6	4,0	3,8	2¾	2
L	4,4	0,9	2,5	3	3
NL	1,3	1,6	0,6	-¼	1¼
P	6,0	3,1	0,9	-¾	1½
UK	2,8	3,0	2,3	2¾	3
EC	2,3	2,0	1,9	1¼	1½
USA	1,1	-0,3	1,8	1	1¼
JAP	2,7	3,0	3,4	3¾	2½

(*) Εκτιμήσεις Σεπτεμβρίου/Οκτωβρίου 1989.

(1) Με βάση τον αποπληθωριστή ιδιωτικής κατανάλωσης.

θ) Επενδύσεις στον τομέα των κατασκευών
(πραγματική ποσοστιαία μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο έτος)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	2,0	5,5	12,0	9	3¼
DK	17,5	-0,9	-6,1	-3	1½
D	2,7	0,2	4,7	4¾	3¼
GR	0,2	-4,9	7,7	7½	6
E	6,5	10,0	13,5	14½	10¾
F	2,5	3,3	4,3	3¾	3½
IRL	-3,6	-6,5	-6,8	6	10¼
I	0,7	-1,3	3,7	4	3
L	6,0	4,6	5,4	4¼	3½
NL	4,8	2,8	12,6	4¼	½
P	8,7	10,5	12,3	11½	11
UK	3,7	3,9	6,5	-1½	-1
EC	3,2	2,4	6,3	4¾	3½

η) Επενδύσεις σε κεφαλαιουχικό εξοπλισμό
(πραγματική ποσοστιαία μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο έτος)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	4,8	8,6	14,0	16	8
DK	15,4	-14,5	-7,0	4	3
D	4,3	4,1	7,5	11¼	7½
GR	-12,6	-1,0	10,7	5½	7
E	15,8	24,2	14,7	12¾	8¾
F	2,5	4,7	9,7	7	7
IRL	5,3	3,6	2,8	10½	10
I	2,0	15,0	6,0	6¼	4¾
L	39,1	6,1	3,0	4½	5
NL	11,3	1,1	6,3	9¾	2¾
P	13,7	31,0	19,5	11¾	9
UK	-1,8	7,2	20,4	10¼	4
EC	3,5	8,5	10,6	9¼	6

κ) Συνολικές επενδύσεις
(πραγματική ποσοστιαία μεταβολή σε σχέση με το προηγούμενο έτος)

	1986	1987	1988	1989 (*)	1990 (*)
B	3,7	7,6	12,9	12¼	5¾
DK	17,3	-9,0	-6,5	0	2¼
D	3,3	1,8	5,9	7¾	5
GR	-5,7	-3,2	9,0	6½	6½
E	10,0	14,6	14,0	13¾	10
F	2,9	3,7	7,3	5½	5½
IRL	-0,3	0,0	-1,7	8½	10
I	1,4	5,2	4,9	5¼	4
L	15,8	5,3	4,5	4¼	4
NL	8,2	1,6	9,7	6¾	1½
P	9,5	19,5	15,8	11½	10
UK	0,9	5,5	13,1	4½	1¾
EC	3,4	4,8	8,4	7	4¾
USA	0,9	3,1	5,8	2¼	4
JAP	6,0	10,3	13,6	9¾	5¼

λ) Κατά κεφαλήν ακαθάριστο εγχώριο προϊόν
(EK = 100· σε σταθερές τιμές και ισοτιμίες αγοραστικής δύναμης)

	1960	1973	1986	1989 (*)	1990 (*)
B	95,4	100,6	101,1	102,4	103,0
DK	118,6	113,1	118,0	108,0	107,2
D	117,2	110,1	114,4	113,3	113,4
GR	38,4	56,3	56,0	54,0	53,6
E	59,2	77,4	72,2	75,7	76,3
F	104,3	109,3	110,0	108,5	108,6
IRL	61,4	59,9	63,4	66,0	67,3
I	91,2	98,8	104,0	105,1	105,2
L	134,5	123,9	126,3	128,0	128,7
NL	117,8	112,1	106,4	103,5	103,1
P	37,3	54,2	52,8	54,5	55,4
UK	127,6	107,2	104,2	104,6	103,7
EC	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
USA	188,7	160,4	156,1	154,5	152,1
JAP	55,5	95,4	111,0	115,8	116,9

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Δεκεμβρίου 1989

για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας

(89/686/EOK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (2),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι είναι σκόπιμο να θεσπιστούν τα μέτρα για τη σταδιακή πραγματοποίηση της εσωτερικής αγοράς μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά αποτελεί χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, στον οποίο διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων·

ότι, εδώ και αρκετά χρόνια, πολλά κράτη μέλη έχουν θεσπίσει διατάξεις όσον αφορά πολυάριθμα μέτρα ατομικής προστασίας για διάφορους λόγους, όπως η υγεία, η ασφάλεια της εργασίας και η προστασία των χρηστών·

ότι αυτές οι εθνικές διατάξεις είναι συχνά πολύ λεπτομερείς όσον αφορά τις απαιτήσεις ως προς τη σχεδίαση, την κατασκευή, το επίπεδο ποιότητας, τις δοκιμές και την πιστοποίηση των μέσων ατομικής προστασίας, με σκοπό την προστασία των ατόμων από τραυματισμούς και ασθένειες·

ότι ιδιαίτερα οι εθνικές διατάξεις σχετικά με την προστασία της εργασίας επιβάλλουν τη χρήση μέσων ατομικής προστασίας· ότι διάφορες διατάξεις υποχρεώνουν τον εργοδότη να θέτει στη διάθεση του προσωπικού του κατάλληλα μέσα ατομικής προστασίας σε περίπτωση που μέτρα συλλογικής προστασίας — τα οποία έχουν προτεραιότητα — δεν υπάρχουν ή όταν αυτά που υπάρχουν είναι ανεπαρκή·

ότι οι εθνικές διατάξεις που αφορούν τα μέσα ατομικής προστασίας διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών· ότι ενδέχεται έτσι να αποτελέσουν εμπόδιο για τις συναλλαγές με άμεσο αντίκτυπο στη δημιουργία και τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι οι εν λόγω αποκλίνουσες εθνικές διατάξεις πρέπει να εναρμονιστούν προκειμένου να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων αυτών χωρίς μείωση του υφιστά-

μενου επιπέδου παρεχόμενης προστασίας, εφόσον δικαιολογείται η διατήρησή του στα κράτη μέλη, και με σκοπό την παροχή υψηλότερου βαθμού προστασίας, αν είναι αναγκαίο·

ότι οι διατάξεις για τη σχεδίαση και την κατασκευή των μέσων ατομικής προστασίας οι οποίες προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και είναι σημαντικές, ιδίως υπό το πρίσμα της επιδίωξης ασφαλέστερου περιβάλλοντος εργασίας, δεν προδικάζουν διατάξεις σχετικά με τη χρησιμοποίηση των μέσων ατομικής προστασίας και την οργάνωση όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων στον τόπο της εργασίας·

ότι η παρούσα οδηγία ορίζει μόνο τις βασικές απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να πληρούν τα μέσα ατομικής προστασίας· ότι για να διευκολυνθεί η απόδειξη της πιστότητας προς τις βασικές απαιτήσεις πρέπει απαραίτητως να υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που αφορούν ιδιαίτερα τη σχεδίαση, την κατασκευή, τις προδιαγραφές και τις μεθόδους δοκιμής των μέσων ατομικής προστασίας και ότι από την τήρηση των εν λόγω προτύπων τεκμαίρεται η πιστότητα προς τις βασικές απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας· ότι τα εναρμονισμένα αυτά πρότυπα σε ευρωπαϊκό επίπεδο εκπονούνται από ιδιωτικούς οργανισμούς και πρέπει να διατηρούν το χαρακτήρα μη υποχρεωτικού κειμένου· ότι, προς το σκοπό αυτό, η ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης (CEN) και η ευρωπαϊκή επιτροπή ηλεκτροτεχνικής τυποποίησης (Cenelec) αναγνωρίζονται ως οι αρμόδιοι για την έκδοση των εναρμονισμένων προτύπων οργανισμοί σύμφωνα με τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των εν λόγω οργανισμών, οι οποίες επικυρώθηκαν στις 13 Νοεμβρίου 1984· ότι, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως εναρμονισμένο πρότυπο νοείται κείμενο τεχνικών προδιαγραφών (ευρωπαϊκό πρότυπο ή έγγραφο εναρμόνισης), το οποίο εκδίδεται από έναν από τους εν λόγω οργανισμούς ή και από τους δύο, κατόπιν εντολής της Επιτροπής σύμφωνα με την οδηγία 83/189/EOK του Συμβουλίου της 28 Μαρτίου 1983 που προβλέπει διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (*), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/182/EOK (†), καθώς και με βάση τις προαναφερόμενες γενικές κατευθυντήριες γραμμές·

ότι μέχρι την έκδοση εναρμονισμένων προτύπων, τα οποία είναι πολυάριθμα λόγω της έκτασης του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας και των οποίων η εκπόνηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία για την καθιέρωση της εσωτερικής αγοράς αντιπροσωπεύει σημαντικό όγκο εργασίας, θεωρείται σκόπιμο να διατηρηθεί, σε μεταβατική βάση και σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης, το υφιστάμενο σύστημα (status quo) σχετικά με την πιστότητα προς τα ισχύοντα εθνικά πρότυπα για τα μέσα ατομικής προστασίας που δεν αποτελούν αντικείμενο εναρμονισμένου προτύπου κατά την ημερομηνία έγκρισης της παρούσας οδηγίας·

(1) ΕΕ αριθ. C 141 της 30. 5. 1988, σ. 14.

(2) ΕΕ αριθ. C 12 της 16. 1. 1989, σ. 109 και ΕΕ αριθ. C 304 της 4. 12. 1989, σ. 29.

(3) ΕΕ αριθ. C 337 της 31. 12. 1988, σ. 37.

(*) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

(†) ΕΕ αριθ. L 81 της 26. 3. 1988, σ. 75.

ότι, δεδομένου του γενικού και οριζοντίου ρόλου της μόνιμης επιτροπής του άρθρου 5 της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ στην κοινοτική πολιτική τυποποίησης και, ειδικότερα του ρόλου της στη μελέτη των αιτήσεων τυποποίησης και στη λειτουργία του υφισταμένου συστήματος (status quo) στο χώρο της ευρωπαϊκής τυποποίησης, η μόνιμη αυτή επιτροπή είναι απόλυτα αρμόδια να βοηθήσει την Επιτροπή στον κοινοτικό έλεγχο πιστότητας των εναρμονισμένων προτύπων·

ότι είναι απαραίτητος ο έλεγχος της τήρησης αυτών των τεχνικών προδιαγραφών για την αποτελεσματική προστασία των χρηστών και των τρίτων προσώπων· ότι οι υπάρχουσες διαδικασίες ελέγχου μπορεί να διαφέρουν αισθητά μεταξύ των κρατών μελών· ότι, για να αποφευχθούν οι πολλαπλοί έλεγχοι οι οποίοι αποτελούν σημαντικό εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των μέσων ατομικής προστασίας, πρέπει να προβλεφθεί αμοιβαία αναγνώριση των ελέγχων από τα κράτη μέλη· ότι, για να διευκολυνθεί αυτή η αναγνώριση των ελέγχων, πρέπει κυρίως να προβλεφθούν εναρμονισμένες κοινοτικές διαδικασίες και να εναρμονισθούν τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να οριστούν οι οργανισμοί οι οποίοι πρόκειται να αναλάβουν τις διαδικασίες εξέτασης, εποπτείας και ελέγχου·

ότι πρέπει να βελτιωθεί το νομοθετικό πλαίσιο ώστε να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και προσήκουσα συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων, στη διαδικασία τυποποίησης.

σμού που δεν έχει προστατευτικό σκοπό και τον οποίο φοράει ή κρατάει ένα πρόσωπο για την εκτέλεση μιας δραστηριότητας·

γ) τα εναλλάξιμα συστατικά μέρη ενός ΜΑΠ, αναγκαία για την καλή λειτουργία του και τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά γι' αυτό το ΜΑΠ.

3. Ως αναπόσπαστο μέρος ενός ΜΑΠ θεωρείται κάθε σύστημα σύνδεσης που διατίθεται στην αγορά μαζί με το ΜΑΠ και χρησιμοποιείται για τη σύνδεση αυτού σε ένα άλλο εξωτερικό συμπληρωματικό σύστημα, ακόμα και όταν το εν λόγω σύστημα σύνδεσης δεν προορίζεται να φοριέται ή να κρατιέται μόνιμα από το χρήστη κατά τη διάρκεια της έκθεσης στον κίνδυνο ή στους κινδύνους.

4. Εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

— τα ΜΑΠ που καλύπτονται από άλλη κοινοτική οδηγία η οποία έχει τους ίδιους στόχους με την παρούσα όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά, την ελεύθερη κυκλοφορία και την ασφάλεια,

— ανεξάρτητα από τον προαναφερόμενο λόγο εξαίρεσης του πρώτου εδαφίου, τα είδη ΜΑΠ που αναφέρονται ρητά στο σχετικό κατάλογο του παραρτήματος I.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε τα ΜΑΠ που αναφέρονται στο άρθρο 1 να μην είναι δυνατόν να διατίθενται στην αγορά και να τίθενται σε χρήση παρά μόνον αν προφυλάσσουν την υγεία και εξασφαλίζουν την ασφάλεια των χρηστών, χωρίς να θίγεται η υγεία ή η ασφάλεια άλλων προσώπων, κατοικιδίων ζώων ή αγαθών εφόσον τα εν λόγω ΜΑΠ συντηρούνται κατάλληλα και χρησιμοποιούνται για τον προβλεπόμενο σκοπό.

2. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν —τηρώντας τη συνθήκη— τις απαιτήσεις που θεωρούν αναγκαίες για την εξασφάλιση της προστασίας των χρηστών εφόσον τούτο δεν συνεπάγεται τροποποιήσεις των ΜΑΠ σε σχέση με όσα ορίζουν οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη δεν παρεμποδίζουν την παρουσίαση σε εμποροπανηγύρεις, εκθέσεις, κ.λπ. των ΜΑΠ που δεν συμφωνούν προς τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, εφόσον σε κατάλληλη πινακίδα αναφέρεται σαφώς η μη πιστότητα των εν λόγω ΜΑΠ καθώς και η απαγόρευση της κτήσης τους ή/και της με οποιοδήποτε τρόπο χρήσης τους προτού ο κατασκευαστής ή εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του τα καταστήσουν σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές.

Άρθρο 3

1. Τα ΜΑΠ που αναφέρονται στο άρθρο 1 πρέπει να πληρούν τις βασικές απαιτήσεις υγείας και ασφαλείας που προβλέπει το παράρτημα II.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να εμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά των

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία αφορά τα μέσα ατομικής προστασίας, τα οποία στην συνέχεια καλούνται «ΜΑΠ».

Στην παρούσα οδηγία καθορίζονται οι όροι της διάθεσης στην αγορά, της ελεύθερης κυκλοφορίας στην Κοινότητα καθώς και οι βασικές απαιτήσεις ασφαλείας που πρέπει να πληρούν τα ΜΑΠ προκειμένου να προφυλάσσεται η υγεία και να εξασφαλίζεται η ασφάλεια των χρηστών.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ΜΑΠ θεωρείται κάθε σύστημα ή μέσον το οποίο φοράει ή κρατάει ένα πρόσωπο ώστε να προστατεύεται από ένα ή περισσότερους κινδύνους που απειλούν ενδεχομένως την ασφάλεια και την υγεία του.

Θεωρούνται επίσης ως ΜΑΠ:

α) το σύνολο που αποτελείται από πολλά συστήματα ή μέσα συνδυαζόμενα από τον κατασκευαστή έτσι ώστε να συνεργάζονται και να προστατεύουν ένα πρόσωπο από έναν ή περισσότερους κινδύνους στους οποίους ενδέχεται να εκτεθεί ταυτόχρονα·

β) το προστατευτικό σύστημα ή μέσο το οποίο αποτελεί τμήμα, δυνάμενο να αποσπάται ή όχι, ατομικού εξοπλι-

ΜΑΠ ή των συστατικών τους μερών που συμφωνούν με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και φέρουν το σήμα ΕΟΚ.

2. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να εμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά των συστατικών μερών ΜΑΠ που δεν φέρουν το σήμα ΕΟΚ και τα οποία προορίζονται να ενσωματωθούν σε άλλα ΜΑΠ, υπό την προϋπόθεση ότι τα συστατικά αυτά μέρη δεν είναι βασικά συστατικά μέρη απαραίτητα για την καλή λειτουργία των ΜΑΠ.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη θεωρούν σύμφωνα προς τις βασικές απαιτήσεις του άρθρου 3 τα ΜΑΠ που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3, τα οποία φέρουν το σήμα ΕΟΚ και ο κατασκευαστής των οποίων είναι σε θέση να παρουσιάσει, εάν του ζητηθεί, τη δήλωση πιστότητας που αναφέρεται στο άρθρο 12.

2. Τα κράτη μέλη θεωρούν σύμφωνα προς τις βασικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 τα ΜΑΠ που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 και που φέρουν το σήμα ΕΟΚ και ο κατασκευαστής των οποίων είναι σε θέση να παρουσιάσει, εάν του ζητηθεί, εκτός από τη δήλωση του άρθρου 12, τη βεβαίωση του εγκεκριμένου οργανισμού που αναφέρεται στο άρθρο 9 ο οποίος δηλώνει την πιστότητα των ΜΑΠ προς τα σχετικά εθνικά πρότυπα, που ενσωματώνουν τα εναρμονισμένα πρότυπα. Η δήλωση αυτή αξιολογείται κατά την εξέταση του τύπου ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση και στοιχείο β) πρώτη περίπτωση.

Στην περίπτωση που ο κατασκευαστής δεν έχει εφαρμόσει ή έχει εφαρμόσει εν μέρει τα εναρμονισμένα πρότυπα, ή ελλείπει των προτύπων αυτών, ο εγκεκριμένος οργανισμός πρέπει να δηλώνει στη βεβαίωση τη συμβατότητα προς τις βασικές απαιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο α) και στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση.

3. Τα ΜΑΠ που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, για τα οποία δεν υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα, μπορούν να υπόκεινται, σε μεταβατική βάση (το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992), στις εθνικές διατάξεις που ισχύουν κατά την ημερομηνία έγκρισης της παρούσας οδηγίας, υπό την επιφύλαξη ότι οι εν λόγω διατάξεις συμβιβάζονται με τις διατάξεις της συνθήκης.

4. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τα στοιχεία των εναρμονισμένων προτύπων.

Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τα στοιχεία των εθνικών προτύπων τα οποία μεταγράφουν τα εναρμονισμένα πρότυπα.

5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι λαμβάνονται, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1991, τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου οι κοινωνικοί εταίροι να μπορούν να επηρεάζουν, σε εθνικό επίπεδο, τη διαδικασία κατάρτισης και παρακολούθησης των εναρμονισμένων προτύπων.

Άρθρο 6

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος ή η Επιτροπή θεωρεί ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα που αναφέρονται στο άρθρο 5 δεν ανταποκρίνονται πλήρως στις σχετικές με αυτά

βασικές απαιτήσεις του άρθρου 3, η Επιτροπή ή το κράτος μέλος προσφεύγουν στη μόνιμη επιτροπή που έχει συσταθεί από την οδηγία 83/189/ΕΟΚ⁽¹⁾ και εκθέτουν τους λόγους τους. Η μόνιμη επιτροπή γνωμοδοτεί με επείγουσα διαδικασία.

Εν όψει της γνώμης της Επιτροπής, η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη την ανάγκη να αποσυρθούν ή όχι οι σχετικές προδιαγραφές των δημοσιεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 5.

2. Στην μόνιμη επιτροπή του άρθρου 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 89/392/ΕΟΚ⁽²⁾ υποβάλλεται, σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία, οποιοδήποτε ζήτημα δημιουργεί η θέση σ'εφαρμογή και η πρακτική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειαστεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση που κράτος μέλος διαπιστώνει ότι τα ΜΑΠ με το σήμα ΕΟΚ που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τον προορισμό τους εγκλείουν κινδύνους για την ασφάλεια προσώπων, κατοικίδιων ζώων ή αγαθών, λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε τα ΜΑΠ αυτά να αποσυρθούν από την αγορά και να απαγορευτεί η διάθεσή τους στην αγορά ή η ελεύθερη κυκλοφορία τους.

Το κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή ως προς τα μέτρα αυτά αναφέρει τους λόγους της απόφασής του και, ειδικότερα, κατά πόσον η μη πιστότητα προκύπτει από:

- α) μη τήρηση των βασικών απαιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3·
- β) κακή εφαρμογή των προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 5·
- γ) κενό που παρουσιάζουν τα ίδια τα πρότυπα που αναφέρονται στο άρθρο 5.

2. Η Επιτροπή έρχεται σε συνεννοήσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη το ταχύτερο δυνατόν. Αν η Επιτροπή μετά από διαβουλεύσεις διαπιστώσει ότι το μέτρο είναι δικαιολογημένο ενημερώνει άρραυτα το κράτος μέλος που έλαβε την πρωτοβουλία καθώς και τα λοιπά κράτη μέλη. Αν, μετά από τις διαβουλεύσεις αυτές, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι δεν δικαιολογείται η λήψη μέτρων, ενημερώνει αμέσως τον κατασκευαστή ή τον πληρεξούσιο του τον εγκατεστημένο στην

(¹) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

(²) ΕΕ αριθ. L 183 της 29. 6. 1989, σ. 9.

Κοινότητα και το κράτος μέλος που ανέλαβε τη σχετική πρωτοβουλία. Εφόσον η απόφαση της παραγράφου 1 δικαιολογείται λόγω κενού στα πρότυπα, η Επιτροπή φέρει το ζήτημα στην επιτροπή του άρθρου 6 παράγραφος 1 εάν το κράτος μέλος που έλαβε την απόφαση σκοπεύει να τη διατηρήσει και κινεί τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 2.

3. Όταν ένα ΜΑΠ που δεν πληροί τις προϋποθέσεις πιστότητας φέρει το σήμα ΕΚ, το αρμόδιο κράτος μέλος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα εναντίον εκείνου που επέθεσε το σήμα και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή καθώς και τα υπόλοιπα κράτη μέλη.

4. Η Επιτροπή φροντίζει να τηρούνται τα κράτη μέλη ενήμερα για την εξέλιξη και τα αποτελέσματα της διαδικασίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Άρθρο 8

1. Πριν ένα μοντέλο ΜΑΠ διατεθεί στην αγορά, ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του οφείλει να συγκεντρώσει τα έγγραφα που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ ώστε εάν χρειαστεί να μπορούν να υποβληθούν στις αρμόδιες αρχές.

2. Πριν από την παραγωγή των ΜΑΠ, πλην των αναφερομένων στην παράγραφο 3, ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του πρέπει να υποβάλει ένα υπόδειγμα για την εξέταση τύπου ΕΟΚ, που αναφέρεται στο άρθρο 10.

3. Από την εξέταση τύπου ΕΟΚ εξαιρούνται τα απλά μοντέλα ΜΑΠ για τα οποία ο κατασκευαστής εικάζει ότι ο ίδιος ο χρήστης είναι σε θέση να κρίνει αν προστατεύουν αποτελεσματικά από μικρής σημασίας κινδύνους που, όταν επιδρούν βαθμιαία, γίνονται αντιληπτοί από το χρήστη έγκαιρα και χωρίς δυσμενείς συνέπειες.

Στην κατηγορία αυτή υπάγονται αποκλειστικά τα ΜΑΠ που προστατεύουν το χρήστη από:

- μηχανικές προσβολές με επιφανειακά αποτελέσματα (γάντια κηπουρικής, δαχτυλήθρες, κ.λπ.),
- λίγο βλαβερά προϊόντα καθαρισμού με εύκολα αντιστρεπτές συνέπειες (γάντια προστασίας από αραιά απορρυπαντικά διαλύματα, κ.λπ.),
- κινδύνους που προέρχονται από χειρισμό θερμών αντικειμένων των οποίων η θερμοκρασία δεν υπερβαίνει τους 50°C και τα οποία δεν προκαλούν επικίνδυνες προσκρούσεις (γάντια, επαγγελματικές ποδιές, κ.λπ.),
- μη εξαιρετικές είτε ακραίες ατμοσφαιρικές συνθήκες (καλύμματα κεφαλής, εποχιακά ενδύματα, υποδήματα και μπότες, κ.λπ.),
- μικρές προσκρούσεις και δονήσεις, που δεν επηρεάζουν ζωτικά σημεία του σώματος και που δεν μπορούν να προκαλέσουν ανεπανόρθωτες βλάβες (ελαφρά καλύμματα της κεφαλής, γάντια, ελαφρά υποδήματα, κ.λπ.),
- την ηλιακή ακτινοβολία (γυαλιά ηλίου).

4. Τα παραγόμενα ΜΑΠ υπόκεινται:

- a) κατ' επιλογή του κατασκευαστή, στη μία από τις δύο διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 11, στην περίπτωση σύνθετων ΜΑΠ τα οποία έχουν σκοπό την προστασία του χρήστη από κινδύνους θανάσιμους ή κινδύνους που μπορούν να βλάψουν σοβαρά και ανεπανόρθωτα την υγεία, και για τα οποία ο κατασκευαστής εικάζει ότι οι άμεσες επιπτώσεις τους δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν έγκαιρα από τον χρήστη. Η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει αποκλειστικά:
 - τα διηθητικά μέσα για την προστασία των αναπνευστικών οδών που προφυλάσσουν από τις στερεές ή υγρές εκνεφώσεις (αεροζόλ) ή από τα ερεθιστικά, επικίνδυνα, τοξικά και ραδιοτοξικά αέρια,
 - τα μέσα προστασίας των αναπνευστικών οδών που απομονώνουν απολύτως από το περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων και των μέσων κατάδυσης,
 - τα μέσα προστασίας που εξασφαλίζουν χρονικά περιορισμένη προστασία από τις χημικές ουσίες του περιβάλλοντος και τις ιοντίζουσες ακτινοβολίες,
 - τα μέσα επέμβασης σε χώρους θερμούς όπου τα αποτελέσματα είναι συγκρίσιμα με τα αποτελέσματα από περιβάλλον στο οποίο η θερμοκρασία του αέρα είναι ίση προς 100°C ή υπερβαίνει τους 100°C ανεξάρτητα από την παρουσία στους χώρους αυτούς υπέρυθρης ακτινοβολίας φλογών ή μεγάλων ποσοτήτων εκτοξευομένων τετηγμένων υλικών,
 - τα μέσα επέμβασης σε ψυχρούς χώρους όπου η θερμοκρασία του αέρα μπορεί να είναι χαμηλότερη από -50°C,
 - τα ΜΑΠ που προορίζονται να προστατεύουν κατά των πτώσεων από ύψος,
 - τα ΜΑΠ που προορίζονται να προστατεύουν από ηλεκτρικούς κινδύνους για τις εργασίες υπό επικίνδυνες τάσεις ή ΜΑΠ που χρησιμοποιούνται ως μόνωση για υψηλή τάση,
 - τα κράνη, γυαλιά και προστατευτικά γείσα των μοτοσυκλετιστών·
- b) στην υποβολή της δήλωσης πιστότητας ΕΟΚ του κατασκευαστή του άρθρου 12 για κάθε ΜΑΠ.

Άρθρο 9

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τους εγκεκριμένους οργανισμούς που είναι επιφορτισμένοι με τις διαδικασίες πιστοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 8. Η Επιτροπή, για λόγους ενημέρωσης, δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και ενημερώνει τον κατάλογο με τους οργανισμούς αυτούς και τον χαρακτηριστικό τους αριθμό.

2. Τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν τα κριτήρια που προβλέπονται στο παράρτημα V για την αξιολόγηση των οργανισμών τους οποίους ανακοινώνουν. Οι οργανισμοί που πληρούν τα κριτήρια αξιολόγησης τα οποία προβλέπονται στα οικεία εναρμονισμένα πρότυπα θεωρείται ότι ανταποκρίνονται στα κριτήρια αυτά.

3. Το κράτος που έχει εγκρίνει έναν οργανισμό οφείλει να ανακαλέσει την έγκρισή του αν διαπιστώσει ότι ο οργανισμός

αυτός δεν ικανοποιεί πλέον τα κριτήρια του παραρτήματος V. Ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα υπόλοιπα κράτη μέλη σχετικά.

ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΥΠΟΥ ΕΟΚ

Άρθρο 10

1. Η εξέταση τύπου ΕΟΚ είναι η διαδικασία με την οποία ο εγκεκριμένος οργανισμός ελέγχου διαπιστώνει και βεβαιώνει ότι το μοντέλο ΜΑΠ πληροί τις σχετικές με το εν λόγω ΜΑΠ διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

2. Η αίτηση εξέτασης τύπου ΕΟΚ υποβάλλεται από τον κατασκευαστή ή εντολοδόχο του σε έναν μόνο εγκεκριμένο οργανισμό ελέγχου για το υπόψη μοντέλο. Ο εντολοδόχος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

3. Η αίτηση περιλαμβάνει:

- το όνομα και τη διεύθυνση του κατασκευαστή ή του εντολοδόχου του καθώς και τον τόπο παραγωγής των ΜΑΠ,
- τον τεχνικό φάκελο παραγωγής σύμφωνα με το παράρτημα III.

Μαζί με την αίτηση παραδίδεται και ανάλογος αριθμός δειγμάτων του προς έγκριση μοντέλου.

4. Ο εγκεκριμένος οργανισμό προβαίνει στην εξέταση τύπου ΕΟΚ όπως ορίζεται κατωτέρω:

α) *Εξέταση του τεχνικού φακέλου του κατασκευαστή*

- Ο εγκεκριμένος οργανισμός εξετάζει τον τεχνικό φάκελο κατασκευής για να εξακριβώσει την πιστότητά του προς τα εναρμονισμένα πρότυπα του άρθρου 5.
- Στην περίπτωση που ο κατασκευαστής δεν έχει εφαρμόσει ή έχει εφαρμόσει εν μέρει τα εναρμονισμένα πρότυπα, ή ελλείπει των προτύπων αυτών, ο εγκεκριμένος οργανισμός πρέπει να εξακριβώνει εκ των προτέρων ότι οι τεχνικές προδιαγραφές που χρησιμοποιεί ο κατασκευαστής πληρούν τις βασικές απαιτήσεις, πριν να βεβαιώσει την πιστότητα του τεχνικού φακέλου κατασκευής σε σχέση με αυτές τις τεχνικές προδιαγραφές.

β) *Εξέταση του μοντέλου*

- Κατά την εξέταση του μοντέλου ο οργανισμός βεβαιώνει ότι έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με τον τεχνικό φάκελο παραγωγής και ότι μπορεί ασφαλέστατα να χρησιμοποιηθεί για τον προβλεπόμενο σκοπό.
- Πραγματοποιεί τις κατάλληλες εξετάσεις και δοκιμές ώστε να ελέγξει την πιστότητα του μοντέλου προς τα εναρμονισμένα πρότυπα.
- Στην περίπτωση που ο κατασκευαστής δεν έχει εφαρμόσει ή έχει εφαρμόσει εν μέρει τα εναρμονισμένα πρότυπα, ή ελλείψει των προτύπων αυτών, ο εγκεκριμένος οργανισμός πραγματοποιεί τις κατάλληλες εξετάσεις και δοκιμές για να ελέγξει την πιστότητα του μοντέλου προς τις τεχνικές προδιαγραφές, που χρησιμοποιεί ο κατασκευαστής, υπό την επιφύλαξη της πιστότητάς τους σε σχέση με αυτές τις ουσιαστικές απαιτήσεις.

5. Εφόσον το υπόδειγμα είναι σύμφωνο προς τις σχετικές με αυτό διατάξεις, ο οργανισμός εκδίδει βεβαίωση εξέτασης τύπου ΕΟΚ που κοινοποιείται στον αιτούντα. Στη βεβαίωση αυτή αναφέρονται τα συμπεράσματα της εξέτασης και οι όροι που σχετίζονται ενδεχομένως με την έκδοση της βεβαίωσης και συμπεριλαμβάνονται τα απαραίτητα για την αναγνώριση του εγκεκριμένου μοντέλου σχέδια και περιγραφές.

Η Επιτροπή, οι λοιποί εγκεκριμένοι οργανισμοί και τα άλλα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν αντίγραφο της βεβαίωσης και, μετά από αιτιολογημένη αίτηση, αντίγραφο του τεχνικού φακέλου κατασκευής καθώς και τις εκθέσεις για τις εξετάσεις και τις δοκιμές που έχουν πραγματοποιηθεί.

Ο φάκελος αυτός πρέπει να τηρείται στη διάθεση των αρμόδιων αρχών για μια δεκαετία από τη διάθεση στην αγορά των ΜΑΠ.

6. Ο οργανισμός ο οποίος αρνείται τη χορήγηση βεβαίωσης τύπου ΕΟΚ ενημερώνει σχετικά τους άλλους εγκεκριμένους οργανισμούς. Ο οργανισμός ο οποίος αποσύρει τη βεβαίωση τύπου ΕΟΚ ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος που την έχει εγκρίνει. Το εν λόγω κράτος ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή, αιτιολογώντας την απόφαση αυτή.

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΩΝ ΜΑΠ

Άρθρο 11

A. *Σύστημα εξασφάλισης της ποιότητας ΕΟΚ του τελικού προϊόντος*

1. Ο κατασκευαστής λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα ούτως ώστε η μέθοδος παραγωγής, καθώς και ο τελικός έλεγχος των ΜΑΠ και οι δοκιμές, εξασφαλίζουν την ομοιογένεια της παραγωγής και την πιστότητα των ΜΑΠ αυτών προς τον τύπο που περιγράφεται στο πιστοποιητικό έγκρισης τύπου ΕΟΚ και προς τις οικείες βασικές απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Οι απαραίτητοι έλεγχοι διεξάγονται από εγκεκριμένο οργανισμό που έχει επιλέξει ο κατασκευαστής. Οι έλεγχοι αυτοί πραγματοποιούνται, δειγματοληπτικά, συνήθως τουλάχιστον μία φορά κατ' έτος.

3. Προκειμένου να ελεγχθεί η πιστότητα των ΜΑΠ, ο εγκεκριμένος οργανισμός λαμβάνει επαρκή αριθμό δειγμάτων των ΜΑΠ και προβαίνει σε εξέταση και δοκιμές που προσδιορίζονται στα εναρμονισμένα πρότυπα ή θεωρούνται απαραίτητες για να ελεγχθεί η πιστότητα προς τις βασικές απαιτήσεις της οδηγίας.

4. Όταν ο οργανισμός που προβαίνει στο έλεγχο δεν είναι αυτός που έχει καταρτίσει την σχετική βεβαίωση εξέτασης τύπου ΕΟΚ, επικοινωνεί με τον εγκεκριμένο οργανισμό σε περίπτωση δυσκολιών ως προς την αξιολόγηση της πιστότητας των δειγμάτων.

5. Ο κατασκευαστής λαμβάνει από τον εγκεκριμένο οργανισμό έκθεση εμπειρογνομosύνης. Στην περίπτωση που από την έκθεση συμπεραίνεται έλλειψη ομοιογένειας της παραγωγής ή έλλειψη πιστότητας των εξετασθέντων ΜΑΠ προς τον

τύπο που περιγράφεται στο πιστοποιητικό τύπου ΕΟΚ και προς τις εφαρμοστέες βασικές απαιτήσεις, ο οργανισμός λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα έναντι του ή των σφαλμάτων που έχει διαπιστώσει και ενημερώνει το κράτος μέλος που του έχει χορηγήσει την έγκριση.

6. Ο κατασκευαστής είναι σε θέση να εμφανίσει, εφόσον του ζητηθεί, την έκθεση του εγκεκριμένου οργανισμού.

B. Σύστημα ασφάλειας ποιότητας ΕΟΚ της παραγωγής με επίβλεψη

1. Το σύστημα

α) Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, ο κατασκευαστής υποβάλλει αίτηση έγκρισης του συστήματος ποιότητας σε εγκεκριμένο οργανισμό της επιλογής του.

Η αίτηση περιλαμβάνει:

- όλες τις κατάλληλες πληροφορίες για τη σχετική κατηγορία του ΜΑΠ,
- τεκμηρίωση για το σύστημα ποιότητας,
- δέσμευση για την τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το σύστημα ποιότητας όπως αυτό έχει εγκριθεί.

β) Στο πλαίσιο του συστήματος ποιότητας, εξετάζεται κάθε ΜΑΠ και πραγματοποιούνται οι κατάλληλες δοκιμές που αναφέρονται στο σημείο Α 3, προκειμένου να ελεγχθεί η πιστότητά τους προς τις βασικές απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Η τεκμηρίωση αυτή για το σύστημα ποιότητας περιλαμβάνει ιδιαίτερα μια κατάλληλη περιγραφή:

- την ποιοτικών στόχων, του οργανογράμματος, της ευθύνης των στελεχών και των αρμοδιοτήτων τους όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων,
- των ελέγχων και δοκιμών που πρέπει να πραγματοποιούνται μετά την κατασκευή,
- των μέσων ελέγχου της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος ποιότητας.

γ) Ο οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας για να καθορίσει εάν ανταποκρίνεται στις διατάξεις του σημείου 1 στοιχείο β). Ο οργανισμός θεωρεί ότι κατά τεκμήριο τηρούνται οι διατάξεις αυτές για τα συστήματα ποιότητας που εφαρμόζουν το αντίστοιχο εναρμονισμένο πρότυπο.

Ο επιθεωρών οργανισμός προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες αντικειμενικές εκτιμήσεις των στοιχείων του εγκεκριμένου συστήματος ποιότητας και ελέγχει ιδίως αν το σύστημα εξασφαλίζει την πιστότητα των παραγόμενων ΜΑΠ προς το εγκεκριμένο υπόδειγμα.

Η απόφαση κοινοποιείται στον κατασκευαστή και περιλαμβάνει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.

δ) Ο κατασκευαστής ενημερώνει τον οργανισμό που ενέκρινε το σύστημα ποιότητας για οποιοδήποτε σχέδιο τροποποίησης του συστήματος ποιότητας,

Ο οργανισμός εξετάζει τις προτεινόμενες τροποποιήσεις και αποφασίζει εάν το τροποποιημένο σύστημα ποιότητας ανταποκρίνεται στις σχετικές διατάξεις. Ο οργανισμός κοινοποιεί την απόφασή του στον κατασκευαστή. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.

2. Η επίβλεψη

α) Σκοπός της επίβλεψης αυτής είναι να διασφαλίζεται ότι ο κατασκευαστής πληροί ορθώς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας.

β) Ο κατασκευαστής επιτρέπει στον οργανισμό, για τους σκοπούς της επιθεώρησης, να εισέρχεται στις εγκαταστάσεις της επιθεώρησης, των δοκιμών και της αποθήκευσης των ΜΑΠ και του παρέχει κάθε απαραίτητη πληροφορία, και ιδίως:

- την τεκμηρίωση για το σύστημα ποιότητας,
- την τεχνική τεκμηρίωση,
- τα εγχειρίδια ποιότητας.

γ) Ο οργανισμός προβαίνει τακτικά σε ελέγχους για να βεβαιωθεί ότι ο κατασκευαστής διατηρεί και εφαρμόζει το εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας και παρέχει έκθεση ελέγχου στον κατασκευαστή.

δ) Επιπλέον, ο οργανισμός μπορεί να πραγματοποιεί αιφνίδιες επισκέψεις στον κατασκευαστή. Κατά τη διάρκεια των επισκέψεων αυτών, ο οργανισμός παρέχει έκθεση επίσκεψης και ενδεχομένως έκθεση ελέγχου στον κατασκευαστή.

ε) Ο κατασκευαστής είναι σε θέση να εμφανίσει, εφόσον του ζητηθεί, την έκθεσή του ανακοινωθέντος εγκεκριμένου οργανισμού.

ΔΗΛΩΣΗ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑΣ ΕΟΚ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Άρθρο 12

Η δήλωση πιστότητας ΕΟΚ είναι η διαδικασία με την οποία ο κατασκευαστής:

1. καταρτίζει δήλωση σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος VI με την οποία βεβαιώνει ότι το ΜΑΠ που έχει διατεθεί στην αγορά ικανοποιεί τις βασικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας ώστε να μπορεί να την υποβάλει στις αρμόδιες αρχές,
2. επιθέτει σε κάθε τεμάχιο ΜΑΠ το σήμα πιστότητας ΕΟΚ που προβλέπεται στο άρθρο 13.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΣΗΜΑ ΕΟΚ

Άρθρο 13

1. Το σήμα ΕΟΚ αποτελείται από τα γράμματα «CE» ακολουθούμενα από τα δύο τελευταία ψηφία του έτους κατά

το οποίο τέθηκε το σήμα και, σε περίπτωση παρέμβασης ενός γνωστοποιηθέντος οργανισμού, ο οποίος πρόβη σε εξέταση τύπου ΕΟΚ σύμφωνα με το άρθρο 10, από τον διακριτικό του αριθμό.

Στο παράρτημα IV περιέχεται το υπόδειγμα που πρέπει να χρησιμοποιείται.

2. Το σήμα ΕΟΚ πρέπει να τίθεται επάνω σε κάθε ΜΑΠ και στη συσκευασία του, με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ορατό και ευανάγνωστο και να παραμένει ανεξίτηλο κατά την αναμενόμενη διάρκεια ζωής του εν λόγω ΜΑΠ.

3. Απαγορεύεται να τίθενται επάνω στα ΜΑΠ άλλα σήματα ή επιγραφές τα οποία μπορεί να δημιουργήσουν σύγχυση με το σήμα ΕΟΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Κάθε απόφαση κράτους μέλους που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και έχει σκοπό να περιορίσει τη διάθεση στη αγορά των ΜΑΠ αιτιολογείται σαφώς. Κοινοποιείται το ταχύτερο δυνατόν στο ενδιαφερόμενο μέρος με μνεία, αφενός, των ενδίκων μερών τα οποία υπάρχουν στο πλαίσιο των νομοθετικών διατάξεων που ισχύουν στο εν λόγω κράτος και, αφετέρου, των προθεσμιών εντός των οποίων πρέπει να ασκηθούν τα εν λόγω ένδικα μέσα.

Άρθρο 15

Η Επιτροπή θα λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε να είναι διαθέσιμα τα στοιχεία που απαριθμούν όλες τις οικείες αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1991, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιουλίου 1990.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 17

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 21 Δεκεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

E. CRESSON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι**ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΔΩΝ ΜΑΠ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΠΕΛΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΟΔΗΓΙΑΣ**

1. ΜΑΠ που έχουν μελετηθεί και κατασκευασθεί ειδικά για τις ένοπλες δυνάμεις ή τις δυνάμεις που είναι αρμόδιες για την τήρηση της τάξης (κράνη, ασπίδες, κ.λπ.),
2. ΜΑΠ για την αυτοάμυνα σε περίπτωση επίθεσης (συσκευές εκνεφώσεων, ατομικά αποτρεπτικά όπλα, κ.λπ.),
3. ΜΑΠ που έχουν μελετηθεί και κατασκευαστεί για ιδιωτική χρήση:
 - κατά των καιρικών συνθηκών (καλύμματα κεφαλής, εποχιακά ενδύματα, υποδήματα και μπότες, ομπρέλες, κ.λπ.),
 - κατά της υγρασίας, νερού (γάντια πιάτων κ.λπ.),
 - κατά της θερμότητας (γάντια κ.λπ.),
4. ΜΑΠ τα οποία προορίζονται για την προστασία ή τη διάσωση ατόμων που επιβαίνουν σε πλοία ή αεροσκάφη και τα οποία δεν φέρονται συνεχώς από τα εν λόγω άτομα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΠ

Τα ΜΑΠ πρέπει να εξασφαλίζουν κατάλληλη προστασία από τους ενδεχόμενους κινδύνους.

1.1. Αρχές σχεδίασης

1.1.1. Εργονομία

Τα ΜΑΠ πρέπει να σχεδιάζονται και κατασκευάζονται έτσι ώστε υπό τις προβλεπτές συνθήκες υπό τις οποίες προορίζονται να χρησιμοποιούνται, ο χρήστης να μπορεί να επιδίεται ομαλά στη δραστηριότητα που είναι η αιτία έκθεσής του στους κινδύνους, προστατευόμενος καταλλήλως και σε βαθμό όσο το δυνατό υψηλότερο.

1.1.2. Επίπεδα και διαβαθμίσεις προστασίας

1.1.2.1. Επίπεδο προστασίας όσο το δυνατόν υψηλότερο

Το άριστο επίπεδο προστασίας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά το σχεδιασμό είναι εκείνο πέραν του οποίου οι περιορισμοί που προκύπτουν από το γεγονός ότι ο χρήστης φορά ή φέρει το ΜΑΠ θα εμπόδιζαν την αποτελεσματική χρήση του κατά τη διάρκεια της έκθεσης στον κίνδυνο, ή την ομαλή διεξαγωγή της δραστηριότητας.

1.1.2.2. Κατηγορίες προστασίας κατάλληλες για διάφορα επίπεδα κινδύνου

Όταν οι διάφορες προβλεπτές συνθήκες χρήσης επιτρέπουν να διακρίνονται πολλά επίπεδα του ίδιου κινδύνου, τότε κατά το σχεδιασμό του ΜΑΠ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατάλληλες κατηγορίες προστασίας.

1.2. Αβλάβεια των ΜΑΠ

1.2.1. Απουσία κινδύνων και άλλων «αυτογενών» παραγόντων όχλησης

Τα ΜΑΠ πρέπει να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται έτσι ώστε υπό προβλεπτές συνθήκες χρήσης να μην δημιουργούν κινδύνους και άλλους παράγοντες όχλησης.

1.2.1.1. Καταλληλότητα υλικών κατασκευής

Τα υλικά από τα οποία κατασκευάζονται τα ΜΑΠ και τα προϊόντα που ενδεχομένως θα προκύψουν λόγω υποβάθμισης των αρχικών υλικών δεν πρέπει να έχουν βλαβερές συνέπειες για την υγεία του χρήστη.

1.2.1.2. Κατάσταση της κατάλληλης επιφάνειας κάθε μέρους ΜΑΠ που έρχεται σε επαφή με τον χρήστη

Κάθε μέρος ενός ΜΑΠ που έρχεται ή μπορεί να έλθει σε επαφή με τον χρήστη, όσο αυτός το φέρει, πρέπει να μην είναι τραχύ, να μην έχει κοφτερές ακμές, αιχμές που εξέχουν κ.λπ. οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν υπερβολικό ερεθισμό ή τραύματα.

1.2.1.3. Μέγιστοι επιτρεπόμενοι περιορισμοί για το χρήστη

Τα ΜΑΠ πρέπει να εμποδίζουν κατά το ελάχιστο δυνατόν τις αναγκαίες κινήσεις του σώματος, τις στάσεις που χρειάζεται να λαμβάνονται και τη λειτουργία των αισθήσεων. Εξάλλου, δεν πρέπει εξαιτίας των ΜΑΠ να πραγματοποιεί ο χρήστης χειρονομίες που μπορούν να θέσουν τον ίδιο ή άλλα πρόσωπα σε κίνδυνο.

1.3. Παράγοντες άνεσης και αποτελεσματικότητας

1.3.1. Προσαρμογή των ΜΑΠ στη σωματική διάπλαση του χρήστη

Τα ΜΑΠ πρέπει να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται έτσι ώστε να μπορούν να τοποθετούνται όσο το δυνατόν ευκολότερα στο χρήστη, στην κατάλληλη θέση, και να παραμένουν στη θέση τους κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται ότι είναι αναγκαίο να φέρονται, λαμβανομένων υπόψη των παραγόντων όπως το περιβάλλον, οι κινήσεις του σώματος που πρέπει να εκτελούνται και οι στάσεις που πρέπει να λαμβάνονται. Για το σκοπό αυτό, τα ΜΑΠ πρέπει να μπορούν να προσαρμόζονται κατά το δυνατόν καλύτερα στη σωματική διάπλαση του χρήστη με κάθε πρόσφορα μέσο όπως κατάλληλα συστήματα ρύθμισης και στερέωσης ή επαρκής σειρά μεγεθών.

1.3.2. Ελαφριά και ανθεκτική κατασκευή

Τα ΜΑΠ πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ελαφρότερα, δίχως αυτό να μειώνει την αντοχή κατασκευής ή την αποτελεσματικότητά τους.

Εκτός από τις ειδικές συμπληρωματικές απαιτήσεις που αναφέρονται στο σημείο 3 και τις οποίες τα ΜΑΠ πρέπει να πληρούν προκειμένου να εξασφαλίζεται αποτελεσματική αντιμετώπιση των κινδύνων από τους οποίους προστατεύουν, πρέπει να παρουσιάζουν επαρκή αντοχή στους περιβαλλοντικούς παράγοντες οι οποίοι συνυπάρχουν με τις προβλεπτέες συνθήκες χρήσης.

1.3.3. *Αναγκαία συμβατότητα μεταξύ ΜΑΠ που φέρονται ταυτόχρονα από το χρήστη*

Όταν από τον ίδιο κατασκευαστή διατίθενται στην αγορά πολλά μοντέλα ΜΑΠ διάφορων ειδών ή τύπων με σκοπό να εξασφαλίζεται η ταυτόχρονη προστασία γειτονικών μερών του σώματος, πρέπει να υπάρχει συμβατότητα μεταξύ των ΜΑΠ.

1.4. **Ενημερωτικό σημείωμα του κατασκευαστή**

Το ενημερωτικό σημείωμα που συντάσσει και παραδίδει υποχρεωτικά ο κατασκευαστής μαζί με τα ΜΑΠ τα οποία διατίθενται στην αγορά πρέπει, εκτός από το όνομα και τη διεύθυνση του κατασκευαστή ή εντολοδόχου του εγκατεστημένου στην Κοινότητα, να περιέχει κάθε χρήσιμο στοιχείο σχετικά με:

- α) τις οδηγίες αποθήκευσης, χρήσης, καθαρισμού, συντήρησης, επιθεώρησης και απολύμανσης. Τα προϊόντα καθαρισμού, συντήρησης ή απολύμανσης που συνιστώνται από τους κατασκευαστές δεν πρέπει, σύμφωνα με τις οδηγίες χρήσης τους, να έχουν καμία επιβλαβή επίπτωση στα ΜΑΠ ούτε στο χρήστη·
- β) τις επιδόσεις που επετεύχθησαν κατά τις τεχνικές δοκιμές για τον προσδιορισμό, το επίπεδο ή η κατηγορία προστασίας, των ΜΑΠ·
- γ) τα πρόσθετα εξαρτήματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν με τα ΜΑΠ καθώς και τα χαρακτηριστικά των κατάλληλων ανταλλακτικών·
- δ) οι κατάλληλες κατηγορίες προστασίας για διάφορα επίπεδα κινδύνων και τα όρια εκτός των οποίων αντενδείκνυται η χρησιμοποίηση ενός ΜΑΠ·
- ε) την ημερομηνία ή τη χρονική διάρκεια μετά την οποία τα ΜΑΠ ή ορισμένα από τα συστατικά μέρη τους πρέπει να αποσύρονται·

στ) το κατάλληλο είδος συσκευασίας για τη μεταφορά των ΜΑΠ·

ζ) τη σημασία της σήμανσης, όταν υπάρχει (βλέπε σημείο 2.12).

Το εν λόγω σημείωμα πρέπει να είναι σαφές και κατανοητό και συντεταγμένο τουλάχιστον στην ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους για το οποίο προορίζεται.

2. **ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΕΣ ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΕΙΔΗ Ή ΤΥΠΟΥΣ ΜΑΠ**

2.1. **ΜΑΠ με συστήματα ρύθμισης**

Όταν τα ΜΑΠ φέρουν συστήματα ρύθμισης, τα συστήματα αυτά πρέπει να έχουν σχεδιαστεί και κατασκευαστεί έτσι ώστε μετά τη ρύθμισή τους να μην είναι δυνατόν να απορυθμιστούν ανεξάρτητα από την επιθυμία του χρήστη υπό τις προβλεπτέες συνθήκες χρήσης.

2.2. **ΜΑΠ που «περιβάλλουν» τα μέρη του σώματος που προστατεύουν**

Τα ΜΑΠ τα οποία «περιβάλλουν» τα μέρη του σώματος που προστατεύουν πρέπει να αερίζονται επαρκώς, όσο είναι δυνατόν, για να περιορίζεται η εφίδρωση από τη χρήση τους· άλλως, πρέπει να είναι εφοδιασμένα, όσο είναι δυνατό, με συστήματα με τα οποία μπορεί να απορροφάται ο ιδρώτας.

2.3. **ΜΑΠ για το πρόσωπο, τα μάτια ή το αναπνευστικό σύστημα**

Τα ΜΑΠ για το πρόσωπο, τα μάτια και τις αναπνευστικές οδούς πρέπει να περιορίζουν κατά το δυνατόν λιγότερο το οπτικό πεδίο και την όραση του χρήστη.

Συστήματα ΜΑΠ του είδους αυτού τα οποία προορίζονται για τους οφθαλμούς πρέπει να είναι οπτικώς ουδέτερα σε βαθμό ανάλογο με τη λεπτότητα ή/και τη διάρκεια της απασχόλησης του χρήστη.

Αν χρειάζεται, πρέπει να έχουν υποστεί επεξεργασία, ή να διαθέτουν συστήματα ώστε να αποφεύγεται τα θάμπωμα.

Τα μοντέλα ΜΑΠ που προορίζονται για άτομα που φοράνε γυαλιά ή φακούς επαφής πρέπει να είναι συμβατά με τα εν λόγω γυαλιά ή τους φακούς επαφής.

2.4. ΜΑΠ που παθαίνουν γήρανση

Όταν είναι γνωστό ότι οι επιδόσεις των ΜΑΠ που επιδιώκει ο μελετητής όταν τα μέσα αυτά είναι καινούργια είναι δυνατόν να επηρεαστούν αισθητά λόγω γήρανσης, πρέπει σε κάθε τεμάχιο ή εναλλάξιμο συστατικό μέρος που κυκλοφορεί στην αγορά καθώς και στη συσκευασία να τίθεται κατά τρόπο ανεξίτηλο και χωρίς κίνδυνο παρερμηνείας η ημερομηνία παραγωγής ή/και αν είναι δυνατόν, η ημερομηνία λήξης.

Αν δεν είναι δυνατόν να αναληφθεί δέσμευση όσον αφορά τη διάρκεια ζωής κάποιου ΜΑΠ, ο κατασκευαστής πρέπει να αναφέρει στο ενημερωτικό του σημείωμα κάθε χρήσιμο στοιχείο που επιτρέπει στον κάτοχο ή στο χρήστη να προσδιορίσει κάποια λογική ημερομηνία λήξης, λαμβανόμενων υπόψη και του ποιοτικού επιπέδου του μοντέλου καθώς και των πραγματικών συνθηκών αποθήκευσης, χρήσης, καθαρισμού, επιθεώρησης και συντήρησης.

Σε περίπτωση κατά την οποία θεωρείται πιθανόν ότι οι επιδόσεις των ΜΑΠ μεταβάλλονται απότομα και αισθητά λόγω γήρανσης που μπορεί να αποδοθεί στην περιοδική εφαρμογή κάποιας διαδικασίας καθαρισμού συνιστώμενης από τον κατασκευαστή, ο τελευταίος πρέπει, αν είναι δυνατόν, να θέτει σε κάθε τοποθετούμενο στην αγορά τεμάχιο ΜΑΠ επισήμανση που να δείχνει το μέγιστο αριθμό καθαρισμών μετά τον οποίο πρέπει να επιθεωρείται ή να αποσύρεται το ΜΑΠ. Αν η σχετική επισήμανση δεν είναι δυνατή, ο κατασκευαστής πρέπει να αναφέρει το στοιχείο αυτό στο ενημερωτικό του σημείωμα.

2.5. ΜΑΠ που είναι δυνατό να αρπαγούν κατά τη χρησιμοποίησή τους

Όταν λόγω των δυνάμεων να προβλεφθούν συνθηκών χρησιμοποίησης ενός ΜΑΠ υπάρχει ιδιαίτερος κίνδυνος να αρπαγεί αυτό από κινούμενο αντικείμενο το οποίο μπορεί για το λόγο αυτόν να αποτελέσει κίνδυνο για το χρήστη, τότε το ΜΑΠ πρέπει να έχει κατάλληλο όριο αντοχής πέραν του οποίου κάποιο στοιχείο του πρέπει να θραύεται ώστε να εξαλειφεται ο κίνδυνος.

2.6. ΜΑΠ για χρήση σε εκρηκτική ατμόσφαιρα

Τα ΜΑΠ που προορίζονται για χρήση σε εκρηκτική ατμόσφαιρα πρέπει να σχεδιάζονται και κατασκευάζονται έτσι ώστε να μην είναι δυνατό να παραχθεί σ'αυτά τόξο ή σπινθήρας προελεύσεως ηλεκτρικής ή ηλεκτροστατικής, ή λόγω κρούσεως, ο οποίος να μπορεί να προκαλέσει ανάφλεξη εκρηκτικού μείγματος.

2.7. ΜΑΠ για ταχείες επεμβάσεις ή τα οποία πρέπει να τοποθετούνται ή/και να αφαιρούνται ταχέως

Αυτά τα είδη ΜΑΠ πρέπει να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται έτσι ώστε να μπορούν να τοποθετούνται ή/και να αφαιρούνται σε όσο το δυνατόν μικρότερο χρονικό διάστημα.

Σε περίπτωση που τα εν λόγω ΜΑΠ φέρουν συστήματα στερέωσης και αφαίρεσης με τα οποία διατηρούνται σε θέση κατάλληλη στο χρήστη ή αφαιρούνται, ο χειρισμός των συστημάτων αυτών πρέπει να μπορεί να πραγματοποιείται εύκολα και γρήγορα.

2.8. ΜΑΠ για επεμβάσεις σε εξαιρετικά επικίνδυνες συνθήκες

Το ενημερωτικό σημείωμα που χορηγείται από τον κατασκευαστή μαζί με τα ΜΑΠ που προορίζονται για χρήση υπό εξαιρετικά επικίνδυνες συνθήκες κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 4 στοιχείο α), πρέπει να περιλαμβάνει ειδικότερα και στοιχεία που προορίζονται για άτομα αρμόδια ασκούμενα και τα οποία μπορούν να τα κατανοήσουν και να επιτύχουν την εφαρμογή τους από το χρήστη.

Στο σημείωμα πρέπει εξάλλου να περιγράφεται η διαδικασία που εφαρμόζεται προκειμένου να ελεγχθεί σε χρήστη που φέρει ΜΑΠ αν το μέσον αυτό είναι σωστά προσαρμοσμένο και λειτουργεί κανονικά.

Σε περίπτωση που το ΜΑΠ περιλαμβάνει σύστημα συναγερμού το οποίο λειτουργεί όταν το επίπεδο προστασίας είναι ανεπαρκές, το σύστημα αυτό πρέπει να έχει μελετηθεί και τοποθετηθεί έτσι ώστε ο συναγερμός να μπορεί να γίνεται αντιληπτός από το χρήστη υπό τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης για τις οποίες το ΜΑΠ έχει διατεθεί στην αγορά.

2.9. ΜΑΠ με συστατικά μέρη ρυθμιζόμενα ή που μπορούν να αφαιρούνται από το χρήστη

Όταν ΜΑΠ φέρουν συστατικά μέρη ρυθμιζόμενα ή που μπορούν να αφαιρούνται από το χρήστη προκειμένου να τοποθετήσει άλλα, τα εν λόγω μέρη πρέπει να έχουν μελετηθεί και κατασκευαστεί έτσι ώστε να μπορούν να ρυθμίζονται, να τοποθετούνται και να αφαιρούνται εύκολα χωρίς εργαλεία.

2.10. ΜΑΠ που μπορούν να συνδέονται με άλλο σύστημα, εξωτερικό συμπλήρωμα του ΜΑΠ

Σε περίπτωση που ΜΑΠ διαθέτουν σύστημα με το οποίο μπορούν να συνδέονται με συμπληρωματικό σύστημα, το εξάρτημα σύνδεσης πρέπει να έχει μελετηθεί και κατασκευαστεί έτσι ώστε να μπορεί να προσαρμοσθεί μόνο σε σύστημα κατάλληλου τύπου.

2.11. ΜΑΠ με σύστημα κυκλοφορίας ρευστού

Σε περίπτωση που ΜΑΠ φέρουν σύστημα κυκλοφορίας ρευστού, το σύστημα αυτό πρέπει να έχει επιλεγεί ή μελετηθεί και διαταχθεί έτσι ώστε να εφασφαλίζεται η προσήκουσα ανανέωση του ρευστού στην περιοχή ολόκληρου του μέρους του σώματος που προστατεύεται, όποιες κινήσεις των χεριών ή στάσεις ή κινήσεις κι αν εκτελέσει ο χρήστης υπό τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης.

2.12. ΜΑΠ που φέρουν ένα ή περισσότερα σήματα αναγνώρισης ή σήμανσης τα οποία αφορούν άμεσα ή έμμεσα την υγεία και την ασφάλεια

Τα σήματα για την αναγνώριση ή τη σήμανση, τα οποία αφορούν άμεσα ή έμμεσα την υγεία και την ασφάλεια και τα οποία φέρονται από αυτά τα είδη ή τους τύπους ΜΑΠ πρέπει να είναι κατά προτίμηση εναρμονισμένα εικονογράμματα ή ιδεογράμματα απόλυτα ευανάγνωστα και να παραμένουν σε ολόκληρη την προβλεπόμενη «διάρκεια ζωής» των εν λόγω ΜΑΠ. Τα σήματα αυτά πρέπει εξάλλου να είναι πλήρη, σαφή και κατανοητά ώστε να αποφεύγεται κάθε παρερμηνεία. Ιδίως, όταν τα σήματα περιέχουν λέξεις ή φράσεις, οι τελευταίες πρέπει να δίδονται στην (στις) επίσημη(ες) γλώσσα(ες) του κράτους μέλους όπου γίνεται χρήση των ΜΑΠ.

Όταν οι περιορισμένες διαστάσεις ενός ΜΑΠ (ή συστατικού μέρους του) δεν επιτρέπουν την τοποθέτηση ολόκληρης ή μέρους της αναγκαίας σήμανσης, η σήμανση αυτή πρέπει να υπάρχει στη συσκευασία και στο ενημερωτικό σημείωμα του κατασκευαστή.

2.13. ΜΑΠ που φοριούνται με σκοπό την οπτική επισήμανση του χρήστη

Τα ΜΑΠ που φοριούνται και τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιούνται υπό συνθήκες υπό τις οποίες είναι απαραίτητο να επισημαίνεται ατομικά και οπτικά η παρουσία του χρήστη, πρέπει να περιλαμβάνουν ένα (ή περισσότερα) σύστημα(τα) ή μέσο(α), τοποθετημένο(α) σε στρατηγικό σημείο(α), το (τα) οποίο(α) εκπέμπει(ουν) άμεση ή ανακλώμενη φωτεινή ακτινοβολία με κατάλληλη ένταση και φωτομετρικές και χρωματομετρικές ιδιότητες.

2.14. ΜΑΠ «πολλαπλής προστασίας»

Κάθε ΜΑΠ που έχει σκοπό την προστασία του χρήστη από πολλούς κινδύνους τους οποίους μπορεί να διατρέξει ταυτόχρονα πρέπει να σχεδιάζεται και να κατασκευάζεται έτσι ώστε να ικανοποιεί κάθε μία από τις βασικές ειδικές απαιτήσεις για καθέναν από τους κινδύνους αυτούς (βλέπε σημείο 3).

3. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ**3.1. Προστασία από μηχανικές κρούσεις****3.1.1. Κρούσεις που οφείλονται σε πίπτοντα ή εκσφενδονιζόμενα αντικείμενα καθώς και σε πρόσκρουση μέρους του σώματος σε εμπόδιο**

Τα κατάλληλα για αυτό το είδος κινδύνου ΜΑΠ πρέπει να μπορούν να αποσβένουν τις επιδράσεις μιας κρούσης προλαμβάνοντας κάθε κάκωση του προστατευόμενου μέρους του σώματος λόγω σύνθλιψης ή διάτρησης, τουλάχιστον για κρούσεις των οποίων η ενέργεια δεν υπερβαίνει κάποιο επίπεδο πέραν του οποίου λόγω των μεγάλων διαστάσεων ή της μάζας του συστήματος απόσβεσης η χρησιμοποίηση των ΜΑΠ δεν θα ήταν εφικτή κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται ότι θα ήταν αναγκαία η χρήση τους.

3.1.2. Πτώσεις προσώπων**3.1.2.1. Πρόληψη πτώσεων από γλίστρημα**

Σε είδη υπόδησης, τα φθειρόμενα πέλματα που έχουν σκοπό την πρόληψη των γλιστρημάτων πρέπει να μελετώνται, να κατασκευάζονται ή να είναι εφοδιασμένα με κατάλληλα πρόσθετα συστήματα έτσι ώστε να εξασφαλίζουν επαρκή πρόσφυση με συγκράτηση ή με τριβή ανάλογη με το είδος ή την κατάσταση του εδάφους.

3.1.2.2. Πρόληψη πτώσεων από ύψος

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία σε περίπτωση πτώσης από ύψος ή από τις συνέπειές της πρέπει να είναι εφοδιασμένα με διάταξη συγκράτησης του σώματος και σύστημα που να μπορεί να συνδέεται σε κάποιο ασφαλές σημείο αγκύρωσης. Τα εν λόγω ΜΑΠ πρέπει να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται έτσι ώστε όταν χρησιμοποιούνται υπό προβλεπτές συνθήκες, η κατακόρυφη διαδρομή που διαγράφει το σώμα να είναι όσο το δυνατό μικρότερη προκειμένου να αποφευχθεί κάθε πρόσκρουση σε εμπόδιο, χωρίς η δύναμη που χρειάζεται για την ανακοπή της κίνησης να φθάσει το όριο πέραν του οποίου επέρχονται σωματικές βλάβες ούτε το όριο πέραν του οποίου ανοίγει ή θραύεται κάποιο συστατικό μέρος των ΜΑΠ που θα μπορούσε να οδηγήσει στην πτώση του χρήστη.

Μετά την ανακοπή της κίνησης, ο χρήστης πρέπει να βρίσκεται σε σωστή στάση, που του επιτρέπει, ενδεχομένως, να περιμένει βοήθεια. Ο κατασκευαστής πρέπει να καθορίζει ιδιαίτερος στο ενημερωτικό του σημείωμα όλα τα χρήσιμα δεδομένα που αφορούν:

- τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά για το ασφαλές σημείο αγκύρωσης καθώς και το ελάχιστο αναγκαίο διαθέσιμο ύψος κάτω από το χρήστη,
- τον κατάλληλο τρόπο να φέρεται η διάταξη συγκράτησης του σώματος και να συνδέεται το σύστημα της σύνδεσης με το ασφαλές σημείο αγκύρωσης.

3.1.3. Μηχανικές δονήσεις

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την πρόληψη των επιπτώσεων των μηχανικών δονήσεων πρέπει να μπορούν να εξασθενούν κατάλληλα τις συνιστώσες των δονήσεων που μπορούν να βλάψουν το προστατευόμενο μέρος του σώματος.

Η ενεργός τιμή των επιταχύνσεων οι οποίες μεταδίδονται μέσω των δονήσεων αυτών στο χρήστη δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις οριακές τιμές που συνιστώνται σε συνάρτηση με τη μέγιστη καθημερινή διάρκεια έκθεσης που μπορεί να προβλεφθεί για το προστατευόμενο μέρος του σώματος.

3.2. Προστασία μέλους του σώματος από την επενέργεια (στατικής) πίεσης

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία μέρους του σώματος από τις δυσμενείς επιπτώσεις (στατικών) πιέσεων πρέπει να μπορούν να μειώνουν τις σχετικές συνέπειες έτσι ώστε να προλαμβάνονται οξείας μορφής κακώσεις ή χρόνιες παθήσεις.

3.3. Προστασία από κακώσεις του σώματος (τριβή, τσιμπήματα, κοψίματα, δαγκώματα)

Τα συστατικά υλικά και τα υπόλοιπα συστατικά μέρη των ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία ολόκληρου του σώματος ή μέρους του από επιφανειακές μηχανικές τρώσεις, όπως τριβές, τσιμπήματα, κοψίματα ή δαγκώματα, πρέπει να επιλέγονται ή να μελετώνται και να συνδυάζονται έτσι ώστε αυτά τα είδη ΜΑΠ να είναι ανθεκτικά στη φθορά από τριβή, τη διάτρηση και το κόψιμο (βλέπε επίσης το σημείο 3.1) ανάλογα με τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης.

3.4. Πρόληψη πνιγμών (σωσίβια και σωστικές ενδυμασίες)

Τα ΜΑΠ τα οποία έχουν σκοπό την πρόληψη πνιγμών πρέπει να μπορούν να επαναφέρουν το ταχύτερο στην επιφάνεια, χωρίς να βλάπτουν την υγεία του, τον ενδεχομένως εξαντλημένο ή λιπόθυμο χρήστη που είναι βυθισμένος σε υγρό μέσο και να του επιτρέπουν να επιπλέει σε θέση που του επιτρέπει να αναπνέει περιμένοντας βοήθεια.

Τα ΜΑΠ μπορούν να έχουν ολική ή μερική εκ κατασκευής πλευστότητα. Η πλευστότητα μπορεί ακόμη να εξασφαλίζεται με φούσκωμα, είτε με αέριο που απελευθερώνεται αυτόματα ή με το χέρι, είτε με το στόμα.

Υπό κανονικές συνθήκες χρήσης:

- τα ΜΑΠ πρέπει να μπορούν να ανθίστανται, χωρίς να επηρεάζεται η λειτουργικότητά τους, στις συνέπειες της πρόσκρουσης στο υγρό μέσον καθώς και στους εγγενείς περιβαλλοντικούς παράγοντες του μέσου αυτού,
- τα φουσκωτά ΜΑΠ πρέπει να μπορούν να φουσκώνουν ταχέως και πλήρως.

Όταν το απαιτούν ειδικές προβλεπτές συνθήκες χρήσης, ορισμένοι τύποι ΜΑΠ πρέπει να ικανοποιούν εξάλλου μία ή περισσότερες από τις εξής συμπληρωματικές απαιτήσεις:

- να περιλαμβάνουν όλα τα συστήματα φουσκώματος που αναφέρονται παραπάνω στο δεύτερο εδάφιο, ή/και σύστημα φωτεινής ή ακουστικής σήμανσης,
- να περιλαμβάνουν σύστημα κρεμάσματος και λαβής του σώματος που επιτρέπουν να εξαχθεί ο χρήστης από το υγρό μέσον,
- να είναι κατάλληλα για παρατεταμένη χρήση καθ' όλη τη διάρκεια της δραστηριότητας κατά την οποία ο χρήστης, ενδεχομένως ντυμένος, διατρέχει κίνδυνο ή είναι υποχρεωμένος να πέσει στο υγρό μέσον.

3.4.1. Βοηθήματα επιλεύσεως

Ένδυμα το οποίο εξασφαλίζει την επίπλευση σε αποτελεσματικό βαθμό, σε συνάρτηση με την προβλεπόμενη χρήση του, το οποίο μπορεί να φορεθεί με ασφάλεια και προσδίδει θετική υποστήριξη στο νερό. Στις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσεως, αυτό το ΜΑΠ δεν πρέπει να εμποδίζει την ελευθερία κινήσεων του χρήστη επιτρέποντάς του π.χ. να κολυμπά ή να κινείται, προκειμένου να αποφύγει έναν κίνδυνο ή για να βοηθήσει άλλα άτομα.

3.5. Προστασία από τις επιβλαβείς επιπτώσεις του θορύβου

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την πρόληψη των επιβλαβών επιπτώσεων του θορύβου πρέπει να μπορούν να τον μειώνουν με τέτοιο τρόπο ώστε η ισοδύναμη ηχοστάθμη που φθάνει στο χρήστη να μην υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τις οριακές τιμές καθημερινής έκθεσης που καθορίζονται στην οδηγία 86/188/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου 1988 για την προστασία των εργαζομένων από τους κινδύνους που οφείλονται στην έκθεσή τους στους θορύβους κατά την εργασία (!).

Κάθε ΜΑΠ πρέπει να φέρει επισήμανση όπου εμφανίζεται το επίπεδο εξασθένησης του ήχου και η τιμή του δείκτη άνεσης που επιτυγχάνεται με το εν λόγω ΜΑΠ· αν τούτο δεν είναι δυνατόν, η επισήμανση αυτή πρέπει να επιτίθεται στη συσκευασία.

3.6. Προστασία από τη θερμότητα ή/και τη φωτιά

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία ολόκληρου του σώματος ή μέρους του από τις επιδράσεις της θερμότητας ή/και της φωτιάς πρέπει να είναι επαρκώς θερμομονωτικά και να παρουσιάζουν επαρκή μηχανική αντοχή για τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης.

3.6.1. Συστατικά υλικά και άλλα συστατικά μέρη των ΜΑΠ

Χαρακτηριστικά των συστατικών υλικών και των λοιπών συστατικών μερών που είναι κατάλληλα για την προστασία από την ακτινοβολούμενη και τη μεταφερόμενη θερμότητα πρέπει να είναι ο κατάλληλος συντελεστής μετάδοσης της θερμικής ροής καθώς και ο επαρκώς υψηλός βαθμός ακαυστότητας για την αποφυγή κάθε κινδύνου αυτανάφλεξης υπό τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης.

Όταν το εξωτερικό μέρος αυτών των υλικών και των συστατικών μερών πρέπει να παρουσιάζει αντανάκλαστική ικανότητα, η εν λόγω αντανάκλαστική ικανότητα πρέπει να είναι κατάλληλη για την αντιμετώπιση της ροής θερμότητας που εκπέμπεται στην υπέρυθη ζώνη.

Εξάλλου, τα υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη μέσων που προορίζονται για σύντομες επεμβάσεις στο εσωτερικό θερμών χώρων καθώς και τα ΜΑΠ τα οποία μπορεί να δεχτούν εκσφενδονιζόμενα θερμά προϊόντα, όπως μεγάλες ποσότητες εκτοξευόμενων τετηγμένων υλικών, πρέπει να έχουν και επαρκή θερμοχωρητικότητα ώστε κατά το μεγαλύτερο μέρος να μην επαναποδίδουν την αποθηκευμένη σ' αυτά θερμότητα μέχρις ότου ο χρήστης απομακρυνθεί από τον τόπο έκθεσης στον κίνδυνο και αφαιρέσει το ΜΑΠ του.

Τα υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη ΜΑΠ που μπορεί να δεχτούν μεγάλες ποσότητες εκτοξευόμενων θερμών προϊόντων πρέπει παράλληλα να μπορούν σε επαρκή βαθμό να απορροφούν τις μηχανικές κρούσεις (βλέπε σημείο 3.1).

Εξάλλου, τα υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη των ΜΑΠ που μπορεί τυχαία να έρθουν σε επαφή με φλόγα καθώς και εκείνα που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή μέσων πυρόσβεσης πρέπει να παρουσιάζουν βαθμό αφλεξίας ανάλογα με την κατηγορία κινδύνου που αντιστοιχεί στις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης. Δεν πρέπει να τήκονται υπό την επίδραση φλόγας ούτε να συμβάλλουν στη διάδοσή της.

3.6.2. ΜΑΠ πλήρη, έτοιμα προς χρήση

Στις προβλεπτές συνθήκες χρήσης:

1. Η ποσότητα θερμότητας που μεταφέρεται μέσω του ΜΑΠ προς το χρήστη πρέπει να είναι αρκετά μικρή ώστε η θερμότητα που συσσωρεύεται στο προστατευόμενο μέρος του σώματος στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο χρησιμοποιείται το εν λόγω ΜΑΠ να μην φθάνει σε καμία περίπτωση το όριο πάνω ούτε το όριο κατά το οποίο επέρχεται οποιαδήποτε βλάβη της υγείας.
2. Εφόσον χρειάζεται, τα ΜΑΠ πρέπει να εμποδίζουν τη διείσδυση υγρών ή ατμών. Επίσης δεν πρέπει εξαιτίας τους να προκαλούνται εγκαύματα λόγω επαφής μεταξύ του προστατευτικού τους περιβλήματος και του χρήστη.

Σε περίπτωση που ΜΑΠ φέρουν συστήματα ψύξης τα οποία τους επιτρέπουν να απορροφούν την προσπίπτουσα θερμότητα με εξάτμιση κάποιου υγρού ή με εξάχνωση κάποιου στερεού, τα ΜΑΠ αυτά πρέπει να μελετώνται έτσι ώστε οι πτητικές ουσίες που εκλύονται να απάγονται εκτός του προστατευτικού περιβλήματος και όχι προς το χρήστη.

Σε περίπτωση που ΜΑΠ φέρουν συσκευή προστασίας του αναπνευστικού συστήματος, η συσκευή αυτή πρέπει να είναι αξιόπιστη στις προβλεπτές συνθήκες χρήσης όσον αφορά την προστασία που αναμένεται ότι παρέχει.

Για κάθε μοντέλο ΜΑΠ που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε σύντομες επεμβάσεις στο εσωτερικό θερμών χώρων, ο κατασκευαστής πρέπει να παρέχει ειδικά στο ενημερωτικό σημείωμα κάθε στοιχείο χρήσιμο για τον καθορισμό της μέγιστης επιτρεπόμενης διάρκειας έκθεσης του χρήστη στη θερμότητα που μεταδίδεται μέσω των ΜΑΠ, εφόσον αυτά χρησιμοποιούνται για το σκοπό για τον οποίο έχουν προβλεφθεί.

3.7. Προστασία από το ψύχος

Τα ΜΑΠ που προορίζονται για την προστασία ολόκληρου του σώματος ή μέρους του από την επίδραση του ψύχους πρέπει να είναι επαρκώς θερμομονωτικά και να παρουσιάζουν επαρκή μηχανική αντοχή για τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης για τις οποίες έχουν διατεθεί στην αγορά.

(!) ΕΕ αριθ. 137 της 24. 5. 1986, σ. 28.

3.7.1. *Συστατικά υλικά και λοιπά συστατικά μέρη των ΜΑΠ*

Τα συστατικά υλικά και λοιπά συστατικά μέρη των ΜΑΠ που είναι κατάλληλα για την προστασία από το ψύχος πρέπει να έχουν συντελεστή μετάδοσης της προσπίπτουσας θερμικής ροής ψύχους τόσο χαμηλό όσο το απαιτούν οι προβλεπτές συνθήκες χρήσης. Τα εύκαμπτα υλικά και λοιπά συστατικά μέρη των ΜΑΠ που προορίζονται για επεμβάσεις στο εσωτερικό ψυχρών χώρων πρέπει να διατηρούν σε επαρκή βαθμό την ευκαμψία τους ώστε να μπορούν να πραγματοποιούνται οι αναγκαίες κινήσεις των χεριών και να λαμβάνονται οι απαιτούμενες στάσεις.

Εξάλλου, τα υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη ΜΑΠ που μπορεί να δεχτούν μεγάλη ποσότητα εκτοξευόμενων ψυχρών προϊόντων πρέπει να απορροφούν επαρκώς τις μηχανικές κρούσεις (βλέπε σημείο 3.1).

3.7.2. *ΜΑΠ πλήρη, έτοιμα για χρήση*

Στις προβλεπτές συνθήκες χρήσης:

1. Η ροή του ψύχους που μεταδίδεται στο χρήστη μέσω του ΜΑΠ πρέπει να είναι τόση ώστε σε οποιοδήποτε σημείο του προστατευόμενου μέρους του σώματος, περιλαμβανομένων των άκρων των δακτύλων στην περίπτωση του χεριού ή του ποδιού, το ψύχος το οποίο σωρεύεται κατά το διάστημα που φοριέται το ΜΑΠ να μην φτάνει σε καμία περίπτωση το όριο πόνου ούτε το όριο στο οποίο επέρχεται οποιαδήποτε βλάβη της υγείας.
2. Εφόσον χρειάζεται, τα ΜΑΠ πρέπει να εμποδίζουν τη διείσδυση υγρών, όπως π.χ. νερού της βροχής, ενώ δεν πρέπει να προκαλούνται εξαιτίας τους σωματικές βλάβες λόγω επαφών μεταξύ του ψυχρού προστατευτικού τους περιβλήματος και του χρήστη.

Σε περίπτωση που ΜΑΠ φέρουν διάταξη προστασίας του αναπνευστικού συστήματος, η συσκευή αυτή πρέπει να είναι αξιόπιστη στις προβλεπτές συνθήκες χρήσης όσον αφορά την προστασία που αναμένεται ότι παρέχει.

Για κάθε μοντέλο ΜΑΠ το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε σύντομες επεμβάσεις στο εσωτερικό ψυχρών χώρων, ο κατασκευαστής πρέπει να παρέχει στο ενημερωτικό σημείωμα κάθε χρήσιμο στοιχείο σχετικά με τη μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια έκθεσης του χρήστη στο ψύχος που μεταδίδεται μέσω των ΜΑΠ.

3.8. *Προστασία από ηλεκτροπληξία*

Τα ΜΑΠ που προορίζονται να προστατεύουν ολόκληρο το σώμα ή μέρος του από τις επιδράσεις του ηλεκτρικού ρεύματος πρέπει να είναι επαρκώς μονωτικά για τις τιμές τάσης στις οποίες ενδέχεται να εκτεθεί ο χρήστης υπό τις πλέον δυσμενείς προβλεπτές συνθήκες.

Για το σκοπό αυτό, τα συστατικά υλικά και τα υπόλοιπα συστατικά μέρη αυτού του είδους των ΜΑΠ πρέπει να επιλέγονται ή να σχεδιάζονται και να συνδυάζονται έτσι ώστε το μετρούμενο ρεύμα διαφυγής από το προστατευτικό περίβλημα υπό συνθήκες δοκιμής κατά τις οποίες εφαρμόζονται τάσεις αντίστοιχες προς εκείνες που ενδέχεται να αντιμετωπιστούν επιτόπου να είναι κατά το δυνατόν ασθενέστερο και οπωσδήποτε μικρότερο από κάποια μέγιστη αποδεκτή συμβατική τιμή καθορισμένη λαμβανόμενου υπόψη του καταφύλιου ανοχής του ανθρώπινου οργανισμού.

Οι τύποι ΜΑΠ που προορίζονται αποκλειστικά για εργασίες ή χειρισμούς σε ηλεκτρικές εγκαταστάσεις ευρισκόμενες υπό τάση ή που μπορεί να τεθούν υπό τάση πρέπει να φέρουν τόσο οι ίδιες όσο και η συσκευασία τους ειδικό σήμα ενδεικτικό της κατηγορίας προστασίας ή/και της αντίστοιχης τάσης χρησιμοποίησης, τον αριθμό σειράς και την ημερομηνία κατασκευής. Εξάλλου, έξω από το προστατευτικό τους περίβλημα, τα ΜΑΠ πρέπει να έχουν χώρο όπου θα σημειωθεί αργότερα η ημερομηνία θέσης σε χρήση καθώς και οι ημερομηνίες δοκιμών ή ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιούνται περιοδικά.

Ο κατασκευαστής οφείλει να αναφέρει ειδικά στο ενημερωτικό του σημείωμα το σκοπό για τον οποίο αποκλειστικά χρησιμοποιούνται αυτοί οι τύποι ΜΑΠ καθώς και το είδος και την περιοδικότητα των ηλεκτρικών δοκιμών τις οποίες οι συσκευές αυτές πρέπει να υφίστανται κατά τη διάρκεια ζωής τους.

3.9. *Προστασία από ακτινοβολίες*

3.9.1. *Μη ιοντίζουσες ακτινοβολίες*

Τα ΜΑΠ σκοπός των οποίων είναι η προστασία των ματιών από τις οξείες ή χρόνιες επιδράσεις μη ιοντίζουσών πηγών ακτινοβολιών, πρέπει να μπορούν να απορροφούν ή να ανακλούν το μεγαλύτερο μέρος της ακτινοβολούμενης ενέργειας σε επιβλαβή μήκη κύματος, χωρίς πάντως σημαντική μεταβολή της μετάδοσης του μη επικίνδυνου μέρους του ορατού φάσματος, την αντίληψη των αντιθέσεων και τη διάκριση των χρωμάτων, εφόσον αυτό απαιτείται στις προβλεπτές συνθήκες χρήσης.

Για το σκοπό αυτό, τα προστατευτικά γυαλιά πρέπει να σχεδιάζονται και να κατασκευάζονται έτσι ώστε για κάθε επιβλαβές μήκος κύματος, κατά κύριο λόγο να έχουν συντελεστή μονοχρωματικής μετάδοσης τέτοιο που η φωτεινή ένταση της αντινοβολούμενης ενέργειας η οποία μπορεί να φθάσει στο μάτι του χρήστη μέσω του φίλτρου να είναι όσο το δυνατόν ασθενέστερη και να μην υπερβαίνει σε καμία περίπτωση τη μέγιστη επιτρεπόμενη οριακή τιμή έκθεσης.

Εξάλλου, τα προστατευτικά γυαλιά δεν πρέπει να υποβαθμίζονται ούτε να χάνουν τις προστατευτικές τους ιδιότητες λόγω επίδρασης της εκπεμπόμενης υπό τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης ακτινοβολίας. Κάθε τεμάχιο που τοποθετείται στην αγορά πρέπει να χαρακτηρίζεται από τον αριθμό του βαθμού προστασίας στον οποίο αντιστοιχεί η καμπύλη φασματικής κατανομής του συντελεστή μετάδοσης.

Τα προστατευτικά γυαλιά που είναι κατάλληλα για πηγές ακτινοβολίας του ίδιου είδους πρέπει να κατατάσσονται με αύξουσα σειρά ως προς τον αριθμό βαθμού προστασίας και ο κατασκευαστής πρέπει να φροντίζει ειδικά να περιέχονται στο ενημερωτικό του σημείωμα οι καμπύλες μετάδοσης με τις οποίες δίδεται η δυνατότητα επιλογής του καταλληλότερου ΜΑΠ, λαμβανομένων υπόψη παραγόντων που σχετίζονται με τις ίδιες τις συνθήκες χρήσης που απαντώνται στην πράξη όπως η απόσταση από την πηγή και η φασματική κατανομή της ακτινοβολούμενης ενέργειας στην απόσταση αυτή.

Ο αριθμός βαθμού προστασίας για κάθε είδος απορροφητικών γυαλιών πρέπει να αναγράφεται από τον κατασκευαστή.

3.9.2. *Ιοντίζουσες ακτινοβολίες*

3.9.2.1. Προστασία από την εξωτερική ραδιενεργή μόλυνση

Τα συστατικά υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη των ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία ολόκληρου του σώματος ή μέρους του από ραδιενεργό σκόνη, ραδιενεργά αέρια ή υγρά ή μείγματα τέτοιων ουσιών, πρέπει να επιλέγονται, ή να σχεδιάζονται και να συνδυάζονται έτσι ώστε τα μέσα αυτά να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τη διείσδυση των μολυσματικών παραγόντων υπό προβλεπτές συνθήκες χρήσης.

Η απαιτούμενη στεγανότητα, ανάλογα με τη φύση ή την κατάσταση των μολυσματικών παραγόντων, μπορεί να επιτυγχάνεται με τη στεγανότητα του προστατευτικού περιβλήματος ή/και με κάθε άλλο κατάλληλο μέσον όπως συστήματα αερισμού και υπερπίεσης που εμποδίζουν τη διάχυση των μολυσματικών αυτών παραγόντων προς το εσωτερικό.

Όταν ισχύουν και για τα ΜΑΠ μέτρα απομόλυνσης, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να είναι δυνατή η ενδεχόμενη επαναχρησιμοποίηση των ΜΑΠ αυτών κατά την προβλεπτή διάρκεια ζωής τους.

3.9.2.2. Περιορισμένη προστασία από εξωτερικής προέλευσης ακτινοβολία

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την ολική προστασία του χρήστη από εξωτερικές ακτινοβολίες ή, αν αυτό δεν είναι δυνατόν, την εξασθένηση των ακτινοβολιών αυτών σε επαρκή βαθμό σχεδιάζονται μόνο για την περίπτωση ακτινοβολίας ηλεκτρονίων (π.χ. ακτινοβολία βήτα) ή φωτονίων (Χ, γ) με σχετικά χαμηλές ενέργειες.

Τα συστατικά υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη αυτών των ειδών ΜΑΠ πρέπει να επιλέγονται, ή να σχεδιάζονται και να συνδυάζονται έτσι ώστε το επίπεδο προστασίας που παρέχουν στο χρήστη να είναι τόσο υψηλό όσον απαιτούν οι προβλεπτές συνθήκες χρήσης, χωρίς όμως η προκαλούμενη από αυτά παρακώλυση των κινήσεων των χεριών, της λήψης διάφορων στάσεων ή της μετακίνησης του χρήστη να έχουν σαν αποτέλεσμα την αύξηση της διάρκειας έκθεσης (βλέπε σημείο 1.3.2).

Τα ΜΑΠ πρέπει να φέρουν σήμανση ενδεικτική του είδους καθώς και του πάχους του (των) συστατικού(ών) υλικού(ών) που είναι κατάλληλο(α) για τις προβλεπτές συνθήκες χρήσης.

3.10. Προστασία από επικίνδυνες ουσίες και μολυσματικούς παράγοντες

3.10.1. Προστασία των αναπνευστικών οδών

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία των αναπνευστικών οδών πρέπει να επιτρέπουν την τροφοδοσία του χρήστη με αέρα κατάλληλο για αναπνοή όταν αυτός εκτίθεται σε ατμόσφαιρα μολυσμένη ή/και με ανεπαρκή συγκέντρωση οξυγόνου.

Ο κατάλληλος για την αναπνοή αέρας τον οποίο παρέχει στο χρήστη το ΜΑΠ λαμβάνεται με τα κατάλληλα μέσα, π.χ. με διήθηση του μολυσμένου αέρα διά μέσου του προστατευτικού συστήματος ή του προστατευτικού μέσου, είτε με προσαγωγή από μη μολυσμένη πηγή.

Τα συστατικά υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη αυτών των τύπων ΜΑΠ πρέπει να επιλέγονται, ή να σχεδιάζονται και να συνδυάζονται έτσι ώστε η λειτουργία και η υγιεινή της αναπνοής του χρήστη να εξασφαλίζονται με τον κατάλληλο τρόπο κατά τη διάρκεια κατά την οποία χρησιμοποιείται το εν λόγω ΜΑΠ, υπό τις προβλεπτές συνθήκες χρήσης.

Ο βαθμός στεγανότητας της προσωπίδας (μάσκας), η υποπίεση κατά την εισπνοή καθώς και, όσον αφορά τις διηθητικές συσκευές, η ικανότητα καθαρισμού, πρέπει να είναι τέτοιες ώστε στην περίπτωση μολυσμένης ατμόσφαιρας, ή διείσδυση μολυσματικών ουσιών να είναι επαρκώς χαμηλή ώστε να μη δημιουργεί κινδύνους υγείας ή υγιεινής για το χρήστη.

Τα ΜΑΠ πρέπει να φέρουν σήμανση αναγνώρισης του κατασκευαστή πρέπει επίσης να αναγράφονται σ' αυτά τα χαρακτηριστικά του τύπου έτσι ώστε, σε συνδυασμό με τις οδηγίες χρήσης, κάθε καταρτισμένος και ειδικευμένος χρήστης να μπορεί να τα χρησιμοποιεί όπως αρμόζει.

Επίσης, όσον αφορά τις διηθητικές συσκευές, ο κατασκευαστής πρέπει στο ενημερωτικό του σημείωμα να αναφέρει το χρονικό όριο αποθήκευσης του φίλτρου σε καινούργια κατάσταση όταν διατηρείται στην αρχική του συσκευασία.

3.10.2. Προστασία από επαφές με το δέρμα ή τα μάτια

Τα ΜΑΠ που έχουν σκοπό την προστασία της επιφάνειας ολόκληρου ή μέρους του σώματος από την επαφή με ουσίες επικίνδυνες και με μολυσματικούς παράγοντες πρέπει να μπορούν να αντιμετωπίζουν τη διείσδυση ή τη διάχυση των ουσιών αυτών μέσω του προστατευτικού περιβλήματος στις προβλεπτές συνθήκες χρήσης για τις οποίες τα εν λόγω ΜΑΠ έχουν διατεθεί στην αγορά.

Για το σκοπό αυτό, τα συστατικά υλικά και τα λοιπά συστατικά μέρη αυτών των τύπων ΜΑΠ πρέπει να επιλέγονται ή να σχεδιάζονται και να συνδυάζονται έτσι ώστε να εξασφαλίζουν, στο βαθμό που είναι δυνατόν, πλήρη στεγανότητα που, αν απαιτείται, θα παρέχει τη δυνατότητα καθημερινής παρατεταμένης χρήσης, ή, διαφορετικά, περιορισμένου βαθμού στεγανότητα λόγω της οποίας είναι αναγκαίος ο περιορισμός της διάρκειας χρήσης.

Όταν από τη φύση τους και λόγω των προβλεπτών συνθηκών χρήσης τους ορισμένες επικίνδυνες ουσίες ή ορισμένοι μολυσματικοί παράγοντες έχουν αυξημένη διεισδυτικότητα εξαιτίας της οποίας περιορίζεται η διάρκεια της προστασίας που παρέχουν τα κατάλληλα ΜΑΠ, τα τελευταία αυτά πρέπει να υπόκεινται σε συμβατικές δοκιμές βάση των οποίων θα μπορούν να κατατάσσονται ανάλογα με την αποτελεσματικότητά τους. Τα ΜΑΠ που θεωρείται ότι πληρούν τις προδιαγραφές δοκιμής πρέπει να φέρουν σήμα με ένδειξη κυρίως των ονομάτων ή, αν δεν είναι δυνατόν, των κωδικών των ουσιών που χρησιμοποιήθηκαν στις δοκιμές καθώς και το χρονικό διάστημα της παρεχόμενης συμβατικής προστασίας. Εξάλλου, ο κατασκευαστής πρέπει στο ενημερωτικό του σημείωμα να αναφέρει ειδικά τη σημασία των κωδικών —αν χρειάζεται—, να περιγράφει λεπτομερώς τις συμβατικές δοκιμές και να παρέχει κάθε δεδομένο χρήσιμο για τον προσδιορισμό της μέγιστης επιτρεπόμενης διάρκειας κατά την οποία τα εν λόγω ΜΑΠ μπορούν να χρησιμοποιούνται στις διάφορες προβλεπτές συνθήκες χρήσης.

3.11. Συστήματα ασφαλείας των καταδυτικών μέσων

1. Αναπνευστική συσκευή

Η αναπνευστική συσκευή πρέπει να επιτρέπει την τροφοδοσία του χρήστη με αναπνεύσιμο αέριο μείγμα, υπό τις προβλεπτές συνθήκες χρήσης και ανάλογα ιδίως με το μέγιστο βάθος κατάδυσης.

2. Όταν απαιτείται από τις προβλεπτές συνθήκες χρήσης, τα μέσα πρέπει να περιλαμβάνουν:

- α) στολή που να εξασφαλίζει την προστασία του χρήστη από την πίεση, λόγω του βάθους κατάδυσης (βλέπε σημείο 3.2), ή/και από το ψύχος (βλέπε σημείο 3.7).
- β) σύστημα συναγερμού που να προειδοποιεί εγκαίρως τον χρήστη για την επικείμενη έλλειψη τροφοδοσίας σε αναπνεύσιμο αέριο μείγμα (βλέπε σημείο 2.8).
- γ) σύστημα σωσιβίου που να επιτρέπει στον χρήστη να ανέρχεται στην επιφάνεια (βλέπε σημείο 3.4.1).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ**ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ**

Τα έγγραφα στα οποία αναφέρεται η παράγραφος 1 του άρθρου 8 πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα χρήσιμα στοιχεία σχετικά με τα μέσα τα οποία χρησιμοποιεί ο κατασκευαστής προκειμένου να εξασφαλισθεί η πιστότητα των ΜΑΠ προς τις σχετικές βασικές απαιτήσεις.

Στην περίπτωση των μοντέλων ΜΑΠ που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 8, τα έγγραφα πρέπει να περιλαμβάνουν συγκεκριμένα:

1. τεχνικό φάκελο κατασκευής όπου περιέχονται:
 - α) τα γενικά σχέδια και τα σχέδια λεπτομερειών των ΜΑΠ συνοδευόμενα ενδεχομένως από σημειώσεις υπολογισμών και αποτελέσματα δοκιμών πρωτοτύπων στα όρια που επιβάλλει ο έλεγχος της τήρησης των βασικών απαιτήσεων
 - β) πλήρης κατάλογος των βασικών απαιτήσεων ασφάλειας και υγείας καθώς και των εναρμονισμένων προτύπων ή των άλλων τεχνικών προδιαγραφών που έχουν ληφθεί υπόψη κατά το σχεδιασμό του μοντέλου
2. περιγραφή των μέσων ελέγχου και δοκιμών που θα χρησιμοποιηθούν στο εργοστάσιο του κατασκευαστή
3. αντίτυπο του ενημερωτικού σημειώματος που αναφέρεται στο σημείο 1.4 του παραρτήματος ΙΙ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΣΗΜΑ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑΣ ΕΟΚ

Το σήμα πιστότητας ΕΟΚ αποτελείται από το ακόλουθο σύμβολο:

Τα διάφορα στοιχεία του σήματος ΕΟΚ πρέπει να έχουν την ίδια κατακόρυφη διάσταση που δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 5 mm.

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1, στο σήμα μπορεί να περιλαμβάνεται και ο διακριτικός αριθμός του εγκεκριμένου οργανισμού ελέγχου που ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1.

(2) Έτος κατά τη διάρκεια του οποίου επιτέθηκε το σήμα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

**ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΛΗΡΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΝΑ
ΚΟΙΝΩΝΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ**

(Άρθρο 9 παράγραφος 2)

Οι οργανισμοί που ορίζονται από τα κράτη μέλη πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες ελάχιστες προϋποθέσεις:

1. πρέπει να διαθέτουν το προσωπικό, τα μέσα και τον εξοπλισμό που είναι απαραίτητα·
2. το προσωπικό πρέπει να διαθέτει άρτια τεχνική κατάρτιση και επαγγελματική ακεραιότητα·
3. όσον αφορά την εκτέλεση των δοκιμών, τη σύνταξη των εκθέσεων, την έκδοση των βεβαιώσεων και την πραγματοποίηση της επίβλεψης που προβλέπονται από την οδηγία, τα στελέχη και το τεχνικό προσωπικό των εργαστηρίων πρέπει να είναι ανεξάρτητα από όλους τους κύκλους, τις ομάδες ή τα πρόσωπα που άπτονται, άμεσα ή έμμεσα, του τομέα των ΜΑΠ·
4. το προσωπικό τους πρέπει να τηρεί το επαγγελματικό απόρρητο·
5. πρέπει να είναι ασφαλισμένοι για αστική ευθύνη εκτός αν η ευθύνη αυτή καλύπτεται από το κράτος βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

Οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 επαληθεύονται περιοδικά από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΔΗΛΩΣΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑΣ

Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του (¹):

.....

δηλώνει ότι το καινούργιο ΜΑΠ που περιγράφεται κατωτέρω (¹)

.....

συμμορφούνται προς τις διατάξεις της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ και, ενδεχομένως, προς το εθνικό πρότυπο που μεταθέτει το εναρμονισμένο πρότυπο αριθ. (για τα ΜΑΠ που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3)

είναι ίδιο με το ΜΑΠ που αποτέλεσε αντικείμενο της βεβαίωσης τύπου ΕΟΚ αριθ. που χορηγήθηκε από (²) (⁴)

.....

υπόκειται στη διαδικασία του άρθρου 11 σημείο Α ή σημείο Β (⁴) της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ, υπό τον έλεγχο του ανακοινωθέντος εγκεκριμένου οργανισμού (³)

.....

Έγινε στ
 (τόπος, ημερομηνία)

.....
 Υπογραφή (⁵)

(¹) Εταιρική επωνυμία, πλήρης διεύθυνση· σε περίπτωση εντολοδόχου πρέπει να αναφέρεται επίσης η εταιρική επωνυμία και η διεύθυνση του κατασκευαστή.

(²) Περιγραφή του ΜΑΠ (μάρκα, τύπος, αριθμός σειράς κ.λπ.).

(³) Όνομα και διεύθυνση του ορισθέντος εγκεκριμένου οργανισμού.

(⁴) Διαγράφεται η περιττή ένδειξη.

(⁵) Όνομα και ιδιότητα του υπογράφοντος που έχει εξουσιοδοτηθεί να δεσμεύει τον κατασκευαστή ή τον εντολοδόχο του.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1989

για τη θέσπιση προγράμματος ειδικών μέτρων λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα των γαλλικών υπερποντίων διαμερισμάτων (POSEIDOM)

(89/687/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 227 παράγραφος 2 και το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 227 παράγραφος 2 της συνθήκης, τα όργανα της Κοινότητας μεριμνούν, στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των υπερποντίων διαμερισμάτων· ότι θα πρέπει, για το σκοπό αυτό, να θεσπιστεί ένα πολυετές και πολυτομεακό πρόγραμμα για την καλύτερη πραγματοποίηση αυτού του στόχου· ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η συνθήκη δεν έχει προβλέψει τις εξουσίες δράσεως που απαιτούνται για την έκδοση της παρούσας απόφασης και ότι, συνεπώς πρέπει να γίνει προσφυγή στο άρθρο 235 της συνθήκης·

ότι τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα, και τα οποία αποτελούν επίσης περιφέρειες κατά την έννοια του γαλλικού νόμου της 2ας Αυγούστου 1984, παρουσιάζουν σημαντική διαρθρωτική καθυστέρηση την οποία επιδεινώνουν πολλά φαινόμενα (απομακρυσμένος και νησιωτικός χαρακτήρας, μικρή γεωγραφική έκταση, προβληματική μορφολογία του εδάφους και κλίμα, εξάρτηση της οικονομίας τους από ορισμένα προϊόντα) των οποίων η εμμονή και η σάρρευση ζημιώνουν σοβαρά την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη· ότι η ύπαρξη των φαινομένων αυτών διαφοροποιεί σαφώς το κοινωνικοοικονομικό τους επίπεδο σε σχέση με το επίπεδο άλλων περιοχών της Κοινότητας, ειδικότερα όσον αφορά το ποσοστό ανεργίας το οποίο είναι από τα υψηλότερα της Κοινότητας και πλήττει, κυρίως, τους νέους·

ότι οι κοινοτικές αρχές έχουν επανειλημμένως εκφράσει την αλληλεγγύη τους προς τα υπερπόντια διαμερίσματα, είτε μέσω παρέμβασης των κοινοτικών ταμείων είτε λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητές τους κατά την εφαρμογή των κοινοτικών νομοθετικών ρυθμίσεων· ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο ψήφισμά του της 11ης Μαΐου 1987 για τα

περιφερειακά προβλήματα των υπερποντίων διαμερισμάτων, επεσήμανε, ιδίως, το γεγονός ότι η σοβαρότητα της κατάστασης των υπερποντίων διαμερισμάτων δικαιολογεί και καθιστά απαραίτητη την ανάληψη πολυτομεακής ενέργειας οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και ζήτησε από τις κοινοτικές αρχές να εφαρμόσουν σειρά δράσεων που καλύπτουν πολλούς και διαφορετικούς τομείς·

ότι οι ιδιαίτερες ανάγκες των υπερποντίων διαμερισμάτων καθιστούν απαραίτητη την ενίσχυση της υποστήριξης που παρέχει η Κοινότητα με σκοπό την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής τους ανάπτυξης· ότι η υποστήριξη αυτή πρέπει να υλοποιηθεί σύντομα προκειμένου να διευκολυνθεί η ενσωμάτωση της οικονομίας τους στην εσωτερική αγορά του 1993·

ότι τα υπερπόντια διαμερίσματα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Κοινότητας, βάσει του άρθρου 227 παράγραφος 2 της συνθήκης, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις της συνθήκης και του παραγώγου δικαίου εφαρμόζονται αυτοδικαίως στα υπερπόντια διαμερίσματα, δεδομένου ότι υπάρχει δυνατότητα έγκρισης ειδικών μέτρων υπέρ των υπερποντίων διαμερισμάτων στο βαθμό και για όσο διάστημα υπάρχει αντικειμενική ανάγκη λήψης παρόμοιων μέτρων για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αυτών των περιοχών·

ότι, ωστόσο, αν και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Κοινότητας, τα υπερπόντια διαμερίσματα βρίσκονται σε αναπτυσσόμενες τροπικές περιοχές· ότι κάθε ενέργεια που αφορά τα υπερπόντια διαμερίσματα πρέπει, συνεπώς, να λαμβάνει σαφώς υπόψη τη διπλή αυτή διάσταση και να αποσκοπεί ταυτοχρόνως τόσο στην επίτευξη του στόχου της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς όσο και στην αναγνώριση της περιφερειακής πραγματικότητας· ότι ο στόχος της εσωτερικής αγοράς πρέπει να αντανακλάται στη διατήρηση, την προσαρμογή ή την κατάργηση των ισχυουσών νομοθετικών ρυθμίσεων στα υπερπόντια διαμερίσματα ώστε να συμβιβάζονται με αυτές που θα ισχύουν στο σύνολο της Κοινότητας, ενώ ταυτόχρονα θα επιτρέψουν στα διαμερίσματα αυτά να φθάσουν στο μέσο οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο της Κοινότητας·

ότι οι κοινοτικοί κανόνες που πρέπει να θεσπισθούν για την προστασία του περιβάλλοντος και των φυσικών πόρων θα πρέπει να λάβουν επίσης υπόψη τον εύθραυστο χαρακτήρα των νησιωτικών εδαφών και την ιδιαίτερη ευαισθησία αυτών των εδαφών σε μια αυξανόμενη τουριστική πίεση·

ότι η επίτευξη αυτών των στόχων μπορεί να επιβάλει, κυρίως, την προσαρμογή των γενικού χαρακτήρα κοινοτικών κανόνων εφόσον οι εν λόγω κανόνες δεν λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των υπερποντίων διαμερισμάτων· ότι είναι, συνεπώς, σκόπιμη μια συντονισμένη προσέγγιση στα πλαίσια σφαιρικού προγράμματος δράσεων·

(1) ΕΕ αριθ. C 53 της 2. 3. 1989, σ. 12.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1989 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 159 της 26. 6. 1989, σ. 56.

ότι, για την εφαρμογή αυτού του προγράμματος, θα πρέπει το Συμβούλιο ή η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, να εκδώσουν νομικές πράξεις από τις οποίες ορισμένες μπορούν να εφαρμόζονται μόνο στα υπερπόντια διαμερίσματα, ενώ άλλες είναι γενικής ισχύος και αφορούν παρεμπιπτόντως και τα διαμερίσματα αυτά·

ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά του, το πρόγραμμα αυτό πρέπει να αφορά πολυετή περίοδο η οποία για ορισμένα στοιχεία του προγράμματος, μπορεί να επεκταθεί και πέραν της προθεσμίας της 31ης Δεκεμβρίου 1992 λόγω των δυσχερειών μόνιμου χαρακτήρα που χαρακτηρίζουν τα υπερπόντια διαμερίσματα·

ότι οι οικονομικές συνέπειες από την τυχόν εφαρμογή ειδικών καθεστώτων πρέπει να περιοριστούν αυστηρά στο έδαφος των υπερπόντιων διαμερισμάτων χωρίς να θίγουν κατά τρόπο άμεσο τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι ορισμένα τροπικά προϊόντα των υπερπόντιων διαμερισμάτων δεν αποτελούν ακόμη αντικείμενο κοινών μέτρων, γεγονός το οποίο δεν επιτρέπει την επιτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 39 της συνθήκης για τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς· ότι, κατά συνέπεια, θα πρέπει αφενός να εφαρμοσθούν στα υπερπόντια διαμερίσματα, με την επιφύλαξη προσαρμογών, οι υπάρχουσες κοινές οργανώσεις αγορών και αφετέρου να ρυθμισθούν ορισμένες κοινές οργανώσεις ή να προβλεφθούν ad hoc λύσεις· ότι είναι αναγκαίο όσον αφορά, ιδίως, την μπανάνα να αποφασισθούν διατάξεις που λαμβάνουν υπόψη τους στόχους της ενιαίας πράξης και ότι, θα πρέπει να ληφθούν υπέρ των υπερπόντιων διαμερισμάτων μέτρα που λαμβάνουν υπόψη την οικονομική και κοινωνική σημασία αυτού του προϊόντος σε ορισμένα από αυτά τα διαμερίσματα και τον στόχο ενός δίκαιου επιπέδου ζωής για τους παραγωγούς·

ότι η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση των υπερπόντιων διαμερισμάτων σε σχέση με τις πηγές εφοδιασμού πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται σε ορισμένους βιομηχανικούς κλάδους παραγωγής προϊόντων διατροφής, απαραίτητων για την κάλυψη των αναγκών της τρέχουσας κατανάλωσης, επιβάλλουν στις περιοχές αυτές έξοδα τα οποία αποτελούν ιδιαίτερα σημαντικό μειονέκτημα για τους εν λόγω τομείς· ότι πρέπει να βελτιωθεί η κάλυψη των αναγκών τους σε γεωργικά προϊόντα και σε προϊόντα διατροφής με προϊόντα που παράγονται επιτόπου, γεγονός το οποίο αφορά, ιδίως, την κτηνοτροφία όπου το κόστος του τελικού προϊόντος περιλαμβάνει σημαντικό τμήμα συντελεστών παραγωγής· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την εξουδετέρωση του μειονεκτήματος αυτού·

ότι τα υπερπόντια διαμερίσματα προμηθεύουν την κοινοτική αγορά στην Ευρώπη με τροπικά προϊόντα τα οποία είναι παρόμοια και ανταγωνιστικά με αυτά που παράγονται, εν μέρει με χαμηλότερο κόστος στις γειτονικές αναπτυσσόμενες χώρες που επωφελούνται της προτιμησιακής πρόσβασης στην κοινοτική αγορά, με αποτέλεσμα η αρχή της κοινοτικής προτιμησης να εφαρμόζεται πράγματι δύσκολα στα προϊόντα που παράγονται στο υπερπόντια διαμερίσματα· ότι οι γειτονικές χώρες των υπερπόντιων διαμερισμάτων αποτελούν, εξάλλου, δυνητικές αγορές για τα τροπικά τους προϊόντα, δεδομένου ότι η σημαντική τουριστική βιομηχανία αυτών των περιοχών προμηθεύεται, γενικώς, στις πρώτες ύλες της από άλλες περιοχές όπου το κόστος παραγωγής είναι χαμηλότερο· ότι, συνεπώς, η εντατικοποίηση της περιφερειακής συνεργασίας μπορεί να επιτρέψει στα υπερπόντια διαμερίσματα να εκμεταλλευτούν καλύτερα τις δυνατότητες

που παρέχει η αγορά αυτή· ότι πρέπει, και στην περίπτωση αυτή, να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την εξουδετέρωση αυτού του μειονεκτήματος·

ότι πολλά κράτη μέλη έχουν θεσπίσει, σε αρκετές περιπτώσεις εδώ και πολύ καιρό, ιδιαίτερες νομοθετικές ρυθμίσεις για τα υπερπόντια διαμερίσματα προκειμένου να διευκολυνθεί η οικονομική και η κοινωνική τους ανάπτυξη· ότι, κυρίως, ενόψει της προοπτικής της ολοκλήρωσης εσωτερικής αγοράς, επιβάλλεται να ληφθούν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992 αποφάσεις για τη διατήρηση, την προσαρμογή ή την κατάργηση των εν λόγω κανόνων σύμφωνα με τις γενικές αρχές της συνθήκης και λαμβάνοντας ταυτοχρόνως υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες που αντιμετωπίζουν αυτές οι περιοχές·

ότι είναι σημαντική η ύπαρξη τακτικών μεταφορικών μέσων, με το μικρότερο δυνατό κόστος, για την αντιμετώπιση του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα αυτών των περιοχών· ότι η αεροπορική μεταφορά αποτελεί ένα μέσο περιφερειακής ανάπτυξης και ότι θα πρέπει να αναζητηθούν, στα πλαίσια εταιρικών σχέσεων με τις τοπικές αρχές, οι καταλληλότερες μορφές μιας μεγαλύτερης ελευθέρωσης·

ότι, στο πλαίσιο αυτό, το ρούμι αποτελεί προϊόν πρωτεύουσας οικονομικής και κοινωνικής σημασίας στα υπερπόντια διαμερίσματα· ότι το Συμβούλιο, με την απόφαση του 88/245/ΕΟΚ (1), επέτρεψε στη Γαλλία να διατηρήσει, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 95 της συνθήκης και μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992, ειδικό φορολογικό καθεστώς για την αγορά της Μητροπολιτικής Γαλλίας· ότι πρέπει, μέχρι την ημερομηνία αυτή, να μελετηθούν οι συνέπειες που προκύπτουν από την τριπλή προοπτική η οποία συνίσταται στο νέο κοινοτικό ορισμό, στη κατάργηση της κατανομής μεταξύ των κρατών μελών ποσόστωσης που χορηγείται στα κράτη ΑΚΕ και στην κατάργηση αυτού του φορολογικού καθεστώτος μετά την 1η Ιανουαρίου 1993 και ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να ληφθούν το συντομότερο δυνατό τα κατάλληλα διαρθρωτικά μέτρα για τη διαφύλαξη των ουσιαστών συμφερόντων των κοινοτικών παραγωγών ρουμιού·

ότι, στο ίδιο αυτό πλαίσιο, τα υπερπόντια διαμερίσματα έχουν δική τους φορολογία, ιδιαίτερα με τη μορφή της εισφοράς θαλάσσης, η οποία, αφενός, διευκολύνει την αυτοδιαχείριση των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στην αναπτυξιακή τους προσπάθεια εξασφαλίζοντας ίδιους πόρους και, αφετέρου, επιτρέπει την υποστήριξη των προϊόντων που παράγονται επιτόπου· ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς επιβάλλει την προσαρμογή της εισφοράς αυτής προκειμένου να μην αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο, ενισχύοντας ταυτόχρονα το ρόλο της ως αποτελεσματικού μέσου ανάπτυξης στις σχετικές περιοχές·

ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 12 και 13 Φεβρουαρίου 1988 επιβεβαίωσε, στο πλαίσιο του ορθολογικού επανακαθορισμού των στόχων των διαρθρωτικών ταμείων, πέντε στόχους προτεραιότητας, μεταξύ των οποίων την προώθηση της ανάπτυξης και τη διαρθρωτική προσαρμογή των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών· ότι περιέλαβε ρητώς τα υπερπόντια διαμερίσματα στον κατάλογο των περιοχών που εντάσσονται στο πλαίσιο αυτού του στόχου και όρισε ότι από το 1987 έως το 1992 πρόκειται να διπλασιαστούν σε πραγματικές τιμές οι συνεισφορές που χορηγούν τα διαρθρωτικά ταμεία για το σύνολο των λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών· ότι, συνεπώς, τα διαρθρωτικά ταμεία, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και τα άλλα υπάρχοντα χρηματοδοτικά μέσα παρεμβαίνουν στα υπερ-

(1) ΕΕ αριθ. L 106 της 27. 4. 1988, σ. 33.

πόντια διαμερίσματα βάσει του αντίστοιχου κοινοτικού πλαισίου στήριξης κατά τρόπο συντονισμένο, συγκεντρωτικό και συμπληρωματικό με τις εθνικές και τοπικές πρωτοβουλίες, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 (1).

ότι ένα συνεπές πρόγραμμα το οποίο θα περιλαμβάνει όλα τα μέσα παρέμβασης της Κοινότητας και των εθνικών και περιφερειακών αρχών μπορεί να επιτρέψει την καλύτερη και αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων·

ότι, στο πλαίσιο του προγραμματισμού αυτού, πρέπει να εξασφαλισθούν καλύτερα η ενεργός συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών καθώς και η συμπληρωματικότητα των κοινοτικών παρεμβάσεων, τηρώντας πάντοτε τις αρχές της εταιρικής σχέσης και της προσθετικότητας·

ότι, εξάλλου, τα υπερπόντια διαμερίσματα περιβάλλονται, στις γεωγραφικές ζώνες τους, από κράτη και εδάφη με τα οποία η Κοινότητα διατηρεί διαφόρων ειδών σχέσεις οι οποίες υλοποιούνται με ελάχιστα συντονισμένες πολιτικές συνεργασίες· ότι, ωστόσο, η ανάπτυξη των διαφόρων συνιστωσών μιας ίδιας γεωγραφικής ζώνης, με παρεμφερή χαρακτηριστικά και ανάγκες, πρέπει να πραγματοποιηθεί, κυρίως, με την εφαρμογή περιφερειακών σχεδίων κοινών για τις διάφορες αυτές συνιστώσες, ανεξάρτητα από το καθεστώς τους έναντι του κοινοτικού δικαίου, γεγονός το οποίο επιτρέπει την επίτευξη οικονομικών κλίμακας και ενισχύει την περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων εταίρων·

ότι, παρά τα διαφορετικά τους καθεστάτα, οι εν λόγω γειτονικές χώρες και διαμερίσματα βρίσκονται, κατά παράδοση, αντιμέτωπες με παρεμφερή προβλήματα· ότι η προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες περιφερειακή συνεργασία μπορεί να επιτευχθεί με αμεσότερο διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών· ότι πρέπει, συνεπώς, να διευκολυνθούν οι διαδικασίες περιφερειακών διαβουλεύσεων σε στενή συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για τα ζητήματα που αφορούν τις περιοχές ή εδάφη που ανήκουν στη δικαιοδοσία κρατών μελών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Θεσπίζεται πολυετές πρόγραμμα δράσης για τα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα, το οποίο καλείται POSEIDOM (πρόγραμμα ειδικών μέτρων λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων), όπως αυτό αναφέρεται στο παράρτημα. Αυτό το πρόγραμμα εφαρμόζεται στα νομοθετικά μέτρα και τις αναλήψεις χρηματοδοτικών υποχρεώσεων.

Το Συμβούλιο εφαρμόζει, όσον το αφορά, τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση του προγράμματος και καλεί την Επιτροπή να του υποβάλει, το συντομότερο δυνατό, σχετικές προτάσεις.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1990.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

E. CRESSON

(1) ΕΕ αριθ. L 185 της 15. 7. 1988, σ. 9.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΣΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΥΠΕΡΠΟΝΤΙΩΝ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ (POSEIDOM)

ΤΙΤΛΟΣ

Γενικές αρχές

1. Το POSEIDOM στηρίζεται στη διπλή αρχή ότι τα υπερπόντια διαμερίσματα ανήκουν μεν πλήρως στην Κοινότητα αλλά αναγνωρίζεται, συγχρόνως, ότι έχουν ιδιάζοντα περιφερειακό χαρακτήρα και παρουσιάζουν ορισμένα ιδιαίτερα γνωρίσματα και ανάγκες που τα διαφοροποιούν από το σύνολο της Κοινότητας.
- 2.1. Η εφαρμογή του προγράμματος POSEIDOM πραγματοποιείται, καταρχήν, από την 1η Ιανουαρίου 1990 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992, με έκδοση από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, των απαιτούμενων νομικών πράξεων, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται από τη συνθήκη.
- 2.2. Λόγω του ιδιάζοντος και μόνιμου χαρακτήρα των δυσχερειών που αντιμετωπίζουν τα υπερπόντια διαμερίσματα, η εφαρμογή ορισμένων δράσεων του προγράμματος ενδέχεται να συνεχιστεί και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992 ώστε να καταστεί δυνατή η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των περιοχών αυτών.
3. Το POSEIDOM υποστηρίζει την υλοποίηση των γενικών στόχων της συνθήκης συμβάλλοντας στην υλοποίηση των εξής ειδικών στόχων:
 - α) επίτευξη ρεαλιστικής ενσωμάτωσης των υπερποντίων διαμερισμάτων στην Κοινότητα με τον καθορισμό του κατάλληλου πλαισίου για την εφαρμογή των κοινών πολιτικών στις περιοχές αυτές·
 - β) συμβολή στην κάλυψη της καθυστέρησης των υπερποντίων διαμερισμάτων στον οικονομικό και κοινωνικό τομέα, ενόψει της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς στις 31 Δεκεμβρίου 1992, μέσω της συντονισμένης και επικεντρωμένης δράσης των διαρθρωτικών ταμείων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και άλλων κοινοτικών μέσων χρηματοδότησης· τα μέτρα τα λαμβανόμενα από τις εθνικές ή περιφερειακές αρχές πρέπει να εντάσσονται στα πλαίσια της δράσης αυτής.
4. Το πρόγραμμα POSEIDOM υποστηρίζει την υλοποίηση των στόχων που απαριθμούνται στο παράρτημα VII της τελικής πράξης της τρίτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ και στην ταυτόσημη δήλωση που επισυνάπτεται στην τέταρτη σύμβαση ΑΚΕ-ΕΟΚ, η οποία υπεγράφη στο Λομέ στις 15 Δεκεμβρίου 1989 καθώς και στο πρώτο μέρος του τίτλου VII της απόφασης 86/283/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1986 σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 87/341/ΕΟΚ ⁽²⁾, και των αντίστοιχων διατάξεων της απόφασης που θα τη διαδεχθεί, οι οποίοι συνίστανται στην προώθηση της περιφερειακής συνεργασίας στις αναπτυσσόμενες ζώνες στις οποίες εντοπίζονται τα υπερπόντια διαμερίσματα, κυρίως μέσω των κατάλληλων μέσων συμμετοχής σε κοινά περιφερειακά σχέδια ή προγράμματα.

ΤΙΤΛΟΣ II

Εφαρμογή των κοινών πολιτικών στα υπερπόντια διαμερίσματα

5. Τα κοινοτικά μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί για τα υπερπόντια διαμερίσματα διατηρούνται, επεκτείνονται ή προσαρμόζονται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση για να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ιδιαιτερότητές τους και στην ανάγκη κάλυψης της οικονομικής και κοινωνικής τους καθυστέρησης.
6. Οι οδηγίες ή τα άλλα μέτρα που πρόκειται να θεσπιστούν, με την προοπτική της εσωτερικής αγοράς, στον κοινωνικό τομέα και στους τομείς της τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του σχετικού κοινοτικού προγράμματος πλαισίου, καθώς και της προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες των υπερποντίων διαμερισμάτων και την ανάγκη να καταστεί δυνατή η οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη.
7. Η Κοινότητα και το κράτος μέλος θα θέσουν σε εφαρμογή κάθε δράση η οποία θα επιτρέψει στις περισσότερες αεροπορικές εταιρείες της Κοινότητας, και δη τις τοπικές, να εξυπηρετούν τα υπερπόντια διαμερίσματα προς τον σκοπό της ανάπτυξής τους.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 175 της 1. 7. 1986, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 173 της 30. 6. 1987, σ. 10.

- 8.1. Βάσει αναλύσεων που θα πραγματοποιήσει η Επιτροπή για κάθε προϊόν ξεχωριστά, στηριζόμενη σε αντικειμενικά κριτήρια, για τα γεωργικά προϊόντα τα οποία δεν καλύπτονται από κοινά μέτρα λαμβάνονται *ad hoc* μέτρα, τα οποία μπορούν, ιδίως, να έχουν τη μορφή ενισχύσεων στη μεταποίηση ή ενισχύσεων στην εμπορία, χωρίς να αποκλείεται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις η δυνατότητα ενισχύσεων στην παραγωγή. Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, λαμβάνουν τα πρώτα μέτρα που απαιτούνται για το σκοπό αυτό, το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα.
- 8.2. Λόγω της σπουδαιότητας της μπανάνας για τα υπερπόντια διαμερίσματα από οικονομική και κοινωνική άποψη, και του επιδιωκόμενου δικαίου βιοτικού επιπέδου για τους παραγωγούς, η Επιτροπή θα αποφασίσει τις παρεμβάσεις στον τομέα αυτόν, ιδίως στα πλαίσια των ρυθμίσεων για τα διαρθρωτικά ταμεία, χωρίς να αναμείνει τη θέσπιση κοινών κανόνων. Προκειμένου να βελτιωθούν οι συνθήκες παραγωγής και ανταγωνισμού, αυτές οι παρεμβάσεις θα προσλάβουν, ιδίως, τη μορφή μέτρων με αντικείμενο την έρευνα, τη συγκομιδή, την παρουσίαση και την επεξεργασία, τη μεταφορά, την αποθήκευση, την εμπορία και την εμπορική προώθηση της μπανάνας.
- Το Συμβούλιο θα αποφασίσει, βάσει πρότασης της Επιτροπής, τους κοινούς κανόνες για τη μπανάνα, ενόψει της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992.
- 8.3. Η Επιτροπή θα εξετάσει, όσον αφορά το ρούμι, τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της τριπλής προοπτικής που συνίσταται στο νέο κοινοτικό ορισμό, τις εγκριθείσες μεταβολές στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ όσον αφορά την πρόσβαση του ρουμιού καταγωγής κρατών ΑΚΕ στην κοινοτική αγορά και την κατάργηση του ειδικού φορολογικού καθεστώτος, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα των παραγωγών της Κοινότητας καθώς και των παραγωγών των τρίτων χωρών και εδαφών έναντι των οποίων η Κοινότητα έχει αναλάβει ειδικές υποχρεώσεις.
- Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα λάβουν, το συντομότερο δυνατό, καθένα από την πλευρά του, τα διαρθρωτικά μέτρα που είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη των βασικών συμφερόντων των κοινοτικών παραγωγών ρουμιού ώστε να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητά τους, να αναδιαρθρωθεί ο κλάδος και να διευκολυνθεί η εμπορία της παραγωγής τους με την προοπτική της σταδιακής κατάργησης των εθνικών ποσοστώσεων. Η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις, για το σκοπό αυτό, έως τις 30 Ιουνίου 1990. Θα υποβάλει έκθεση πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992 όσον αφορά την κατάσταση των κοινοτικών παραγωγών και την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων.
- 9.1. Έξι μήνες, το αργότερο, μετά την ημερομηνία κατά την οποία η παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή, ανάλογα με την περίπτωση, θεσπίζουν δράσεις με σκοπό την επανόρθωση των συνεπειών της ιδιαίτερης γεωγραφικής θέσης των υπερπόντιων διαμερισμάτων σε σχέση με τα ηπειρωτικά εδάφη της Κοινότητας, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τους στόχους της περιφερειακής συνεργασίας.
- Οι δράσεις αυτές θα υλοποιηθούν αφ' ενός με μέτρα διευκόλυνσης του ανεφοδιασμού των υπερπόντιων διαμερισμάτων αφ' ετέρου δε με μέτρα υπέρ ορισμένων γεωργικών προϊόντων των περιοχών αυτών.
- 9.2. Όσον αφορά τον ανεφοδιασμό των υπερπόντιων διαμερισμάτων θα ισχύουν, ιδίως, τα εξής ευνοϊκά μέτρα:
- α) αντικείμενο των μέτρων αυτών θα είναι, κατά πρώτο λόγο, οι συντελεστές παραγωγής που προορίζονται για την τοπική κτηνοτροφία: προς το σκοπό αυτό, τα σιτηρά καταγωγής αναπτυσσόμενων χωρών τα οποία προορίζονται για την κτηνοτροφία θα απαλλάσσονται από την εισφορά όταν εισάγονται απευθείας στα υπερπόντια διαμερίσματα.
- Εάν ο ανεφοδιασμός ως προς τα εν λόγω προϊόντα είναι δυσχερής, οι δε δυσχέρειες αναγνωρίζονται από την Επιτροπή, το μέτρο αυτό θα μπορεί, κατ' εξαίρεση, να επεκταθεί και στα σιτηρά καταγωγής άλλων τρίτων χωρών.
- β) αντικείμενο των μέτρων αυτών θα μπορούν να αποτελέσουν, κατά δεύτερο λόγο, και τα προϊόντα που προορίζονται για τη διατροφή του ανθρώπου: τα προϊόντα αυτά, εφόσον κατάγονται από υπερπόντιες χώρες και εδάφη ή από κράτη ΑΚΕ, θα επιτρέπεται να απαλλάσσονται από την εισφορά ή, ανάλογα με την περίπτωση, από το δασμό κατά την απευθείας εισαγωγή στα υπερπόντια διαμερίσματα.
- Εάν ο ανεφοδιασμός ως προς τα εν λόγω προϊόντα καταγωγής υπερπόντιων χωρών και εδαφών ή γειτονικών κρατών ΑΚΕ, προσκρούει σε δυσχέρειες αναγνωριζόμενες από την Επιτροπή, τα μέτρα αυτά θα μπορούν να επεκταθούν και στα προϊόντα καταγωγής άλλων αναπτυσσόμενων χωρών.
- γ) τα μέτρα τα αναφερόμενα στα στοιχεία α) και β) θα περιορίζονται στις ποσότητες που είναι αναγκαίες για την κάλυψη των αναγκών της τοπικής αγοράς, επιτρέποντα να διασφαλίζεται ότι τα εν λόγω προϊόντα δεν θα αποστέλλονται εκ νέου στην υπόλοιπη Κοινότητα.
- 9.3. Όσον αφορά τις γεωργικές παραγωγές τους, τα υπερπόντια διαμερίσματα θα τύχουν των εξής ευνοϊκών μέτρων, τα οποία θα θεσπιστούν βάσει αναλύσεων που θα πραγματοποιήσει η Επιτροπή, ξεχωριστά για κάθε προϊόν, με βάση αντικειμενικά κριτήρια:

- α) θα ληφθούν κοινοτικά μέτρα για την ανάπτυξη της παραγωγής ορισμένων προϊόντων όταν υπάρχει περιθώριο διάθεσής τους στην αγορά των υπερποντίων διαμερισμάτων των γειτονικών ζωνών ή της υπόλοιπης Κοινότητας·
- β) για τα υπόλοιπα προϊόντα θα είναι δυνατή η θέσπιση μέτρων με γνώμονα, ιδίως, τη σημασία τους για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των υπερποντίων διαμερισμάτων.
- 10.1. Θα γίνει συστηματική καταγραφή των εθνικών μέτρων που έχουν ειδικούς στόχους υπέρ των υπερποντίων διαμερισμάτων, προκειμένου να αποφασισθεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1992, θα διατηρηθούν, αν θα τροποποιηθούν ή θα καταργηθούν σύμφωνα με τις γενικές αρχές της συνθήκης και λαμβανομένης υπόψη της ιδιάζουσας φύσης των δυσχερειών που αντιμετωπίζουν αυτές οι περιοχές.
- 10.2. Όσον αφορά τις ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης, η Επιτροπή:
- α) αφού προβεί στην κατά την παράγραφο 1 απογραφή, εξετάζει τις ενισχύσεις δυνάμει της διάταξης αυτής και λαμβάνει αποφάσεις εφόσον το θέμα εμπίπτει στην αρμοδιότητά της ή, ανάλογα με την περίπτωση, προτείνει στο Συμβούλιο τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία βάσει των άρθρων 92, 93 και 94 λαμβανομένης υπόψη της ιδιάζουσας κατάστασης των υπερποντίων διαμερισμάτων καθώς και του αποτελέσματος των κοινοτικών μέτρων που προβλέπονται στο παρόν πρόγραμμα ή λαμβάνονται κατ' εκτέλεσή του·
- β) προβαίνει, και μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1992, σε περιοδική εξέταση των ενισχύσεων προκειμένου να επιφέρει τις τροποποιήσεις που επιβάλλονται ανάλογα με την εξέλιξη της κατάστασης.
11. Το σύστημα φόρου που ισχύει στα υπερπόντια διαμερίσματα και είναι γνωστό με το όνομα «εισφορά θαλάσσης» θα διαμορφωθεί ανάλογα με τις διατάξεις της απόφασης 89/688/ΕΟΚ (*).

ΤΙΤΛΟΣ III

Δράση των διαρθρωτικών ταμείων, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων

- 12.1. Από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 και με βάση τις προϋποθέσεις που καθορίζει, οι στόχοι και οι διαδικασίες που ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό εφαρμόζονται για τις παρεμβάσεις που πραγματοποιούν στα υπερπόντια διαμερίσματα τα διαρθρωτικά ταμεία, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα ώστε να προωθηθεί η ανάπτυξη και η διαρθρωτική προσαρμογή τους.
- 12.2. Οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις λαμβάνουν υπόψη τα πρόσθετα μειονεκτήματα που συνιστούν για τα υπερπόντια διαμερίσματα η γεωγραφική τους θέση και ο νησιωτικός τους χαρακτήρας.
- 12.3. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88, οι γαλλικές αρχές και η Επιτροπή φροντίζουν ώστε οι δράσεις οι οποίες καλύπτονται από τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης υπέρ των υπερποντίων διαμερισμάτων να υλοποιούνται, κατά κύριο λόγο, μέσω της εφαρμογής λειτουργικών προγραμμάτων με ταυτόχρονη τήρηση των αρχών της εταιρικής σχέσης και της συμπληρωματικότητας.
- 12.4. Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της και σύμφωνα με τους κανόνες επιλεξιμότητας των διαρθρωτικών ταμείων, η Επιτροπή επιταχύνει τη χορήγηση συνδρομής στην περίπτωση που οι παρεμβάσεις των εν λόγω ταμείων επιβάλλονται για να αντιμετωπιστούν ζημιές που προκύπτουν από θεομηνίες που πλήττουν ειδικά τις σχετικές τροπικές περιοχές, ιδίως κυκλώνες, εφόσον η αποκατάσταση των εν λόγω ζημιών δεν καλύπτεται από τις ενισχύσεις έκτακτης ανάγκης.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Περιφερειακή συνεργασία

- 13.1. Για να καταστεί δυνατή η βελτίωση της περιφερειακής συνεργασίας, ενθαρρύνονται οι διαβουλευσεις μεταξύ των διαφόρων κρατών υπερποντίων χωρών και εδαφών και υπερποντίων διαμερισμάτων των οικείων γεωγραφικών ζωνών, σε συνεργασία με τις αρχές των αρμόδιων κρατών μελών, όσον αφορά τα υπερπόντια διαμερίσματα και τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη.

(*) Βλέπε σελίδα 46 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- 13.2. Όσον αφορά την περιφερειακή συνεργασία στον εμπορικό τομέα, θα μπορεί να προσλάβει τη μορφή περιφερειακών εμπορικών συμφωνιών βάσει των διατάξεων της συνθήκης.

Εξάλλου, θα είναι δυνατή η χρηματοδότηση κοινών δράσεων εμπορικής προώθησης στα υπερπόντια διαμερίσματα, τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη και τα γειτονικά κράτη ΑΚΕ, σύμφωνα με τις μεθόδους που εκτίθενται στην παράγραφο 3, κατά τρόπο συντονισμένο, τηρουμένων των κανόνων και των αρμοδιοτήτων του κάθε ταμείου.

- 13.3. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, όσον αφορά τη διαχείριση των διαρθρωτικών ταμείων και σύμφωνα με τους κανόνες επιλεξιμότητας των εν λόγω ταμείων, η Επιτροπή φροντίζει ώστε τα υπερπόντια διαμερίσματα να τυγχάνουν των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών ταμείων στα πλαίσια κοινών περιφερειακών σχεδίων ή προγραμμάτων των υπερποντίων διαμερισμάτων, των υπερποντίων χωρών και εδαφών και των κρατών ΑΚΕ στην ίδια γεωγραφική ζώνη, εφόσον και στο μέτρο που:

- αυτά τα κοινά περιφερειακά σχέδια ή προγράμματα είναι εκείνα των οποίων οι στόχοι, το πεδίο εφαρμογής και οι διαδικαστικοί κανόνες καθορίζονται στα άρθρα 101 έως 113 της σύμβασης της Λομέ III και στα άρθρα 54 έως 66 της απόφασης 86/283/ΕΟΚ του Συμβουλίου και άμα τη ενάρξει της ισχύος τους, στις αντίστοιχες διατάξεις της τέταρτης σύμβασης ΑΚΕ-ΕΟΚ και της απόφασης που θα διαδεχθεί την εν λόγω απόφαση,
- οι διαδικαστικοί κανόνες για τη χρηματοδότηση των εν λόγω σχεδίων ή προγραμμάτων είναι εκείνοι που αφορούν συγκεκριμένα καθένα από τα αντίστοιχα κοινοτικά ταμεία.

Η Επιτροπή φροντίζει να εξασφαλίζει τον διαχρονικό συντονισμό των χρηματοδοτήσεων αυτών καθώς και το συντονισμό της μετέπειτα εφαρμογής των σχεδίων ή προγραμμάτων.

ΤΙΤΛΟΣ V

Τελική διάταξη

14. Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε κατά την εφαρμογή του προγράμματος POSEIDOM.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1989

σχετικά με το καθεστώς που διέπει την εισφορά θαλάσσης στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα

(89/688/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 227 παράγραφος 2 και το άρθρο 235,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 227 παράγραφος 2 της συνθήκης, τα όργανα της Κοινότητας μεριμνούν, στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπει η παρούσα συνθήκη, για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των υπερπόντιων διαμερισμάτων· ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η συνθήκη δεν προβλέπει τις απαιτούμενες για το σκοπο αυτο εξουσίες δράσης και ότι θα πρέπει, κατα συνέπεια, να χρησιμοποιηθεί το άρθρο 235 της συνθήκης·

ότι κατά το παρελθόν είχαν ληφθεί ορισμένα σποραδικά μέτρα υπέρ της οικονομικής και κοινωνική ανάπτυξης των υπερπόντιων διαμερισμάτων· ότι, ωστόσο, με την απόφαση 89/687/ΕΟΚ (4) το Συμβούλιο καθόρισε πρόγραμμα δράσης υπέρ των περιοχών αυτών το οποίο καλείται POSEIDOM και ότι το εν λόγω πρόγραμμα περιλαμβάνει φορολογικά μέτρα τα οποία είναι σκόπιμο να εφαρμοστούν·

ότι η εισφορά θαλάσσης, αποτελεί τη στιγμή αυτή στοιχείο στήριξης για τις τοπικές παραγωγές προϊόντων οι οποίες αντιμετωπίζουν δυσκολίες λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα των εν λόγω περιοχών·

ότι η εισφορά αυτή αποτελεί, εξάλλου, σημαντικό μέσο τοπικής αυτονομίας και δημοκρατίας· ότι οι πόροι από αυτή την εισφορά πρέπει να αποτελέσουν μέσο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των υπερπόντιων διαμερισμάτων·

ότι το καθεστώς της εισφοράς θαλάσσης με τη σημερινή μορφή του, περιλαμβάνει, ωστόσο, στοιχεία τα οποία καθιστούν αναγκαία την αναμόρφωση του προκειμένου να ενταχθούν πλήρως τα υπερπόντια διαμερίσματα στη διαδικασία ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ενώ πρέπει, ταυτόχρονα, να ληφθεί υπόψη η εύθραυστη οικονομική διάρθρωσή τους·

ότι το εν λόγω καθεστώς θα πρέπει να διαμορφωθεί, σε εύλογη για τις τοπικές και εθνικές αρχές προθεσμία, σε

εσωτερικό φορολογικό καθεστώς εφαρμοστέο στο σύνολο των προϊόντων που αποτελούν αντικείμενο εμπορίας στα υπερπόντια διαμερίσματα·

ότι, ωστόσο, προκειμένου να καταστεί δυνατή η δημιουργία, η διατήρηση και η ανάπτυξη των δραστηριοτήτων στα υπερπόντια διαμερίσματα, είναι σκόπιμο να εξουσιοδοτούνται οι τοπικές αρχές να απαλλάσσουν, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, ανάλογα με τις οικονομικές ανάγκες, τις τοπικές δραστηριότητες από την εφαρμογή αυτής της νέας εισφοράς θαλάσσης για ορισμένη χρονική περίοδο η οποία όμως δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει, κατ' αρχήν, τα δέκα έτη·

ότι, για να διασφαλισθεί η τήρηση των κανόνων της συνθήκης στις απαλλαγές αυτές και για να εξασφαλισθεί ο αναγκαίος συντονισμός με τους γενικούς στόχους της συνθήκης θα πρέπει το Συμβούλιο να αναθέσει στην Επιτροπή να αποφασίζει, εντός προθεσμίας δύο μηνών, λαμβάνοντας υπόψη τη στρατηγική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης κάθε υπερπόντιου διαμερισματος για τα καθεστώτα απαλλαγής που υποβάλλονται από τις περιφερειακές αρχές που πρέπει να έχουν σαν στόχο την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης αυτών των περιοχών σύμφωνα με το άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης·

ότι αυτά τα καθεστώτα απαλλαγής θα πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα και να λήγουν, κατ' αρχήν, δέκα έτη μετά την αναμόρφωση του καθεστώτος· ότι, στο τέλος αυτής της περιόδου, το φορολογικό καθεστώς θα πρέπει, κατ' αρχήν, να συμφωνεί πλήρως με τις αρχές του άρθρου 95 της συνθήκης, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να είναι πάντοτε δυνατό να λαμβάνονται μέτρα στήριξης για την επίτευξη των ιδίων στόχων στα πλαίσια των περιφερειακών ενισχύσεων και τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 92, 93 και 94· ότι η Επιτροπή πρόκειται να υποβάλει, πριν από τη λήξη της δεκαετούς προθεσμίας, έκθεση στο Συμβούλιο όσον αφορά την εφαρμογή του καθεστώτος και τις επιπτώσεις του στην ανάπτυξη των υπερπόντιων διαμερισμάτων, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από πρόταση για τη διατήρηση της δυνατότητας απαλλαγών·

ότι, εν αναμονή της αναμόρφωσης του καθεστώτος της εισφοράς θαλάσσης, η Γαλλία πρέπει να είναι σε θέση να διατηρήσει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο, το καθεστώς της εισφοράς θαλάσσης με τη σημερινή μορφή του, με την επιφύλαξη ορισμένων όρων οι οποίοι εγγυώνται ότι το καθεστώς αυτό επηρεάζει όσο το δυνατόν λιγότερο την κοινή αγορά και ότι χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την επίτευξη του στόχου που ορίζεται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992, οι γαλλικές αρχές λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε το καθεστώς εισφο-

(1) ΕΕ αριθ. C 53 της 2. 3. 1989, σ. 12.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1989 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 159 της 26. 6. 1989, σ. 56.

(4) Βλέπε σελίδα 39 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ράς θαλάσσης που ισχύει επί του παρόντος στα υπερπόντια διαμερίσματα να εφαρμόζεται χωρίς διάκριση, σύμφωνα με τις αρχές και τις λεπτομέρειες εφαρμογής που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, στα προϊόντα που εισάγονται και στα προϊόντα που παράγονται στις περιοχές αυτές.

Άρθρο 2

1. Τα έσοδα από το φόρο αυτό χρησιμοποιούνται από τις αρμόδιες αρχές κάθε υπερπόντιου διαμερίσματος κατά τρόπον ώστε να προάγεται, σε αυτά, όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Η Επιτροπή ενημερώνεται το συντομότερο σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός.

2. Οι αρμόδιες αρχές κάθε υπερπόντιου διαμερίσματος καθορίζουν το βασικό φορολογικό συντελεστή. Ο συντελεστής αυτός μπορεί να διαφέρει ανάλογα με τις κατηγορίες προϊόντων. Η διακύμανση αυτή δεν πρέπει να διατηρεί ή να εισάγει διακρίσεις έναντι προϊόντων προελεύσεως της Κοινότητας.

3. Λόγω των ειδικών δυσχερειών των υπερπόντιων διαμερισμάτων και προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος που αναφέρεται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης, είναι δυνατό να παρέχονται απαλλαγές από το φόρο, μερικές ή ολικές ανάλογα με τις οικονομικές ανάγκες, υπέρ των τοπικών προϊόντων και για περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα δέκα έτη από την εισαγωγή του εν λόγω συστήματος φόρου, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3. Οι απαλλαγές αυτές πρέπει να συμβάλλουν στην προώθηση ή στη διατήρηση μιας οικονομικής δραστηριότητας στα υπερπόντια διαμερίσματα και να εντάσσονται στα πλαίσια της στρατηγικής για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη κάθε υπερπόντιου διαμερίσματος, δεδομένου του κοινοτικού του πλαισίου στήριξης, χωρίς όμως να αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βάρος του κοινού συμφέροντος.

Τα καθεστάτα απαλλαγών που εγκρίνονται από τις αρμόδιες αρχές κάθε υπερπόντιου διαμερίσματος κοινοποιούνται στην Επιτροπή, η οποία ενημερώνει τα κράτη μέλη και λαμβάνει θέση εντός προθεσμίας δύο μηνών, με βάση τα προαναφερμένα κριτήρια. Εάν η Επιτροπή δεν αποφανθεί εντός της προθεσμίας αυτής, το καθεστώς θεωρείται ότι εγκρίθηκε.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του καθεστώτος απαλλαγής το αργότερο εντός πέντε ετών από την εισαγωγή του εν λόγω συστήματος φόρου.

Άρθρο 3

Το αργότερο ένα χρόνο πριν από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, η Επιτροπή υπο-

βάλλει στο Συμβούλιο έκθεση όσον αφορά την εφαρμογή του καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 2, προκειμένου να ελεγχθούν οι επιπτώσεις των μέτρων που έχουν ληφθεί επί της οικονομίας των υπερπόντιων διαμερισμάτων, ως επίσης και η συμβολή τους στην προαγωγή ή διατήρηση των τοπικών οικονομικών δραστηριοτήτων. Στην έκθεση αυτή πρέπει, ιδίως, να αναλύονται οι επιπτώσεις του εν λόγω συστήματος φορολογικής επιβάρυνσης στην κάλυψη της οικονομικής και κοινωνικής καθυστέρησης των υπερπόντιων διαμερισμάτων — βάσει, ιδίως των κριτηρίων του ποσοστού ανεργίας, του εμπορικού ισοζυγίου και του περιφερειακού ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος— στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων στο εσωτερικό της Κοινότητας και στην περιφερειακή συνεργασία μεταξύ των υπερπόντιων διαμερισμάτων και των γειτόνων τους.

Λαμβάνοντας υπόψη τα συμπεράσματα της έκθεσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τον στόχο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των υπερπόντιων διαμερισμάτων που αναφέρεται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης υποβάλλει, ενδεχομένως, στο Συμβούλιο, συγχρόνως, πρόταση για τη διατήρηση της δυνατότητας απαλλαγών.

Στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων, είναι δυνατόν να ληφθούν μέτρα στήριξης για την επίτευξη των ίδιων στόχων.

Άρθρο 4

Εν αναμονή της έναρξης εφαρμογής του τροποποιημένου καθεστώτος εισφοράς θαλάσσης σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στο άρθρο 1, η Γαλλική Δημοκρατία εξουσιοδοτείται να διατηρήσει, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 το αργότερο, το ισχύον καθεστώς εισφοράς θαλάσσης υπό την προϋπόθεση ότι κάθε σχέδιο επέκτασης του καταλόγου των προϊόντων που υπόκεινται στην εισφορά θαλάσσης ή κάθε σχέδιο αύξησης των σχετικών συντελεστών θα κοινοποιείται στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να αντιταχθεί σε αυτό εντός προθεσμίας δύο μηνών. Η Επιτροπή εξετάζει, εξάλλου, μαζί με τις αρμόδιες τοπικές αρχές, τις τροποποιήσεις που έχουν επέλθει από την 1η Ιανουαρίου 1980.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

E. CRESSON